LC Hebr. Ms 1 (Micro Orien. Hebr. 880/1)

[ii], 145 ff. Paper. 14.9 x 10 cm. Fiorenzuola, 1738. Italian semi-cursive script.

1. Ff. 1r-28r: זה ספר תולדות האר"י זלה"ה זכותו יגן בעדינו פירוש תיבות *Sefer Toledot ha-AR"I*, the legendary biography of the 16th century kabbalist Isaac Luria Ashkenazi. Includes פירוש התיבות a glossary to the abbreviations used, written on the outer margins. Not employed or mentioned in the critical edition by M. Benayahu (Jerusalem 1967). Another exemplar of this work copied in Fiorenzuola in 1714 is found in LC Hebr. Ms 177.

2. Ff. 29r-95r: לחם מן השמים *Lehem min ha-Shamayim*, by Jacob Zemah. Begins: זה השולחן אשר לפני ה' אשר בו כל המצות וחסידות הנמצאים בספרים של הרב זלה"ה.

3. Ff. 95v-112v: מצות ופקודים הנמצאים בספר הזוהר ובתיקונים דרך אלפא ביתא Alphabetical list of commandments and other matters found in the Zohar and Tikkunei ha-Zohar with references to the foliation in a printed edition. Also copied after *Lehem min ha-Shamayim* in other manuscripts (e.g., London, British Library Add. 26937, Montefiore 340), or separately (Moscow, RSL, MS Guenzburg 250).

4. Ff. 115r-145r: ספר הגילגולים *Gilgulei Neshamot*, by Menahem Azariah Fano, headed: ספר הגלגולים *Sefer ha-Gilgulim*.

Copied in Fiorenzuola on 25 Tishri 5499=1738. Colophon (f. 112r): סליק מצות המפוזרים בזוהר וסילקא ספר לחם מן השמים אשר הומסר לנו ע"י הרב המקובל ... יצחק לורייא אשכנזי זלה"ה, פה פיורנצולה יום ה' כה לחדש תשרי שנת תצ"ט לפ"ק. Owner (f. ii recto) "questo santo ספר della Ecc^{mo} Sig. R. Simon Vita Fontanella, Fiorenz^{a} [=Fiorenzuola], Apr^{o} 5533 [=1773]." He is probably the Rabbi whose Hebrew name was שמואל חיים פונטנילה. Perhaps the scribe was Benjamin Isaac b. Judah Hayyim Fontanella who copied New York, JTS, MS 2406 in Fiorenzuola in 1739. On f. ii verso a former owner, possibly C.M. Horowitz according to MMW, wrote: "No. 72".

Deinard, 1914. MMW.

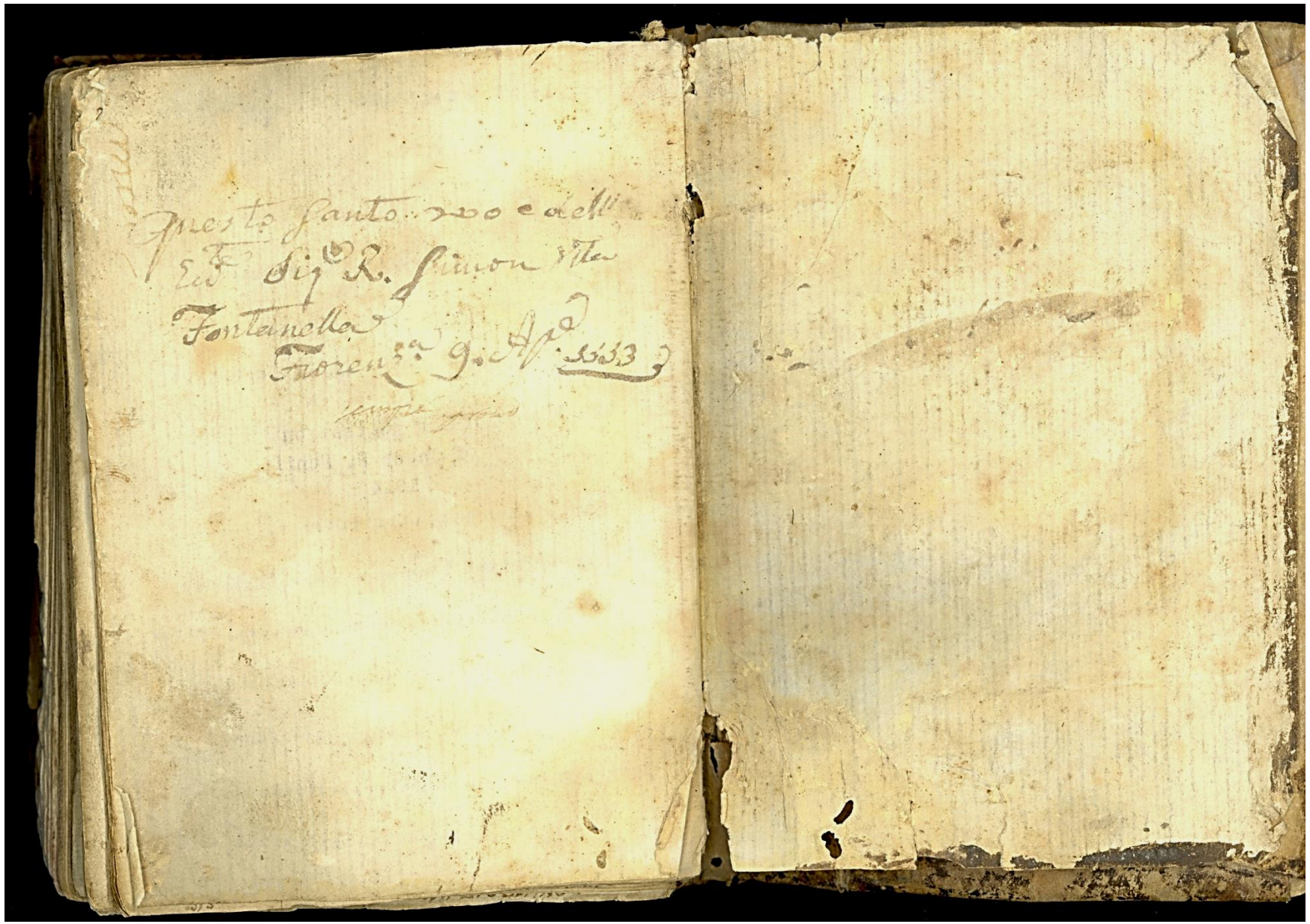
Presto Santo ... xxo e delli
Ex.mi Sig.ri R. Simon Villa
Fontanella
Fiorenza 9.bre Ao 1333

Deinard Collection
Gift of Jacob H. Schiff
1914

72/04

ו׳ וכפי ואתו קולע אבן. ר׳ ב״ה עקרא ב״ה בבינה
בשנה אחת ומאה שנה אלפים ושבע מאות ושבעים
כשעלה נבוכדנצר מלך בבל וגו׳. ב״ה הוא
ב״ה לא היה שנה עבדיהם. ידוע על שפה כי הרוצה
לחשוב כמה שנים ויחדשים ויחדשים ויחדשים
שנה אחת בשנה אחת ויחדשים אחת בחדש אחת
ויחדשים אחת ביחדשים אחת ויחדשים אחת
בשנה אחת ויחדשים אחת בשנה אחת ויחדשים
אחת בשנה אחת ויחדשים אחת בשנה אחת
ויחדשים אחת בשנה אחת ויחדשים אחת בשנה
אחת ויחדשים אחת בשנה

בתוך שבעה שנים הבאים אחר כך יעשה
כל מה שיוכל לעשות ולא יניח
דבר שיוכל לעשות ולא יעשה
ואם לא יעשה כל מה שיוכל
לעשות בתוך שבעה שנים
הבאים אחר כך הרי הוא
בכלל מי שלא עשה
כל מה שיוכל לעשות
בתוך שבעה שנים
הראשונים

ואם לא יעשה כל מה שיוכל
לעשות בתוך שבעה שנים
הבאים אחר כך הרי הוא
בכלל מי שלא עשה
כל מה שיוכל לעשות
בתוך שבעה שנים
הראשונים

ואם לא יעשה כל מה שיוכל
לעשות בתוך שבעה שנים
הבאים אחר כך הרי הוא
בכלל מי שלא עשה
כל מה שיוכל לעשות
בתוך שבעה שנים
הראשונים

ואם לא יעשה כל מה שיוכל
לעשות בתוך שבעה שנים
הבאים אחר כך הרי הוא
בכלל מי שלא עשה
כל מה שיוכל לעשות
בתוך שבעה שנים
הראשונים

ומ"ש בפי' ואם לא יכול לשלם כו' ר"ל שאם לא יכול לשלם כל הקרן ולא יוכל לשלם אלא מקצתו אז יתחייב לשלם לו מקצת הקרן ומקצת הפרי שהרי אין לו אלא מקצת הקרן ומקצת הפרי ואין לו יותר ממה שיש לו ואין לו לשלם אלא מה שיש לו ומה שיש לו הוא מקצת הקרן ומקצת הפרי ואין לו יותר ממה שיש לו ואין לו לשלם אלא מה שיש לו ומה שיש לו הוא מקצת הקרן ומקצת הפרי

ומ"ש בפי' ואם לא יכול לשלם כו' ר"ל שאם לא יכול לשלם כל הקרן ולא יוכל לשלם אלא מקצתו אז יתחייב לשלם לו מקצת הקרן ומקצת הפרי שהרי אין לו אלא מקצת הקרן ומקצת הפרי ואין לו יותר ממה שיש לו ואין לו לשלם אלא מה שיש לו ומה שיש לו הוא מקצת הקרן ומקצת הפרי ואין לו יותר ממה שיש לו ואין לו לשלם אלא מה שיש לו ומה שיש לו הוא מקצת הקרן ומקצת הפרי

ומ"ש בפי' ואם לא יכול לשלם כו' ר"ל שאם לא יכול לשלם כל הקרן ולא יוכל לשלם אלא מקצתו אז יתחייב לשלם לו מקצת הקרן ומקצת הפרי שהרי אין לו אלא מקצת הקרן ומקצת הפרי ואין לו יותר ממה שיש לו ואין לו לשלם אלא מה שיש לו ומה שיש לו הוא מקצת הקרן ומקצת הפרי ואין לו יותר ממה שיש לו ואין לו לשלם אלא מה שיש לו ומה שיש לו הוא מקצת הקרן ומקצת הפרי

ואמר לו אם אתה בן אלהים אמור שיהיו האבנים האלה לחמים
ויענה ויאמר כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי אם על כל
מוצא פי אלהים ויקחהו השטן אל העיר הקדושה ויעמידהו על
כנף הבית ויאמר לו אם אתה בן אלהים השלך עצמך למטה כי
כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל ידיהם ישאוך פן תגוף באבן
רגלך ויאמר לו ישוע גם כתוב לא תנסה את יי אלהיך ויקחהו
השטן עוד אל הר גבוה מאד ויראהו כל ממלכות העולם וכבודם
ויאמר לו כל אלה אתן לך אם תפול ותשתחוה לי ויאמר לו
ישוע לך השטן כי כתוב את יי אלהיך תשתחוה ואותו לבדו
תעבוד ויעזבהו השטן והנה מלאכים באו ויתנו לו שרת ויהי
כשמוע ישוע כי יוחנן נמסר ויסע הגלילה ויעזוב את נצרת
ויבוא וישב בכפר נחום אשר על הים בגבול זבולון ונפתלי
למלאות את אשר נאמר ביד ישעיה הנביא לאמר ארץ זבולון
וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן גלילת הגוים העם הישב
בחשך ראה אור גדול והיושבים בארץ צלמות אור זרח להם
מאז החל ישוע להגיד ולאמר שובו כי קרבה מלכות השמים
ויהי בהלכו על יד ים הגלילה וירא את שמעון ואת אנדריי
אחי שמעון משליכים מכמרת בים כי דייגים היו ויאמר אליהם
לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם והמה עזבו מיד את
הרשתות וילכו אחריו ויעבור משם ויראה עוד שנים אחים
יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו בספינה עם זבדי אביהם מתקנים
את רשתותיהם ויקרא אותם ויעזבו מיד את הספינה ואת אביהם
וילכו אחריו ויסע בכל הגלילה מלמד בבתי כנסיותם ומבשר
את בשורת המלכות ומרפא כל חולי וכל מחלה בעם ותצא
שמועתו בכל סוריה ויביאו אליו את כל החולים המוכים
במחלות שונות ובמכאובים קשים ואת המשוגעים והירחים
והמשותקים וירפאם ותלך אחריו המון רב מן הגלילה ומן
עשר הערים ומירושלים ומיהודה ומעבר הירדן

ויעל ישוע על ההר וישב שם ויקרבו אליו תלמידיו ויפתח
את פיו וילמדם לאמר אשרי העניים ברוח כי להם מלכות
השמים אשרי האבלים כי המה ינחמו אשרי הענוים כי המה
ירשו את הארץ אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי המה
ישבעו אשרי הרחמנים כי המה ירחמו אשרי בעלי הלבב
הטהור כי המה יראו את אלהים אשרי עושי השלום כי המה
יקראו בני אלהים אשרי הנרדפים בעבור הצדקה כי להם
מלכות השמים אשרי אתם כאשר יחרפו אתכם ויצר לכם
ויאמרו עליכם כל דבר רע בשקר בעבורי שמחו וגילו כי
שכרכם רב בשמים כי כן צרו את הנביאים אשר היו לפניכם
אתם מלח הארץ ואם המלח תפוג במה ימלח עוד לא יהיה
לכלום כי אם להשליך החוצה ולהרמס ברגלי אדם אתם אור
העולם לא תוכל עיר להסתר אשר על הר בנויה ולא ידליקו
נר ויתנוהו תחת המכסה כי אם על המנורה ויאיר לכל אשר
בבית כן יאיר אורכם לפני בני אדם למען יראו מעשיכם
הטובים ויפארו את אביכם אשר בשמים אל תחשבו כי באתי
להפר את התורה או את הנביאים לא באתי להפר כי אם
למלאות כי אמן אני אומר לכם עד כי יעברו השמים והארץ
לא יעבור יו"ד אחת או קוץ אחד מן התורה עד כי יתמלא
הכל לכן כל המצוה מצוה אחת מן הקטנות האלה ולמד כן
לבני אדם הוא יקרא קטן במלכות השמים אבל כל העושה
ומלמד הוא יקרא גדול במלכות השמים כי אומר אני לכם כי
אם לא תרבה צדקתכם יותר מצדקת הסופרים והפרושים לא
תבואו במלכות השמים שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח
כל הרוצח יהיה חייב למשפט ואני אומר לכם כל הכועס על
אחיו בחנם יהיה חייב למשפט ומי שיאמר לאחיו ריקא יהיה
חייב לסנהדרין ומי שיאמר לו שוטה יהיה חייב לגיהנם
אם כן אם תקריב את קרבנך על המזבח ושם תזכר כי אחיך
יש לו עליך דבר הנח שם את קרבנך לפני המזבח ולך תחלה
התפייס עם אחיך ואחר בוא והקרב את קרבנך שמעתם כי
נאמר לקדמונים לא תנאף כל הנואף את אשת רעהו יהיה
חייב למשפט ואני אומר לכם כל המביט באשת רעהו לתאוה
לה כבר נאף עמה בלבו ואם עינך הימנית תכשילך נתקך
ממנה כי טוב לך שיאבד אחד מאבריך ולא יהיה כל גופך
נשלך לגיהנם ואם ידך הימנית תכשילך קצצה ממך כי טוב
לך שיאבד אחד מאבריך ולא יהיה כל גופך נשלך לגיהנם
ואמר כי כל המגרש את אשתו יתן לה ספר כריתות ואני
אומר לכם כל המגרש את אשתו בלי דבר זנות הוא מכשילה
לנאף וכל הנושא את המגורשת נואף הוא שמעתם כי נאמר
לקדמונים לא תשבע לשקר ושלמת לי"י את נדריך ואני אומר
לכם לא תשבעו כלל לא בשמים כי כסא אלהים הוא ולא
בארץ כי הדום רגליו הוא ולא בירושלים כי עיר מלך רב
הוא ולא בראשך כי לא תוכל להלבין שערה אחת או להשחיר
אך יהי דברכם כן כן לא לא כי הרע הוא מן השטן שמעתם
כי נאמר עין תחת עין ושן תחת שן ואני אומר לכם לא
תתנגדו לרע כי אם כל המכה אותך על לחיך הימנית הפנה
אליו גם את השנית וכל הרוצה לדון אותך ולקחת כתנתך
הנח לו גם את המעיל וכל המכריחך לדרך מיל אחד לך עמו
שנים וכל השואל ממך תן לו וכל המבקש ממך הלוה לו
שמעתם כי נאמר לקדמונים תאהב את רעך ותשנא את אויבך
ואני אומר לכם אהבו את אויביכם וברכו את מקלליכם
היטיבו לשנאיכם והתפללו בעד המכאיבים לכם והמרדפים
אתכם למען תהיו בני אביכם אשר בשמים כי הוא מזריח
שמשו על הרעים ועל הטובים ומוריד גשם על הצדיקים
ועל הרשעים כי אם תאהבו את אוהביכם מה שכר יש לכם
הלא גם המוכסים עושים כן ואם תשלמו טוב לאחיכם בלבד
מה יתר עשיתם הלא גם הגוים עושים כן לכן תהיו תמימים
כאשר אביכם אשר בשמים תמים הוא

השמרו מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם
כי אם לא תהיה לכם שכר אצל אביכם אשר בשמים לכן
כאשר תעשה צדקה לא תתקע לפניך בשופר כאשר עושים
הצבועים בבתי הכנסיות ובחוצות למען יכבדו בני אדם
אמן אני אומר לכם כי שכרם בידם אבל כאשר תעשה צדקה
אל תדע שמאלך מה עשתה ימינך למען תהיה צדקתך בסתר
ואביך אשר רואה בסתר הוא ישלם לך ובהתפללכם אל
תהיו כצבועים כי הם אוהבים להתפלל בבתי הכנסיות
ובפנות הרחובות לעמוד ולהתפלל למען יראו בני אדם
אמן אני אומר לכם כי שכרם בידם אבל כאשר תתפלל
בא אל חדרך וסגור דלתך והתפלל אל אביך אשר בסתר
ואביך אשר רואה בסתר הוא ישלם לך ובהתפללכם אל
תרבו דברים כגויים כי הם חושבים כי בריבוי דבריהם
ישמע אליהם אל תהיו כמוהם כי יודע אביכם אשר בשמים
מה אתם צריכים עוד בטרם תשאלוהו לכן כה תתפללו
אבינו אשר בשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך תעשה
רצונך כאשר בשמים כן על הארץ את לחם חקנו תן לנו
היום וסלח לנו על חטאתינו כאשר גם אנחנו סלחנו
לחייבינו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע
כי לך המלכות והגבורה והתפארת לעולם ועד אמן כי
אם תסלחו לבני אדם על חטאתיהם יסלח גם לכם אביכם
שבשמים ואם לא תסלחו לבני אדם על חטאתיהם לא יסלח
גם לכם אביכם שבשמים

ואל תהיו כעגומים כאשר הצבועים עגומים פניהם כי
הם משחיתים את פניהם למען יראו בני אדם כי מתענים
הם אמן אני אומר לכם כי שכרם בידם אבל אתה כאשר
תתענה רחץ פניך וסוך ראשך למען לא יראו בני אדם כי
מתענה אתה כי אם אביך אשר בסתר הוא ואביך אשר רואה
בסתר הוא ישלם לך אל תאספו לכם אוצרות בארץ אשר
עש ורקבון יכלה אותם ואשר גנבים יחתרו ויגנבו כי אם
אספו לכם אוצרות בשמים אשר לא יכלה אותם לא עש ולא
רקבון ואשר גנבים לא יחתרו ולא יגנבו כי אשר אוצרך
שם יהיה לבבך גם כן שם הנר לגוף הוא העין לכן אם
עינך טובה יהיה כל גופך מאיר ואם עינך רעה יהיה כל
גופך חשוך ואם האור אשר בך חשך הוא החשך כמה יהיה
עד מאד לא יוכל איש לעבוד שני אדונים כי או את האחד
ישנא ואת השני יאהב או את האחד יכבד ואת השני יבזה
לא תוכלו לעבוד את אלהים ואת הממון לכן אני אומר לכם
אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולא לגופכם במה
תלבשו הלא הנפש יקרה מן המאכל והגוף מן הלבוש הביטו
אל עופות השמים כי לא יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו
באסמים ואביכם שבשמים מפרנסם הלא אתם יקרים מהם
מי מכם בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה אחת ועל
הלבוש למה תדאגו התבוננו נא אל שושני השדה איך
יצמחו לא יעמלו ולא יטוו ואני אומר לכם כי גם שלמה
בכל כבודו לא התלבש כאחד מהם ואם את עשב השדה
אשר היום הוא ומחר יושלך לתנור אלהים כן ילבש הלא
על אחת כמה וכמה אתם מעטי אמונה אל תדאגו לאמר
מה נאכל או מה נשתה או במה נתלבש כי כל אלה יבקשו
הגוים כי יודע אביכם שבשמים כי אתם צריכים לכל אלה
כי אם בקשו תחלה את מלכות השמים ואת צדקתו וכל אלה
יוספו לכם אל תדאגו לעתיד לבוא כי העתיד לבוא ידאג
לעצמו די לכל יום ביומו רעתו

אל תשפטו למען לא תשפטו כי במשפט אשר תשפטו
תשפטו ובמדה אשר תמדדו תמדדו לכם ומדוע תביט אל
הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תבין
או איך תאמר אל אחיך הנח לי ואוציא את הקסם מעינך
והנה הקורה בעינך הוצא תחלה את הקורה מעינך ואז
תראה להוציא את הקסם מעין אחיך אל תתנו את הקדש
לכלבים ואל תשליכו את פנינים לפני החזירים פן יבוסום
ברגליהם ויפנו וישברו אתכם שאלו ויתן לכם דרשו ותמצאו
דפקו ויפתח לכם כי כל שואל יקבל ומוצא ומי הוא האדם
אשר אם יבקש בנו לחם יתן לו אבן או אם יבקש דג יתן
לו נחש אם כן אם אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות
לבניכם אביכם שבשמים על אחת כמה וכמה יתן טוב לשואלים
אותו לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני אדם כן תעשו
גם אתם להם כי זאת היא התורה והנביאים

בואו בשער הצר כי רחב השער ורחבה הדרך המובילה
אל האבדון ורבים הם הבאים בו כי צר השער ומצר הדרך
המובילה אל החיים ומעטים הם המוצאים אותה השמרו
מהנביאים השקרים הבאים אליכם בלבוש כבשים והמה
בפנימיותם זאבים חוטפים מפריהם תכירו אותם הלקטו
ענבים מן הקוצים או תאנים מן הדרדרים כן כל עץ טוב
עושה פרי טוב ורע עושה פרי רע עץ טוב לא יוכל לעשות
פרי רע ועץ רע לא יוכל לעשות פרי טוב כל עץ אשר לא
יעשה פרי טוב יכרת ואל האש ישלך לכן מפריהם תכירו
אותם לא כל האומר אלי אדוני אדוני יבוא במלכות השמים
כי אם העושה את רצון אבי אשר בשמים רבים יאמרו אלי
ביום ההוא אדוני אדוני הלא בשמך נבאנו ובשמך הוצאנו
שדים ובשמך עשינו מעשים רבים ואז אודיעם כי לא ידעתי
אתכם מעולם סורו מעלי פועלי און

לכן כל השומע את דברי אלה ועושה אותם אדמה לאיש
חכם אשר בנה את ביתו על הסלע וירד הגשם ויבאו הנהרות
ויפחו הרוחות ויכו בבית ההוא ולא נפל כי יסוד הבית על
הסלע וכל השומע את דברי אלה ולא יעשה אותם אדמה
לאיש כסיל אשר בנה את ביתו על החול וירד הגשם ויבאו
הנהרות ויפחו הרוחות ויכו בבית ההוא ויפל ותהי נפלתו
גדולה

ויהי כאשר כלה ישוע את כל הדברים האלה ויתמהו
העם על תורתו כי לימדם כמושל ולא כסופר

ויהי כאשר ירד מן ההר ויראו אותו המון רב ויבא אל
מצורע אחד וישתחו לו ויאמר אדוני אם תחפוץ תוכל
לטהרני ויושט ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפצתי טהר
ומיד טהר מצרעתו ויאמר לו ישוע ראה אל תגיד לאיש
כי אם לך הראה את עצמך אל הכהן והקרב את הקרבן
אשר צוה משה לעדות להם ויהי כבוא ישוע אל כפר נחום
ויבא אליו שר מאה ויתחנן לפניו ויאמר אדוני עבדי שכב
בביתי משותק ומיסר מאד ויאמר לו ישוע אני אבוא
וארפאנו ויען שר המאה ויאמר אדוני לא אכלה לך כי
אם אמר דבר ויבריא עבדי כי גם אני איש תחת ממשלה
יש תחתי חיילים ואומר לזה לך והוא הולך ולאחר לבוא
והוא בא ולעבדי עשה זאת והוא עושה וישמע ישוע ויתמה
ויאמר אל הרודפים אחריו אמן אני אומר לכם לא מצאתי
כזאת באיש בישראל ואני אומר לכם כי רבים יבואו
ממזרח וממערב וישבו עם אברהם יצחק ויעקב במלכות
השמים ובני המלכות יגרשו החוצה אל החשך הבא שם
יהיה בכי וחרק שנים ויאמר ישוע אל שר המאה לך
ויהי לך כאשר האמנת ויבריא עבדו בעת ההיא

ויבא ישוע בית פטרוס וירא את חמות פטרוס שוכבת
חולה ומוכה בקדחת ויגע בידה ותעזבה הקדחת ותקם
ותשמש אותם ויהי בערב ויביאו אליו שדים רבים
ויגרש את הרוחות בדבר ויפקח את עיני כל החולים
ויבריאם למען מלאות את אשר נאמר ביד ישעיה הנביא
לאמר הוא לקח את חלינו ואת מכאובינו נשא

ויהי כראות ישוע המון רב סביבותיו ויצו ללכת אל
עבר הים ויקרב אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי
אלכה אחריך אל כל אשר תלך ויאמר לו ישוע השועלים
יש להם מחילות ועוף השמים יש לו קנים ובן האדם אין
לו מקום להניח את ראשו ויאמר אל אחר מתלמידיו לך
אחרי ויאמר אדוני הרשה נא לי ללכת ראשונה ולקבור
את אבי ויאמר לו ישוע לך אחרי ואל תתן למתים לקבור
את מתיהם

ויעל ישוע בספינה וילכו אחריו תלמידיו והנה סער
גדול קם בים עד כי כסו הגלים את הספינה והוא ישן
ויגשו אליו תלמידיו ויעירוהו לאמר אדוננו הושיענו
נאבדה ויאמר להם מדוע יראתם מעט מאמינים ויקם
ויגער ברוחות ובים ויהי נחת גדול ויתמהו האנשים
לאמר מי זה כי גם הרוחות והים שומעים לו

ויבא אל עבר הים אל ארץ הגדרי ויקראו אליו שני
אנשים משדים יוצאים מן הקברות ומסוכנים מאד עד כי
לא יכלו איש לעבור בדרך ההיא והנה צעקו לאמר מה
לנו ולך בן אלהים הבאת הלום לפני עת לענותנו ורחוק
מהם עדר חזירים רבים רועים ויאמרו השדים אם תגרשנו
שלחנו אל עדר החזירים ויאמר אליהם לכו ויצאו ויבאו
בעדר החזירים והנה כל העדר פרץ מן המצוק אל הים
וימותו במים ורועי העדר נסו ויבאו העירה ויגידו את
כל הדברים ואת אשר קרה לשדים ויצאו כל העיר לקראת
ישוע ויראוהו ויתחננו לפניו לסור מגבולם

ויעל ישוע בספינה וישב אל עירו ויביאו אליו משותק
שוכב על מטתו ויראה ישוע את אמונתם ויאמר למשותק
בני שמח לבבך נסלחו לך חטאתיך ויאמרו הסופרים
בלבבם הנה מחלל הוא ויודע ישוע את מחשבותם ויאמר
מדוע אתם חושבים רעות בלבבכם כי מה יותר קל לומר
נסלחו לך חטאתיך או לומר קום והתהלך אך למען
תדעו כי לבן האדם רשות בארץ לסלוח חטאים ויאמר
למשותק קום שא את מטתך ולך אל ביתך ויקם ויסע
אל ביתו וירא העם ויתמהו ויפארו את אלהים אשר נתן
כח כזה לבני אדם

ויהי בעבור ישוע משם וירא איש יושב בבית המכס
ושמו מתי ויאמר אליו לך אחרי ויקם וילך אחריו
ויהי כשבת ישוע בבית מתי והנה רבים מן המוכסים
והחוטאים באו וישבו עמו ועם תלמידיו ויראו הפרושים
ויאמרו אל תלמידיו מדוע רבכם אוכל עם המוכסים
והחוטאים וישמע ישוע ויאמר אל תלמידיו לא הרופאים
צריכים לחולים כי אם החולים ולכן לכו ולמדו את
אשר נאמר ביד הנביא לאמר כי חסד חפצתי ולא זבח
כי לא צדיקים קראתי לתשובה כי אם חוטאים

ויבאו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו
והפרושים מרבים לצום ותלמידיך לא יצומו ויאמר
אליהם ישוע הלא בני החתן לא יתאבלו בעוד החתן
עמהם אך הימים יבואו כי יילקח החתן מעליהם ואז
יצומו אין איש תופר טלאי בגד חדש על בגד ישן כי
הטלאי ימלא את הבגד ויהי הקרע לרעה יין חדש לא
ישימו בנאדות ישנות כי הנאדות תבקענה והיין ישפך
והנאדות תאבדנה כי אם יין חדש ישימו בנאדות חדשות
ושתיהן תשמרנה

ויהי בעבור ישוע בשבת בין השדות ותלמידיו הלכו
לפניו ויקטפו שבלים ויאכלו ויראו הפרושים ויאמרו
אליו הנה תלמידיך עושים את אשר לא יעשה בשבת
ויאמר אליהם הלא קראתם מה עשה דוד בבואו ברעבון
הוא ואנשיו בית אלהים ואת לחם הפנים אכל אשר לא
יאכל כי אם הכהנים לבדם ואם לא קראתם בתורה כי
בשבת יחללו הכהנים את השבת בבית המקדש ולא יחטאו
ואני אומר לכם כי גדול ממקדש הוא פה אשר אמר לכם
לכו ולמדו מה הוא אשר נאמר כי חסד חפצתי ולא זבח
כי לא הייתם מרשיעים את הנקיים אם כן בן האדם
אדון גם לשבת

ויבא אל בית הכנסת ויהי שם איש אשר יד ימינו יבשה
ויראו הסופרים והפרושים אם ירפא בשבת למען ימצאו
עלה לקטרג עליו ויאמר אל האיש אשר יד ימינו יבשה
קום ועמוד בתוך ויקם ויעמוד ויאמר ישוע אל הסופרים
והפרושים אשר לי אתם שואלים אם לרפא בשבת או
להרוג את נפש האדם ויחרישו ויאמר אל האיש אשר יד
ימינו יבשה הושט את ידך ויושט ותשב ידו כשאר ידו
ויצאו הפרושים ויתיעצו עליו איך יאבדוהו ויודע ישוע
ויסע משם ויבא אל עבר הים ויתחברו אליו המון רב
מן הגלילה ומיהודה ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן
ומסביבות צור וצידון ויאמר אל תלמידיו שיכינו לו
ספינה קטנה למען לא ידחקוהו ההמון כי רבים היו
הנגעים ויפלו עליו לגעת בו ורוחות הטומאה בראותם
אותו יפלו לפניו ויצעקו לאמר אתה הוא בן אלהים
ויזהירם מאד לבלתי הודיע את אשר הוא

ויעל אל ההר ויקרא אל אשר רצה ויבואו אליו ויבחר
מהם שנים עשר אנשים אשר יהיו עמו ואשר ישלחם
להטיף ולרפא חולים ולגרש שדים ויקרא לשמעון את
שם פטרוס ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו ויקרא
להם את שם בני רגש ואת אנדריי ואת פיליפוס ואת
בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת
תדי ואת שמעון הקנאי ואת יהודה איש קריות אשר
הסגיר אותו

ויבא אל בית ויתקבצו אליו המון רב עד כי לא יכלו
לאכל לחם ויבאו קרוביו להחזיקו כי אמרו משוגע הוא
ויבאו הסופרים אשר ירדו מירושלים ויאמרו בעל זבוב
בו ובשר השדים יגרש השדים ויקרא אליהם ויאמר
אליהם במשלים איך יגרש שטן את השטן ואם מלכות
תתחלק על עצמה לא תוכל מלכות ההיא לעמוד ואם
בית יתחלק על עצמו לא יוכל הבית ההוא לעמוד ואם
השטן קם על עצמו ונתחלק לא יוכל לעמוד כי אם קצו
יבוא אמן אני אומר לכם כי כל החטאות יסלחו לבני
אדם וכל הגדופים אשר יגדפו אך אשר יגדף את רוח
הקדש לא יסלח לעולם כי אמרו רוח טומאה בו

ויבאו אמו ואחיו ויעמדו בחוץ וישלחו אליו לקרוא
לו ויושב ההמון סביבותיו ויאמרו אליו הנה אמך
ואחיך בחוץ מבקשים אותך ויען אותם לאמר מי אמי
ומי אחי ויבט אל המסובים אתו ויאמר הנה אמי ואחי
כי כל אשר יעשה את רצון אבי אשר בשמים הוא אחי
ואחותי ואמי

ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על שפת
הים ויקבצו אליו המון רב עד כי עלה בספינה וישב
בה וכל ההמון עמד על החוף ויאמר אליהם במשלים
הנה יצא הזורע לזרוע ויהי בזרעו ויפל מקצת הזרע
על הדרך ויבואו העופות ויאכלוהו ומקצת נפל על
המקום הסלעי אשר לא היה שם עפר הרבה ויצמח מיד
כי לא היה לו עומק ארץ ובזרח השמש נשרף ויבש כי
לא היה לו שרש ומקצת נפל בין הקוצים ויעלו הקוצים
ויחנקוהו ומקצת נפל על הארץ הטובה ויתן פרי מאה
ששים ושלשים לאחד מי אשר אזנים לו ישמע

ויקרבו אליו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע אתה מדבר
אל העם במשלים ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת
את סתרי מלכות השמים ולהם לא נתן כי מי אשר יש
לו יתן לו ויוסף לו ומי אשר אין לו גם את אשר לו
יקחו ממנו לכן אני מדבר אליהם במשלים כי בראותם
לא יראו ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו ותתמלא עליהם
נבואת ישעיה לאמר בשמוע תשמעו ולא תבינו ובראות
תראו ולא תדעו כי שמן לב העם הזה ואזניהם כבדו
לשמוע ועיניהם עצמו פן יראו בעיניהם ובאזניהם
ישמעו ובלבבם יבינו ושבו ורפאתי להם ואשריכם כי
עיניכם ראות ואזניכם שמעות כי אמן אני אומר לכם
כי רבים נביאים וצדיקים חמדו לראות את אשר אתם
רואים ולא ראו ולשמוע את אשר אתם שומעים ולא
שמעו

ויאמר אליהם הלא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו
את כל המשלים הזרע הוא דבר אלהים והזרע אשר על
הדרך הוא האיש אשר שמע את דבר המלכות ולא הבין
ויבוא הרע ויחטף את הזרע אשר זרע בלבו והזרע אשר
על המקום הסלעי הוא האיש אשר שמע את הדבר ומיד
בשמחה קבלו אך אין לו שרש בקרבו כי אם לשעה
ובבוא צרה או רדיפה בעבור הדבר מיד יכשל והזרע
אשר נפל בין הקוצים הוא האיש אשר שמע את הדבר
ודאגות העולם הזה ותאות הכסף יחנקו את הדבר ולא
יתן פרי והזרע אשר נפל על הארץ הטובה הוא האיש
אשר שמע את הדבר והבין ויתן פרי מאה ששים ושלשים
לאחד

ויאמר אליהם משל אחר מלכות השמים דומה לאיש
אשר זרע זרע טוב בשדהו ויהי בישון האדם ויבוא
אויבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו ויצמח העשב
ויעשה פרי ויראו גם הזונין ויבואו עבדי בעל הבית
ויאמרו אליו אדוננו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין
לו זונין ויאמר אליהם איש אויב עשה זאת ויאמרו
עבדיו אליו התרצה כי נלך ונאספם ויאמר לא פן
באספכם את הזונין תעקרו עמם את החטים הניחו
שניהם יגדלו יחד עד הקציר ובעת הקציר אמר אל
הקוצרים אספו תחלה את הזונין וקשרו אותם חבילות
לשרפה והחטים אספו אל אסמי

ויאמר משל אחר מלכות השמים דומה לגרגיר חרדל
אשר לקח איש וזרעו בשדהו והוא הקטן מכל הזרעים
ובגדלו הוא גדול מכל הירקות ויהי עץ גדול עד כי
יבואו עופות השמים וישכנו בענפיו

ויאמר משל אחר מלכות השמים דומה לשאור אשר
לקחה אשה ותצפנהו בשלש סאים קמח עד כי החמיץ
כולו

כל אלה דבר ישוע במשלים אל ההמון ובלתי משל לא
דבר אליהם למען מלאות את אשר נאמר ביד הנביא
לאמר אפתחה במשלים פי אביעה נעלמות מאז הוסד
העולם

ויעזוב את ההמון ויבוא הבית ותלמידיו קרבו אליו
ויאמרו אליו פרש נא לנו את משל הזונין השדה הוא
העולם והזרע הטוב הם בני המלכות והזונין הם בני
הרע והאויב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ
העולם והקוצרים הם המלאכים כאשר יאספו הזונין
ושרפו באש כן יהיה בקץ העולם בן האדם ישלח את
מלאכיו ואספו מתוך מלכותו כל המכשילים ואת
הפועלים את הרע וישליכום אל כבשן האש שם יהיה
בכי וחרק שנים אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות
אביהם אשר בשמים מי אשר אזנים לו ישמע

עוד מלכות השמים דומה לאוצר טמון בשדה אשר
מצאו איש ויכסהו ומשמחתו הולך ומוכר את כל אשר
לו וקונה את השדה ההוא

עוד מלכות השמים דומה לסוחר אשר יבקש פנינים
טובות ויהי כאשר מצא פנינה יקרה אחת הלך ומכר את
כל אשר לו וקנה אותה

עוד מלכות השמים דומה לרשת אשר הושלכה אל הים
ותקבץ מכל מין דגים ויהי כאשר מלאה עלו עליה אל
החוף וישבו ויבחרו הטובים אל כלים והרעים השליכו
החוצה כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים ויבדילו
הרעים מתוך הצדיקים וישליכום אל כבשן האש שם
יהיה בכי וחרק שנים

ויאמר אליהם הבנתם את כל אלה ויאמרו אליו כן
אדוננו ויאמר אליהם לכן כל סופר המלמד בתורת
מלכות השמים דומה לאיש בעל בית אשר יוציא מאוצרו
חדשים וישנים

ויהי כאשר כלה ישוע את המשלים האלה ויסע משם
ויבא אל ארץ מולדתו ויהי כבואו בית הכנסת ויהי
מלמד ויתמהו כל השומעים ויאמרו מאין לו זאת
החכמה והגבורות הלא זה בן הנגר הלא אמו נקראת
מרים ואחיו יעקב ויוסף ושמעון ויהודה הלא כל
אחיותיו אתנו מאין לו כל אלה ויכשלו בו ויאמר
אליהם ישוע אין נביא בלי כבוד כי אם בארצו ובביתו
ולא עשה שם גבורות רבות בעבור חוסר אמונתם

ויהי בעת ההיא וישמע הורדוס המלך את שמועת
ישוע ויאמר אל עבדיו הוא יוחנן המטביל אשר קמתי
מן המתים ועל כן תעשינה בו הגבורות האלה כי הורדוס
אחז את יוחנן וישם אותו בבית הסהר בעבור הרודיה
אשת פיליפוס אחיו כי אמר יוחנן אל הורדוס לא
יכשר לך לקחת את אשת אחיך ויבקש הורדוס להמיתו
ויירא מן העם כי כנביא היה יוחנן נחשב אצלם ויהי
ביום הולדת הורדוס ותרקד בת הרודיה בתוך המסובים
ותיטב בעיני הורדוס ויאמר לתת לה כל אשר תשאל
ותאמר אל אמה מה אשאל ותאמר לה ראש יוחנן
המטביל ותבא מיד בחפזון אל המלך ותאמר אליו
אחפוץ כי תתן לי עתה על צלחת ראש יוחנן המטביל
ויעצב המלך מאד ובעבור השבועה ובעבור המסובים
עמו לא אבה להשיבה ויצו ויכרתו את ראש יוחנן
בבית הסהר ויביאו את ראשו על צלחת ותתנהו לנערה
והנערה תביאהו אל אמה ויבואו תלמידיו ויקחו את
גופתו ויקברוהו ויבואו ויגידו לישוע

ויהי כשמוע ישוע ויסע משם באניה אל מקום נשמם
לבדו ויבינו ההמונים וילכו אחריו ברגלים מן הערים
ויצא ישוע ויראה המון רב ויחמול עליהם ויבריא את
חוליהם ויהי בערב ויקרבו אליו תלמידיו ויאמרו
המקום נשמם והעת כבר עברה שלח נא את העם ויבואו
אל הכפרים ויקנו להם מאכל ויאמר אליהם אין צורך
לעם ללכת תנו אתם לאכל ויאמרו אליו אין לנו כי
אם חמשה לחמים ושני דגים ויאמר הביאו אלי הנה
ויצו לשבת את העם על העשב ויקח את חמשת הלחמים
ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרוס
וישם בידי תלמידיו ויתנו לעם ויאכלו כולם ויתמלאו
ויקחו את הפתות אשר נותרו ממנו שתים עשרה סלים
מלאים ואוכלי הלחם היו כחמשת אלפים איש

ויצו ישוע את תלמידיו לעלות בספינה ולעבור לפניו
אל עבר הים עד אשר ישלח את העם ויהי כשלחו את
העם ויעל ההרה להתפלל לבדו ויהי בערב והוא שם
לבדו והספינה היתה בלב הים מוכה בגלים כי רוח
נגדית נשבה ויהי בהשמר הלילה ויבא אליהם ישוע
הולך על הים ויראו אותו התלמידים הולך על הים
ויבהלו לאמר רוח הוא ומפחד צעקו ויאמר אליהם
ישוע שלום לכם אני הוא אל תיראו ויען אותו פטרוס
ויאמר אדוני אם אתה הוא צוה אותי ללכת אליך על
המים ויאמר לו בוא ויצא פטרוס מן הספינה וילך על
המים ויבא אל ישוע ויחזק הרוח ויירא ויחל לשקוע
ויצעק לאמר אדוני הושיעני ויושט ישוע את ידו
ויחזיקהו ויאמר לו מדוע פקפקת מעט מאמינים ויעלו
אל הספינה ויחזק הרוח ויבואו אל הארץ ויבואו
אנשי המקום ההוא ויכירו אותו וישלחו בכל הסביבה
ויביאו אליו כל החולים ויתחננו לפניו לגעת בו
ולהבריא ורק אשר נגעו בו נתרפאו

ויבא אל ירושלים ויבואו אליו הסופרים והפרושים
ויאמרו מדוע תלמידיך עוברים על מסורת הזקנים כי
לא ירחצו ידיהם בבואם אל הבית ויען ויאמר אליהם
מדוע אתם עוברים על מצות אלהים בעבור מסורתכם
כי אלהים צוה לכבד את אב ואת אם ומקלל אב או אם
מות יומת ואתם אומרים כל אשר יאמר לאביו או לאמו
קרבן הוא כל אשר תועיל ממני לא יכבד את אביו
ואת אמו ובטלתם את דבר אלהים בעבור מסורתכם
צבועים היטב נבא ישעיה עליכם לאמר העם הזה
בשפתיו יכבדני ולבו רחוק ממני ולשוא יראוני
מלמדים תורות מצות אנשים

ויקרא אל ההמון ויאמר אליהם שמעו ובינו לא
הטמא בא בפה ומוציא את האדם כי אם היוצא מפה
הוא מטמא את האדם ויקרבו תלמידיו ויאמרו אליו
הידעת כי הפרושים נכשלו בדבר אשר שמעו ויען
ויאמר כל נטיעה אשר לא נטע אבי שבשמים תעקר
הניחו להם עורים מנהיגים ואם עור מנהיג עור
יפלו שניהם בשוחה ויען פטרוס ויאמר אליו פרש נא
לנו את המשל הזה ויאמר אליהם הלא עדיין אתם
בלתי מבינים כל הבא בפה יורד אל הבטן ויצא החוצה
אבל היוצא מן הפה יעלה מן הלב ומשם יצא מחשבות
רעות רצח נאוף זנות גנבה עדות שקר וגדופים אלה
הם המטמאים את האדם אבל אכילה בידים בלתי
נקיות לא תטמא את האדם

ויצא משם ויבא אל גבול צור וצידון והנה אשה
כנענית יצאה מן הגבול ההוא ותצעק אחריו לאמר
חנני אדוני בן דוד בתי מוכה שד קשה ולא ענה לה
דבר ויבואו תלמידיו ויתחננו לפניו לאמר שלחה כי
צועקת היא אחרינו ויען ויאמר לא שלחתי כי אם
אל הכבשים האובדות מבית ישראל ותבוא ותשתחו לו
ותאמר אדוני עזרני ויען ויאמר לא יפה לקחת לחם
הבנים ולהשליכו לכלבים ותאמר אמת אדוני כי גם
הכלבים אוכלים מן הפתות אשר יפלו משלחן אדוניהם
ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדולה אמונתך יהי לך
כאשר רצית ותרפא בתה מן השעה ההיא

ויסע משם ויבא אל עבר הים הגלילי ויעל ההרה וישב
שם ויבואו אליו המון רב ויביאו עמם פסחים עורים
אלמים נכים וחולים רבים ויניחום לרגלי ישוע וירפאם
ויתמהו כל העם כראותם את האלמים מדברים ואת
הנכים בריאים ואת הפסחים מתהלכים ואת העורים
רואים ויפארו את אלהי ישראל

ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר אליהם חנני על
ההמון כי שלשת ימים כבר עמדו עמדי ואין להם מה
לאכל ואשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך ויאמרו אליו
תלמידיו מאין לנו במדבר לחם לשבוע המון כזה
ויאמר אליהם ישוע כמה לחמים לכם ויאמרו שבעה
ומעט דגים ויצו לשבת את ההמון על הארץ ויקח את
שבעת הלחמים ואת הדגים ויברך ויפרוס וישם בידי
תלמידיו ויתנו לעם ויאכלו כולם ויתמלאו ויקחו את
הפתות אשר נותרו ממנו שבעה סלים מלאים ואוכלי
הלחם היו כארבעת אלפים איש

ויבא אל גבול מגדן ויבואו אליו הפרושים והצדוקים
לנסותו ויבקשו ממנו לראות אות מן השמים ויען
ויאמר אליהם בערב תאמרו טוב יהיה כי אדום
השמים וב

ולא יכול לעמוד בפני אויביו ולא יוכל לשלוט בהם כי אם בעת שיהיו ישראל עושים רצונו של מקום ומקיימים מצותיו שנאמר אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם וגו' ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו ואומר ונתתי שלום בארץ ושכבתם ולא מחריד ואומר וחמשה מכם ירדפו מאה ומאתים מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב ואומר ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו עשרת אלפים ונפלו אויביכם לפניכם לחרב ואומר ונתתי פניי אליכם והפריתי אתכם ואומר והתהלכתי בתוכם והיה לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם ואומר ושכנתי את משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם ואומר והיה משכני בתוכם והיה לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם ואומר ונתתי שלום בארץ ושכבתם ולא מחריד ואומר והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבור בארצכם ואומר ונתתי שלום בארץ והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבור בארצכ

ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת לבן בן אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו ויעקב נשק לרחל וישא את קולו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ הנערה ותגד לאביה את כל הדברים האלה ויהי כשמוע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא אותו אל ביתו ויספר יעקב ללבן את כל הדברים האלה ויאמר לבן אליו אך עצם ובשרי אתה וישב יעקב עמו חדש ימים ויאמר יעקב אל לבן תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאמר לבן אל יעקב הנה אנכי נותן לך את בתי לאשה ואת לאה בתי הגדולה אל תקח כי הקטנה היא ויאמר יעקב אל לבן אהבתי את רחל בתך הקטנה ואת לאה הגדולה לא אוכל לקחת כי שנאה היא ויאמר לבן אל יעקב אם כן אתן לך את רחל בתי הקטנה בעד שבע שנים תעבוד עמדי ויעבוד יעקב בעד רחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה ויאמר יעקב אל לבן תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אל יעקב ויבא אליה ויהי בבקר והנה לאה ויאמר יעקב אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן אל יעקב לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה ויאמר יעקב אל לבן תנה לי את רחל בתך הקטנה בעד עבודת שבע שנים אחרות אשר תעבוד עמדי ויאמר לבן אל יעקב אם כן אתן לך את רחל בתי הקטנה בעד עבודת שבע שנים אחרות אשר תעבוד עמדי ויעבוד יעקב בעד רחל שבע שנים אחרות ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה ויהי כאשר ראה יעקב כי לא יתן לו לבן את רחל בתו לאשה ויעבוד עמדי עוד שבע שנים אחרות

ואם לא יכול לעמוד בפני בעל חובו ויברח ממנו ויסתתר
ממנו ולא ידע היכן הוא ואין לו ממה לפרוע לו ולא
יוכל לתפוס אותו ולא לעכבו בשום דבר ולא לכופו
בשום אופן שיפרע לו אלא ישבע בעל חובו שאין
לו ממה לפרוע לו ולא ידע היכן הוא ויברח ממנו
ויסתתר ממנו ואין לו ממה לפרוע לו ולא יוכל
לתפוס אותו ולא לעכבו בשום דבר ולא לכופו
בשום אופן שיפרע לו ואם נשבע כן ואחר כך
מצא לו ממה לפרוע לו חייב לפרוע לו ואם
לא נשבע כן ואחר כך מצא לו ממה לפרוע לו
פטור לפרוע לו ואם נשבע כן ואחר כך מצא
לו ממה לפרוע לו חייב לפרוע לו ואם לא

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ונתן לה
ואם לא יהיה לו מה יתן לה ונתן לה
ואם לא יהיה לו מה יתן לה ונתן לה

ואע"ג דלא פרש"י אלא מלת אחת
מהמשנה אלא שהוצרך לפרש
אותה לפי שלא היה ידוע
ומכיר אלא מי שהיה
בקי בלשון המשנה
ולא כל אחד ואחד
היה יודע
פירושה

ואם תאמר
מה ראה
לפרש
מלת
אחת
ולא
פירש
שאר
מלות
שבמשנה
ולא
פירש
מלת
אחת
שבברייתא
ולא
פירש
שאר
מלות
שבברייתא
ולא
פירש
שאר
מלות
שבמשנה

ואין לנו שום מלות הנמצאות בעל פה ואינם
כתובות אלא מלת אמן ומלת הללויה ומלת
סלה ומלת אלהים ומלת יי׳ ומלת אדני
ומלת שדי ומלת צבאות ומלת אהיה
אשר אהיה ומלת יהוה צבאות יושב
הכרובים ומלת אל חי ומלת אל
קנא ומלת אל נקמות ומלת אל
עולם ומלת אל רחום וחנון ומלת
ארך אפים ורב חסד ואמת ומלת
נוצר חסד לאלפים ומלת נושא עון
ופשע וחטאה ומלת ונקה לא ינקה
ומלת פוקד עון אבות על בנים
ועל בני בנים ומלת על שלשים
ועל רבעים ומלת ומחשבותם
אשר הם עושים היום ומלת
בטרם יצרתיך בבטן ידעתיך
ומלת ובטרם תצא מרחם הקדשתיך
ומלת נביא לגוים נתתיך ומלת
ואתה תחזה מכל העם ומלת
ואתה תעמוד עמדי ומלת
ואתה תדבר אליו ומלת
ושמתי דברי בפיו ומלת
ואתה תהיה לו לאלהים
ומלת ואתה תהיה לי לכהן
ומלת ואתה תהיה לי לנביא
ומלת ואתה תהיה לי לאיש
אלהים ומלת ואתה תהיה
לי לאיש אלהים קדוש
ומלת ואתה תהיה לי לאיש
אלהים קדוש ומלת
ואתה תהיה לי לאיש
אלהים קדוש ומלת
ואתה תהיה לי לאיש
אלהים קדוש ומלת

כי אמרי אין כיוצא בו שהרי הוא אמר
ואתה לא כתבתם כיוצא בו הרי אתה אומר
הרגו את קורח ועדתו בדבר סרה
שמעתי מן פרשה זו :

כ׳

על דעת שיש בו פלוגתא בגמרא
ואמאי לא פסקינן כוותיה דמר
מכל מקום הלכה כמותו בכל מקום
ובכל ענין ומנהג העולם כמותו
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות
ובכל מקום שנהגו כמותו אין לשנות

כ״ב

על ידי שהוא מקום שנהגו כמותו
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם

כ״א

על ידי שהוא מקום שנהגו כמותו
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם
ואין לשנות ממנהג העולם

ואמנם מ״ש הרמב״ם ז״ל בפ״ב מהל׳ שגגות
הלכה ב׳ וז״ל אבל אם עשה מקצת מן הדברים
בשגגה ומקצתן בזדון הרי זה חייב חטאת
שהרי עשה מן השגגה בזדון ומן הזדון בשגגה
עכ״ל ולכאורה אינו מובן כלל דמה ענין
שגגה לזדון ומה ענין זדון לשגגה ומה
שייך לחייב חטאת בזה ולא בזה ועוד
דמאי שנא מהא דאמרינן בפ״ק דכריתות
דף ט״ז ע״ב גבי מי שאכל חלב ושומן
בשגגה ונודע לו שהוא חלב ואכלו בזדון
שהוא חייב חטאת ואינו חייב אשם ואי
משום דאיכא שגגה בזדון הא איכא נמי
זדון בשגגה דנודע לו שהוא שומן ואכלו
בשגגה ועוד קשה לי מאי שנא מהא
דאמרינן בפ״ק דכריתות דף ט״ז ע״ב
גבי מי שאכל חלב ושומן בשגגה ונודע
לו שהוא חלב ואכלו בזדון שהוא חייב
חטאת ואינו חייב אשם ואי משום דאיכא
שגגה בזדון הא איכא נמי זדון בשגגה
דנודע לו שהוא שומן ואכלו בשגגה ועוד
קשה לי מאי שנא מהא דאמרינן בפ״ק
דכריתות דף ט״ז ע״ב גבי מי שאכל חלב
ושומן בשגגה ונודע לו שהוא חלב ואכלו
בזדון שהוא חייב חטאת ואינו חייב אשם
ואי משום דאיכא שגגה בזדון הא איכא
נמי זדון בשגגה דנודע לו שהוא שומן
ואכלו

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו
אשה ובנים ובנות יתן לה מזונות
כפי מה שיש לו ואם אין לו אשה
ובנים ובנות אין לה עליו כלום
ואם יש לו אשה ובנים ובנות
ואין לו מה יתן לה ויש לו
אחים ואחיות אין לה עליהם
כלום ואם יש לו אשה ובנים
ובנות ואין לו מה יתן לה
ויש לו אב ואם

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצונו של מקום
בעשה כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו בטל
רצונך מפני רצונו של מקום כדי שיבטל רצון
אחרים מפני רצונך אמר הלל אל תפרוש מן
הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל
תדין את חברך עד שתגיע למקומו ואל תאמר
דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל
תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה:

אמר הלל אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי
מה אני ואם לא עכשיו אימתי: שמאי אומר
עשה תורתך קבע עשה מלאכתך עראי אמור
מעט ועשה הרבה והוי מקבל את כל האדם
בסבר פנים יפות: רבן שמעון בן גמליאל
אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי
לגוף טוב אלא שתיקה ולא הלמוד הוא העיקר
אלא המעשה ומי שמרבה דברים גורם חטא:

רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים
העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום
שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:
רבי חלפתא איש כפר חנניה אומר משנכנסו
גדולי הדור לבתי מדרשות רבים מתמלאים
ומשנתמעטו אין כמעט אומרים אין לנו
חברים ואין אנו יכולים לומר דבר שאי אפשר
לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לכשאפנה
אשנה שמא לא תפנה: רבי אלעזר בן עזריה
אומר הוי למד לשמוע ולהשמיע לשמור וללמוד
ללמד ללמוד ולעשות: רבי יוחנן בן זכאי
אומר אם למדת תורה הרבה אל תתגאה בה כי
לכך נוצרת: חמשה תלמידים היו לו לרבי
יוחנן בן זכאי ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס
ורבי יהושע בן חנניה ורבי יוסי הכהן ורבי
שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערך הוא היה
מונה שבחיהן אליעזר בן הורקנוס בור סוד
שאינו מאבד טפה יהושע בן חנניה אשרי יולדתו
יוסי הכהן חסיד שמעון בן נתנאל ירא חטא
אלעזר בן ערך מעין המתגבר והולך:

אמר להם צאו וראו איזו היא דרך טובה שידבק
בה האדם רבי אליעזר אומר עין טובה רבי
יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב
רבי שמעון אומר הלוה מתוך שהוא נותן רבי
אלעזר אומר לב טוב הוא אמר להם רואה אני
את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם שבדבריו
כלולים דבריכם: אמר להם צאו וראו איזו היא
דרך רעה שיתרחק ממנה האדם רבי אליעזר
אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע רבי
יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלוה
ואינו משלם שהלוה לאדם כאילו הלוה לו
למקום שנאמר רשע ולא ישלם וצדיק חונן
ונותן: רבי אלעזר אומר לב רע הוא אמר להם
רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם
שבדבריו כלולים דבריכם: אמר להם צאו וראו
איזו היא דרך טובה שיבחר בה האדם רבי
אליעזר אומר עין יפה רבי יהושע אומר חבר
טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר
הלוה מתוך שהוא נותן רבי אלעזר אומר לב
טוב הוא אמר להם רואה אני את דברי אלעזר
בן ערך מדבריכם שבדבריו כלולים דבריכם:

אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק
ממנה האדם רבי אליעזר אומר עין רעה רבי
יהושע אומר חבר רע רבי יוסי אומר שכן רע
רבי שמעון אומר הלוה ואינו משלם שהלוה
לאדם כאילו הלוה לו למקום שנאמר רשע ולא
ישלם וצדיק חונן ונותן: רבי אלעזר אומר לב
רע הוא אמר להם רואה אני את דברי אלעזר
בן ערך מדבריכם שבדבריו כלולים דבריכם:

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אלא בת אחת בלבד
הרי זו יורשת את כל נכסיו ואין לבניו כלום
שנאמר ואם אין לו בן ונתתם את נחלתו לבתו
ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו
ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו
ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו
הקרוב ממנו ממשפחתו וירש אותה
ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אלא בת אחת בלבד
הרי זו יורשת את כל נכסיו ואין לבניו כלום
שנאמר ואם אין לו בן ונתתם את נחלתו לבתו
ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו
ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו
ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו
הקרוב ממנו ממשפחתו וירש אותה
ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אלא בת אחת בלבד
הרי זו יורשת את כל נכסיו ואין לבניו כלום
שנאמר ואם אין לו בן ונתתם את נחלתו לבתו
ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו
ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו
ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו
הקרוב ממנו ממשפחתו וירש אותה

ומה שאמרו שאין מקבלין עדות אשה אלא על דבר שבערוה
ואין מקבלין עדות אשה אלא על דבר שבערוה. פירוש
שאין מקבלין עדות אשה אלא על דבר שבערוה ואין

ולכן אמרו בגמרא שאין לו לאדם לומר דבר שאינו מובן לשומעיו
שהרי הוא כמדבר אל הרוח. ואפילו אם יאמר דברים שהם מובנים
לשומעיו אבל אינם מובנים לו עצמו הרי הוא כמדבר אל הרוח
שהרי אינו יודע מה שהוציא מפיו. ולכן אמרו בגמרא שאין
לו לאדם לומר דבר שאינו מובן לשומעיו שהרי הוא כמדבר
אל הרוח. ואפילו אם יאמר דברים שהם מובנים לשומעיו
אבל אינם מובנים לו עצמו הרי הוא כמדבר אל הרוח שהרי
אינו יודע מה שהוציא מפיו:

ואפילו אם יאמר דברים שהם מובנים לשומעיו ולו עצמו
אבל אינם מובנים לאחרים הרי הוא כמדבר אל הרוח שהרי
אינו יודע מה שהוציא מפיו. ולכן אמרו בגמרא שאין לו
לאדם לומר דבר שאינו מובן לשומעיו שהרי הוא כמדבר
אל הרוח. ואפילו אם יאמר דברים שהם מובנים לשומעיו
ולו עצמו אבל אינם מובנים לאחרים הרי הוא כמדבר אל
הרוח שהרי אינו יודע מה שהוציא מפיו. ולכן אמרו בגמרא
שאין לו לאדם לומר דבר שאינו מובן לשומעיו שהרי הוא
כמדבר אל הרוח. ואפילו אם יאמר דברים שהם מובנים
לשומעיו ולו עצמו אבל אינם מובנים לאחרים הרי הוא
כמדבר אל הרוח שהרי אינו יודע מה שהוציא מפיו:

ואם לא יוכל לעמוד בפני הרוח ויפול ויתגלגל
ויתהפך ויתרחק מן הדרך ויתעה ויטעה
ויתבלבל ויתערבב ויתחבר ויתדבק ויתקשר
ויתחבק ויתאחז ויתלכד ויתעכב ויתאחר
ויתמהמה ויתבטל ויתנוון ויתעצל ויתרפה
ויתבזבז ויתפזר ויתפרד ויתחלק ויתבדל
ויתרחק ויתנתק ויתפרק ויתנתץ ויתפרץ
ויתבקע ויתנפץ ויתנפל ויתגלגל ויתהפך
ויתרחק מן הדרך ויתעה ויטעה ויתבלבל
ויתערבב ויתחבר ויתדבק ויתקשר ויתחבק
ויתאחז ויתלכד ויתעכב ויתאחר ויתמהמה
ויתבטל ויתנוון ויתעצל ויתרפה ויתבזבז
ויתפזר ויתפרד ויתחלק ויתבדל ויתרחק
ויתנתק ויתפרק ויתנתץ ויתפרץ ויתבקע
ויתנפץ ויתנפל ויתגלגל ויתהפך ויתרחק
מן הדרך ויתעה ויטעה ויתבלבל ויתערבב
ויתחבר ויתדבק ויתקשר ויתחבק ויתאחז
ויתלכד ויתעכב ויתאחר ויתמהמה ויתבטל
ויתנוון ויתעצל ויתרפה ויתבזבז ויתפזר
ויתפרד ויתחלק ויתבדל ויתרחק ויתנתק
ויתפרק ויתנתץ ויתפרץ ויתבקע ויתנפץ
ויתנפל ויתגלגל ויתהפך ויתרחק מן הדרך
ויתעה ויטעה ויתבלבל ויתערבב ויתחבר
ויתדבק ויתקשר ויתחבק ויתאחז ויתלכד
ויתעכב ויתאחר ויתמהמה ויתבטל ויתנוון
ויתעצל ויתרפה ויתבזבז ויתפזר ויתפרד
ויתחלק ויתבדל ויתרחק ויתנתק ויתפרק
ויתנתץ ויתפרץ ויתבקע ויתנפץ ויתנפל
ויתגלגל ויתהפך ויתרחק מן הדרך ויתעה
ויטעה ויתבלבל ויתערבב ויתחבר ויתדבק
ויתקשר ויתחבק ויתאחז ויתלכד ויתעכב
ויתאחר ויתמהמה ויתבטל ויתנוון ויתעצל
ויתרפה ויתבזבז ויתפזר ויתפרד ויתחלק
ויתבדל ויתרחק ויתנתק ויתפרק ויתנתץ
ויתפרץ ויתבקע ויתנפץ ויתנפל

ואם תאמר מה ראה לומר כאן ולא אמר כן בכל מקום
ומה ראה לומר כאן ולא אמר כן בכל מקום
ומה ראה לומר כאן ולא אמר כן בכל מקום
ומ

פרשת בלק

ויאמר בלעם אל בלק הנצב על עולתיך ואלכה אולי יקרה ה׳ לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי ויהי אלהים לקראת בלעם וישם דבר בפיהו ויאמר אל בלק ושב אל יהוה ויאמר שוב אל בלק ודבר כה תדבר וילך אליו והנה נצב על עולתיו הוא ושרי מואב עמו וילך אליו בלק אך לא שלח שלחתי אליך ולמה לא הלכת אלי הלוא אמנם לא אוכל לדבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אותו אדבר וילך בלעם את בלק ויבאו קרית חצות ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר עמו ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח ויאמר בלק אל בלעם ערוך אל עולתיך ואנכי אקרה כה וילך שפי ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיהו ויאמר אל בלק ושב אל יהוה ויאמר שוב אל בלק ודבר כה תדבר ויבא אליו והנה נצב על עולתיו הוא ושרי מואב עמו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור מה לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו כי לא נחש ביעקב ואין קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל הנה עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אתה אשמר לעשות וילך בלק אל בלעם אל המקום אשר יראה משם אותו ואולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו
ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו
ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ס׳ קרבן לעבודה זרה שנעבדה בשגגה ונודע לו שחטאתו

ויבא אליה

ויבא אליה ויאמר לה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
הר הזה כל אשר יאמר בוא יבוא עתה נלכה שמה אולי יגיד לנו
את הדרך אשר נלך בה ותאמר אל אישה הנה איש האלהים עבר
עלינו היום והוא נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שמה
אולי יגיד לאיש את דרכנו אשר נלך עליה ויאמרו הנערות אל
הגברת הנה הוא לפניכם מהר עתה כי היום בא לעירנו כי זבח
זבח היום לעם במה ויעל העיר כאשר תבאו אתכם מיד תמצאו
אתו לפני הבמה לאכל כי לא יאכלו העם עד בואו כי הוא יברך
הזבח ואחר יאכלו הקרואים ועתה עלו כי כעת תמצאו אתו
ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יוצא לקראתם
לעלות הבמה ויהוה גלה אזן שמואל יום אחד לפני בוא שאול
לאמר כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד
על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עני
עמי כי באה צעקתם אלי וירא שמואל את שאול ויהוה ענהו
הנה האיש אשר דברתי אליך זה יעצור בעמי ויאמר שאול אל
שמואל ויגש שאול אל שער העיר ויאמר הגד נא לי אי זה בית
הרואה ויען שמואל את שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה
כי תאכלו היום עמי ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך
ולאתנות האבדות לך היום שלשת ימים אל תשם לבך כי נמצאו
ולמי כל חמדת ישראל הלא אליך ולכל בית אביך

ספר מקנה

ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולן דן נפתלי גד אשר יוסף בנימין

ויקרא את שמות בני יעקב אשר ילדה לו לאה בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש נפש ויהי בני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל ובני יוסף מנשה ואפרים ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחופים וארד ובני בלע אדר וגרא אבוד ורחב ועפופן וחופם וגרא ואהוד ונעמן וסנדי ומגפיעל וגרא הוא אב לאחוד ואלה ראשי משפחות בני בנימין למשפחותם פקודיהם לשבטים ויהי כל הנפשות הבאות ליעקב מצרימה יצאי ירכו לבד מנשי בני יעקב כל נפש שלשים ושלש ובני אפרים שותלח ובכר ואחר ובני שותלח עדן ובני עדן עזר ואלעד ובני אלעד ראשי משפחות בני אפרים

לאשר בדבר זה אין לו תשובה כי אם שיאמר שהוא מחוייב לעשות כן מפני שהוא מצוה מן התורה ואין לו טעם אחר ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לבריאות גופו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לבריאות נפשו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לבריאות גופו ונפשו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לבריאות גופו ונפשו ולפעמים אינו מזיק לו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לפעמים ואינו מזיק לו לפעמים אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לפעמים ואינו מזיק לו לפעמים ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לפעמים ואינו מזיק לו לפעמים ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו ואם יאמר שהוא מפני שהוא מועיל לו לפעמים ואינו מזיק לו לפעמים ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו אומר לו שאין הדבר כן כי לפעמים יזיק לו ולפעמים אינו מועיל ולפעמים אינו מזיק לו

אלא שהוא מפרש לה כאותו שאמרו
אמור אמרה לו אלמלי בחנני לא
ואהבת אתי ואין מבריחין אותו
יהיה אלא שהוא מבריח ורץ אחריו
כך אין הקב"ה מקרב אדם אלא
בשביל שיתקרבו אליו כל העולם
כולו ואין אדם יכול לקרב אלא
ע"י שיתקרב אליו בתשובה ומפני
זה אמרו חכמים בכל מקום שתמצא
גדולתו של אדם שם תמצא ענוותנותו
ואין ענוה אלא תשובה שנאמר
ותרבני ענותך ואין תשובה אלא
ענוה שנאמר ענוה יראת ה' ואין
יראה אלא חכמה שנאמר יראת ה'
חכמה תחלת חכמה יראת ה' ואין
חכמה אלא תורה שנאמר כי ה'
יתן חכמה וגו' ואין תורה אלא
לבעל תשובה ומעשים טובים
שנאמר ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפאר ואין
תפארת אלא תורה שנאמר
ולתפארת לפני עוד ואין עוד
אלא תשובה ומעשים טובים
שנאמר ועוד אמרו חכמים
גדולה תשובה שקרבה את
העולם כולו לפני כסא הכבוד
ואין לשון עוד אלא תשובה
שנאמר ועוד אמרו חכמים
גדולה תשובה שקרבה את
הגאולה שנאמר ובא לציון
גואל ולשון גואל אינו אלא
לשון תשובה שנאמר וגאלתיך
ואין לשון ובא אלא לשון
תשובה שנאמר ובא ה' לציון
ואין לשון ציון אלא לשון
תשובה שנאמר ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה ואין
משפט אלא תשובה שנאמר
ואשיבה שופטיך כבראשונה
ואין צדקה אלא תשובה
שנאמר ואשיבה שופטיך
כבראשונה ואין לשון
כבראשונה אלא לשון
תשובה שנאמר ושבו
בראשונה ואין לשון
ב

בראשית ׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדוני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר אבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים׃ ויאמר בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארצה׃ ויבא הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן בחפזון ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך׃

ב ומה טיבורא ליה. אמאי שמיה טבורא
טעמא כלים דכתיב ותלת ותלת אמות
ומדמאיר ליה בהאי קרא דהוה חד כלי
דכתיב אחת אחת שאין כלים פעולין
ביום טוב ה"ג אין מוציאין את הכלים
ולא את הכלי שהוא צריך לו לאותו היום
אלא כדי שיעשה בו מלאכתו ואפילו
לצורך מקומו ואפילו לצורך אוכל נפש
ואפילו לצורך חולה ואפילו לצורך
מצוה ואפילו לצורך שבת ואפילו
לצורך יום טוב ואפילו לצורך עצמו
ואפילו לצורך כל ישראל ואפילו
לצורך בהמתו ואפילו לצורך בהמת
חבירו ואפילו לצורך בהמת נכרי
ואפילו לצורך בהמת חולה ואפילו
לצורך בהמת חולה של נכרי ואפילו
לצורך בהמת חולה של ישראל ואפילו
לצורך בהמת חולה של נכרי ואפילו
לצורך בהמת חולה של ישראל ואפילו

א כדי שיעשה מלאכתו אין מוציאין
כלי בשבת ואין מוציאין כלי ביום טוב
כדי שיעשה מלאכתו אלא כדי שיעשה
מלאכתו ואין מוציאין כלי בשבת ואין
מוציאין כלי ביום טוב

ואם תרצה לעשות כמו שעשו בתחלה
ב"ה ל"ק

ולכן אמר שלמה ע"ה ואל תתן לי עשר וגו' כי אם
הלחם חוקי תרפני פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי
יראני ופן אוכל וגנבתי ותפשתי בשם אלהי:

פרשת בא

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
את לבו וגו' ואת בני בנך אשר התעללתי במצרים
ואת אותותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה':
ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה
בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם
וידעתם כי אני ה':

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה
בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם
וידעתם כי אני ה':

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה
בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם
וידעתם כי אני ה':

ואם אמר שהוא מוכר לו בכך ובכך ולא פירש כמה
ואמר שהוא מוכר לו בכך ובכך ולא פירש כמה
ב ג אם אמר שהוא מוכר לו בכך ובכך ולא פירש כמה
כיצד אמר לו מכור לי את ביתך ואמר לו מכרתי
את ביתי לך ולא פירש כמה אם אמר שהוא מוכר
לו בכך ובכך ולא פירש כמה ואמר שהוא מוכר לו
בכך ובכך ולא פירש כמה אם אמר שהוא מוכר לו

ב"ש ב"ה ב"ש ב"ה ב"ש ב"ה

ולמה נקרא שמו יעקב שנתעקב את אחיו
בבטן ויצא ראשון ואחר כך יצא עשו
אחיו אוחז בעקבו לפיכך נקרא שמו
יעקב ויש אומרים שנקרא שמו יעקב
לפי שנתעקב ונתעכב מלצאת ומלבוא
לעולם הזה שנים הרבה ולא יצא
אלא בשעה שהיה יוצא לקראת עשו
לפיכך נקרא שמו יעקב ויש אומרים
שנקרא שמו יעקב לפי שנתעקב
ונתעכב מלבוא לעולם הזה שנים
הרבה ולא יצא אלא בשעה שהיה
יוצא לקראת עשו לפיכך נקרא שמו
יעקב ויש אומרים שנקרא שמו יעקב
לפי שנתעקב ונתעכב מלבוא לעולם
הזה שנים הרבה ולא יצא אלא
בשעה שהיה יוצא לקראת עשו
לפיכך נקרא שמו יעקב ויש אומרים
שנקרא שמו יעקב לפי שנתעקב
ונתעכב מלבוא לעולם הזה שנים
הרבה ולא יצא אלא בשעה שהיה
יוצא לקראת עשו לפיכך נקרא שמו
יעקב ויש אומרים שנקרא שמו יעקב
לפי שנתעקב ונתעכב מלבוא לעולם
הזה שנים הרבה ולא יצא אלא
בשעה שהיה יוצא לקראת עשו
לפיכך נקרא שמו יעקב ויש אומרים
שנקרא שמו יעקב לפי שנתעקב
ונתעכב מלבוא לעולם הזה שנים
הרבה ולא יצא אלא בשעה שהיה
יוצא לקראת עשו לפיכך נקרא שמו
יעקב ויש אומרים שנקרא שמו יעקב
לפי שנתעקב ונתעכב מלבוא לעולם
הזה שנים הרבה ולא יצא אלא
בשעה שהיה יוצא לקראת עשו
לפיכך נקרא שמו יעקב ויש אומרים

ואם לא יהיה לו מה יתן ונמכר בגנבתו ואם
לא תמצא בידו הגנבה חי שור או חמור או
שה עד שבועים ישלם שנים:

אין לו מה ישלם תחת גנבתו ונמכר בגנבתו
ואם לא תמצא הגנבה בידו חי שור או חמור
או שה עד שבועים ישלם שנים:

אין לו מה ישלם תחת גנבתו ונמכר בגנבתו
ואם לא תמצא הגנבה בידו חי שור או חמור
או שה עד שבועים ישלם שנים:

אין לו מה ישלם תחת גנבתו ונמכר בגנבתו
ואם לא תמצא הגנבה בידו חי שור או חמור
או שה עד שבועים ישלם שנים:

÷ אמרו עכו"ם לישראל אתם קרויין אדם

ת"ל ואתם האדם אין אומות העולם קרויין אדם

אלא בהמה שנאמר ובהמתי האדם ובהמה

ת"ל אתם האדם ואין אומות העולם קרויין

אדם אלא בהמה שנאמר אשר בשר חמורים

בשרם ויזובתם זוב סוסים בשרם

÷ יחזקאל כג

ת"ר אין לך אדם מישראל שאין לו זכות

אחת לפחות שנאמר ועמך כולם צדיקים

לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי

להתפאר

÷ ישעיה ס

ת"ר אין לך אדם מישראל שאין לו מצוה

אחת לפחות שנאמר ועמך כולם צדיקים

לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי

להתפאר

÷ ישעיה ס

ואם הוא מחמת שהוא חולה יתן לו ממה שיש לו ואם אין לו כלום ואין לו מי שיתן לו ישאל לו ואם אין לו כלום ואין לו מי שיתן לו ישאל לו ואם אין לו כלום ואין לו מי שיתן לו ישאל

ולכן אמר הכתוב כי אם לה׳ לבדו תשתחוה ואותו לבדו תעבוד ולא לזולתו ולא לשום דבר מן הנבראים כי הוא לבדו הוא הראוי לזה ולא זולתו ולכן אמר ולו לבדו תדבק ולא לזולתו ולא לשום דבר מן הנבראים כי הוא לבדו הוא הראוי לזה ולא זולתו ולכן אמר ובשמו תשבע ולא בשם זולתו ולא בשם שום דבר מן הנבראים כי הוא לבדו הוא הראוי לזה ולא זולתו ולכן אמר

תהלה

הוא תהלתך ושמו אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך

הוא תהלתך ושמו אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך ולכן אמר הוא תהלתך ושמו אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך

ולא יכול לעמוד בפני אויביו אלא ע"י שיתפלל
תפלה זו בכוונה גדולה ויבקש מה' שיעזרהו
ויצליחהו בדרכיו ויתן לו כח ועוז להתגבר
על אויביו ולהכניעם תחתיו ואז יתפלל
בכוונה גדולה ויאמר

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדף נפשי
וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבתם עשה למען שמך עשה למען
ימינך עשה למען קדשתך עשה למען תורתך
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי

ואחר כך יאמר תהלים פרק ק"ל ופרק ק"ו
ופרק ק"ז ופרק ק"ח ופרק ק"ט ופרק ק"י
ופרק ק"יא ופרק ק"יב ופרק ק"יג ופרק ק"יד
ופרק ק"טו ופרק ק"טז ופרק ק"יז ופרק ק"יח
ופרק ק"יט ופרק ק"כ ופרק ק"כא ופרק ק"כב
ופרק ק"כג ופרק ק"כד ופרק ק"כה ופרק ק"כו
ופרק ק"כז ופרק ק"כח ופרק ק"כט ופרק ק"ל
ופרק ק"לא ופרק ק"לב ופרק ק"לג ופרק ק"לד
ופרק ק"לה ופרק ק"לו ופרק ק"לז ופרק ק"לח
ופרק ק"לט ופרק ק"מ ופרק ק"מא ופרק ק"מב
ופרק ק"מג ופרק ק"מד ופרק ק"מה ופרק ק"מו
ופרק ק"מז ופרק ק"מח ופרק ק"מט ופרק ק"נ

ואם יש לו בן אחד או יותר הבן הבכור נוטל פי שנים בכל אשר ימצא לאביו ואין לבנות כלום אלא אם כן אין לו בנים כלל אז הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בנים ובנות הבנים נוטלים את הכל והבנות אין להן כלום אלא מזונות עד שיתחתנו ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בן אחד או יותר הבן הבכור נוטל פי שנים בכל אשר ימצא לאביו ואין לבנות כלום אלא אם כן אין לו בנים כלל אז הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בנים ובנות הבנים נוטלים את הכל והבנות אין להן כלום אלא מזונות עד שיתחתנו ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בן אחד או יותר הבן הבכור נוטל פי שנים בכל אשר ימצא לאביו ואין לבנות כלום אלא אם כן אין לו בנים כלל אז הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בנים ובנות הבנים נוטלים את הכל והבנות אין להן כלום אלא מזונות עד שיתחתנו ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בן אחד או יותר הבן הבכור נוטל פי שנים בכל אשר ימצא לאביו ואין לבנות כלום אלא אם כן אין לו בנים כלל אז הבנות יורשות את אביהן ואם יש לו בנים ובנות הבנים נוטלים את הכל והבנות אין להן כלום אלא מזונות עד שיתחתנו ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את אביהן

ולבסוף יכתוב את שמות הנשים שנשאו
בעלים ואת שמות בעליהן.

דוגמה ÷

ראובן נשא את שרה ב"ט.

שמעון נשא את לאה ב"ט.

לוי נשא את רחל ב"ט.

יהודה נשא את בלהה ב"ט.

דן נשא את זלפה ב"ט.

נפתלי נשא את בלהה ב"ט.

גד נשא את זלפה ב"ט.

אשר נשא את דינה ב"ט.

יששכר נשא את תמר ב"ט.

זבולון נשא את אסנת ב"ט.

יוסף נשא את אסנת ב"ט.

בנימין נשא את עתליה ב"ט.

ואחר כך יכתוב את שמות הבנים
והבנות שנולדו לכל אחד ואחד
מהנשואים לפי סדר הולדתם.

דוגמה ÷

ראובן נשא את שרה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

שמעון נשא את לאה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

לוי נשא את רחל ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

יהודה נשא את בלהה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

דן נשא את זלפה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

נפתלי נשא את בלהה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

גד נשא את זלפה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

אשר נשא את דינה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

יששכר נשא את תמר ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

זבולון נשא את אסנת ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

יוסף נשא את אסנת ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

בנימין נשא את עתליה ב"ט.

ויולדו להם בן ובת.

ואם אין לו אלא אחד מהם אינו נוטל אלא חלק אחד מכל הנכסים ואם יש לו שני חלקים נוטל שני חלקים ואם יש לו שלשה חלקים נוטל שלשה חלקים ואם יש לו ארבעה חלקים נוטל ארבעה חלקים ואם יש לו חמשה חלקים נוטל חמשה חלקים ואם יש לו ששה חלקים נוטל ששה חלקים ואם יש לו שבעה חלקים נוטל שבעה חלקים ואם יש לו שמונה חלקים נוטל שמונה חלקים ואם יש לו תשעה חלקים נוטל תשעה חלקים ואם יש לו עשרה חלקים נוטל עשרה חלקים ואם יש לו אחד עשר חלקים נוטל אחד עשר חלקים ואם יש לו שנים עשר חלקים נוטל שנים עשר חלקים ואם יש לו שלשה עשר חלקים נוטל שלשה עשר חלקים ואם יש לו ארבעה עשר חלקים נוטל ארבעה עשר חלקים ואם יש לו חמשה עשר חלקים נוטל חמשה עשר חלקים ואם יש לו ששה עשר חלקים נוטל ששה עשר חלקים ואם יש לו שבעה עשר חלקים נוטל שבעה עשר חלקים ואם יש לו שמונה עשר חלקים נוטל שמונה עשר חלקים ואם יש לו תשעה עשר חלקים נוטל תשעה עשר חלקים ואם יש לו עשרים חלקים נוטל עשרים חלקים ואם יש לו עשרים ואחד חלקים נוטל עשרים ואחד חלקים ואם יש לו עשרים ושנים חלקים נוטל עשרים ושנים חלקים ואם יש לו עשרים ושלשה חלקים נוטל עשרים ושלשה חלקים ואם יש לו עשרים וארבעה חלקים נוטל עשרים וארבעה חלקים ואם יש לו עשרים וחמשה חלקים נוטל עשרים וחמשה חלקים ואם יש לו עשרים וששה חלקים נוטל עשרים וששה חלקים ואם יש לו עשרים ושבעה חלקים נוטל עשרים ושבעה חלקים ואם יש לו עשרים ושמונה חלקים נוטל עשרים ושמונה חלקים ואם יש לו עשרים ותשעה חלקים נוטל עשרים ותשעה חלקים ואם יש לו שלשים חלקים נוטל שלשים חלקים ואם יש לו שלשים ואחד חלקים נוטל שלשים ואחד חלקים ואם יש לו שלשים ושנים חלקים נוטל שלשים ושנים חלקים ואם יש לו שלשים ושלשה חלקים נוטל שלשים ושלשה חלקים ואם יש לו שלשים וארבעה חלקים נוטל שלשים וארבעה חלקים ואם יש לו שלשים וחמשה חלקים נוטל שלשים וחמשה חלקים ואם יש לו שלשים וששה חלקים נוטל שלשים וששה חלקים ואם יש לו שלשים ושבעה חלקים נוטל שלשים ושבעה חלקים ואם יש לו שלשים ושמונה חלקים נוטל שלשים ושמונה חלקים ואם יש לו שלשים ותשעה חלקים נוטל שלשים ותשעה חלקים ואם יש לו ארבעים חלקים נוטל ארבעים חלקים ואם יש לו ארבעים ואחד חלקים נוטל ארבעים ואחד חלקים ואם יש לו ארבעים ושנים חלקים נוטל ארבעים ושנים חלקים ואם יש לו ארבעים ושלשה חלקים נוטל ארבעים ושלשה חלקים ואם יש לו ארבעים וארבעה חלקים נוטל ארבעים וארבעה חלקים ואם יש לו ארבעים וחמשה חלקים נוטל ארבעים וחמשה חלקים ואם יש לו ארבעים וששה חלקים נוטל ארבעים וששה חלקים ואם יש לו ארבעים ושבעה חלקים נוטל ארבעים ושבעה חלקים ואם יש לו ארבעים ושמונה חלקים נוטל ארבעים ושמונה חלקים ואם יש לו ארבעים ותשעה חלקים נוטל ארבעים ותשעה חלקים ואם יש לו חמשים חלקים נוטל חמשים חלקים ואם יש לו חמשים ואחד חלקים נוטל חמשים ואחד חלקים ואם יש לו חמשים ושנים חלקים נוטל חמשים ושנים חלקים ואם יש לו חמשים ושלשה חלקים נוטל חמשים ושלשה חלקים ואם יש לו חמשים וארבעה חלקים נוטל חמשים וארבעה חלקים ואם יש לו חמשים וחמשה חלקים נוטל חמשים וחמשה חלקים ואם יש לו חמשים וששה חלקים נוטל חמשים וששה חלקים ואם יש לו חמשים ושבעה חלקים נוטל חמשים ושבעה חלקים ואם יש לו חמשים ושמונה חלקים נוטל חמשים ושמונה חלקים ואם יש לו חמשים ותשעה חלקים נוטל חמשים ותשעה חלקים ואם יש לו ששים חלקים נוטל ששים חלקים ואם יש לו ששים ואחד חלקים נוטל ששים ואחד חלקים ואם יש לו ששים ושנים חלקים נוטל ששים ושנים חלקים ואם יש לו ששים ושלשה חלקים נוטל ששים ושלשה חלקים ואם יש לו ששים וארבעה חלקים נוטל ששים וארבעה חלקים ואם יש לו ששים וחמשה חלקים נוטל ששים וחמשה חלקים ואם יש לו ששים וששה חלקים נוטל ששים וששה חלקים ואם יש לו ששים ושבעה חלקים נוטל ששים ושבעה חלקים ואם יש לו ששים ושמונה חלקים נוטל ששים ושמונה חלקים ואם יש לו ששים ותשעה חלקים נוטל ששים ותשעה חלקים ואם יש לו שבעים חלקים נוטל שבעים חלקים ואם יש לו שבעים ואחד חלקים נוטל שבעים ואחד חלקים ואם יש לו שבעים ושנים חלקים נוטל שבעים ושנים חלקים ואם יש לו שבעים ושלשה חלקים נוטל שבעים ושלשה חלקים ואם יש לו שבעים וארבעה חלקים נוטל שבעים וארבעה חלקים ואם יש לו שבעים וחמשה חלקים נוטל שבעים וחמשה חלקים ואם יש לו שבעים וששה חלקים נוטל שבעים וששה חלקים ואם יש לו שבעים ושבעה חלקים נוטל שבעים ושבעה חלקים ואם יש לו שבעים ושמונה חלקים נוטל שבעים ושמונה חלקים ואם יש לו שבעים ותשעה חלקים נוטל שבעים ותשעה חלקים ואם יש לו שמונים חלקים נוטל שמונים חלקים ואם יש לו שמונים ואחד חלקים נוטל שמונים ואחד חלקים ואם יש לו שמונים ושנים חלקים נוטל שמונים ושנים חלקים ואם יש לו שמונים ושלשה חלקים נוטל שמונים ושלשה חלקים ואם יש לו שמונים וארבעה חלקים נוטל שמונים וארבעה חלקים ואם יש לו שמונים וחמשה חלקים נוטל שמונים וחמשה חלקים ואם יש לו שמונים וששה חלקים נוטל שמונים וששה חלקים ואם יש לו שמונים ושבעה חלקים נוטל שמונים ושבעה חלקים ואם יש לו שמונים ושמונה חלקים נוטל שמונים ושמונה חלקים ואם יש לו שמונים ותשעה חלקים נוטל שמונים ותשעה חלקים ואם יש לו תשעים חלקים נוטל תשעים חלקים ואם יש לו תשעים ואחד חלקים נוטל תשעים ואחד חלקים ואם יש לו תשעים ושנים חלקים נוטל תשעים ושנים חלקים ואם יש לו תשעים ושלשה חלקים נוטל תשעים ושלשה חלקים ואם יש לו תשעים וארבעה חלקים נוטל תשעים וארבעה חלקים ואם יש לו תשעים וחמשה חלקים נוטל תשעים וחמשה חלקים ואם יש לו תשעים וששה חלקים נוטל תשעים וששה חלקים ואם יש לו תשעים ושבעה חלקים נוטל תשעים ושבעה חלקים ואם יש לו תשעים ושמונה חלקים נוטל תשעים ושמונה חלקים ואם יש לו תשעים ותשעה חלקים נוטל תשעים ותשעה חלקים ואם יש לו מאה חלקים נוטל מאה חלקים ואם יש לו מאה ואחד חלקים נוטל מאה ואחד חלקים ואם יש לו מאה ושנים חלקים נוטל מאה ושנים חלקים ואם יש לו מאה ושלשה חלקים נוטל מאה ושלשה חלקים ואם יש לו מאה וארבעה חלקים נוטל מאה וארבעה חלקים ואם יש לו מאה וחמשה חלקים נוטל מאה וחמשה חלקים ואם יש לו מאה וששה חלקים נוטל מאה וששה חלקים ואם יש לו מאה ושבעה חלקים נוטל מאה ושבעה חלקים ואם יש לו מאה ושמונה חלקים נוטל מאה ושמונה חלקים ואם יש לו מאה ותשעה חלקים נוטל מאה ותשעה חלקים ואם יש לו מאתים חלקים נוטל מאתים חלקים ואם יש לו מאתים ואחד חלקים נוטל מאתים ואחד חלקים ואם יש לו מאתים ושנים חלקים נוטל מאתים ושנים חלקים ואם יש לו מאתים ושלשה חלקים נוטל מאתים ושלשה חלקים ואם יש לו מאתים וארבעה חלקים נוטל מאתים וארבעה חלקים ואם יש לו מאתים וחמשה חלקים נוטל מאתים וחמשה חלקים ואם יש לו מאתים וששה חלקים נוטל מאתים וששה חלקים ואם יש לו מאתים ושבעה חלקים נוטל מאתים ושבעה חלקים ואם יש לו מאתים ושמונה חלקים נוטל מאתים ושמונה חלקים ואם יש לו מאתים ותשעה חלקים נוטל מאתים ותשעה חלקים ואם יש לו שלש מאות חלקים נוטל שלש מאות חלקים ואם יש לו שלש מאות ואחד חלקים נוטל שלש מאות ואחד חלקים ואם יש לו שלש מאות ושנים חלקים נוטל שלש מאות ושנים חלקים ואם יש לו שלש מאות ושלשה חלקים נוטל שלש מאות ושלשה חלקים ואם יש לו שלש מאות וארבעה חלקים נוטל שלש מאות וארבעה חלקים ואם יש לו שלש מאות וחמשה חלקים נוטל שלש מאות וחמשה חלקים ואם יש לו שלש מאות וששה חלקים נוטל שלש מאות וששה חלקים ואם יש לו שלש מאות ושבעה חלקים נוטל שלש מאות ושבעה חלקים ואם יש לו שלש מאות ושמונה חלקים נוטל שלש מאות ושמונה חלקים ואם יש לו שלש מאות ותשעה חלקים נוטל שלש מאות ותשעה חלקים ואם יש לו ארבע מאות חלקים נוטל ארבע מאות חלקים ואם יש לו ארבע מאות ואחד חלקים נוטל ארבע מאות ואחד חלקים ואם יש לו ארבע מאות ושנים חלקים נוטל ארבע מאות ושנים חלקים ואם יש לו ארבע מאות ושלשה חלקים נוטל ארבע מאות ושלשה חלקים ואם יש לו ארבע מאות וארבעה חלקים נוטל ארבע מאות וארבעה חלקים ואם יש לו ארבע מאות וחמשה חלקים נוטל ארבע מאות וחמשה חלקים ואם יש לו ארבע מאות וששה חלקים נוטל ארבע מאות וששה חלקים ואם יש לו ארבע מאות ושבעה חלקים נוטל ארבע מאות ושבעה חלקים ואם יש לו ארבע מאות ושמונה חלקים נוטל ארבע מאות ושמונה חלקים ואם יש לו ארבע מאות ותשעה חלקים נוטל ארבע מאות ותשעה חלקים ואם יש לו חמש מאות חלקים נוטל חמש מאות חלקים ואם יש לו חמש מאות ואחד חלקים נוטל חמש מאות ואחד חלקים ואם יש לו חמש מאות ושנים חלקים נוטל חמש מאות ושנים חלקים ואם יש לו חמש מאות ושלשה חלקים נוטל חמש מאות ושלשה חלקים ואם יש לו חמש מאות וארבעה חלקים נוטל חמש מאות וארבעה חלקים ואם יש לו חמש מאות וחמשה חלקים נוטל חמש מאות וחמשה חלקים ואם יש לו חמש מאות וששה חלקים נוטל חמש מאות וששה חלקים ואם יש לו חמש מאות ושבעה חלקים נוטל חמש מאות ושבעה חלקים ואם יש לו חמש מאות ושמונה חלקים נוטל חמש מאות ושמונה חלקים ואם יש לו חמש מאות ותשעה חלקים נוטל חמש מאות ותשעה חלקים ואם יש לו שש מאות חלקים נוטל שש מאות חלקים ואם יש לו שש מאות ואחד חלקים נוטל שש מאות ואחד חלקים ואם יש לו שש מאות ושנים חלקים נוטל שש מאות ושנים חלקים ואם יש לו שש מאות ושלשה חלקים נוטל שש מאות ושלשה חלקים ואם יש לו שש מאות וארבעה חלקים נוטל שש מאות וארבעה חלקים ואם יש לו שש מאות וחמשה חלקים נוטל שש מאות וחמשה חלקים ואם יש לו שש מאות וששה חלקים נוטל שש מאות וששה חלקים ואם יש לו שש מאות ושבעה חלקים נוטל שש מאות ושבעה חלקים ואם יש לו שש מאות ושמונה חלקים נוטל שש מאות ושמונה חלקים ואם יש לו שש מאות ותשעה חלקים נוטל שש מאות ותשעה חלקים ואם יש לו שבע מאות חלקים נוטל שבע מאות חלקים ואם יש לו שבע מאות ואחד חלקים נוטל שבע מאות ואחד חלקים ואם יש לו שבע מאות ושנים חלקים נוטל שבע מאות ושנים חלקים ואם יש לו שבע מאות ושלשה חלקים נוטל שבע מאות ושלשה חלקים ואם יש לו שבע מאות וארבעה חלקים נוטל שבע מאות וארבעה חלקים ואם יש לו שבע מאות וחמשה חלקים נוטל שבע מאות וחמשה חלקים ואם יש לו שבע מאות וששה חלקים נוטל שבע מאות וששה חלקים ואם יש לו שבע מאות ושבעה חלקים נוטל שבע מאות ושבעה חלקים ואם יש לו שבע מאות ושמונה חלקים נוטל שבע מאות ושמונה חלקים ואם יש לו שבע מאות ותשעה חלקים נוטל שבע מאות ותשעה חלקים ואם יש לו שמונה מאות חלקים נוטל שמונה מאות חלקים ואם יש לו שמונה מאות ואחד חלקים נוטל שמונה מאות ואחד חלקים ואם יש לו שמונה מאות ושנים חלקים נוטל שמונה מאות ושנים חלקים ואם יש לו שמונה מאות ושלשה חלקים נוטל שמונה מאות ושלשה חלקים ואם יש לו שמונה מאות וארבעה חלקים נוטל שמונה מאות וארבעה חלקים ואם יש לו שמונה מאות וחמשה חלקים נוטל שמונה מאות וחמשה חלקים ואם יש לו שמונה מאות וששה חלקים נוטל שמונה מאות וששה חלקים ואם יש לו שמונה מאות ושבעה חלקים נוטל שמונה מאות ושבעה חלקים ואם יש לו שמונה מאות ושמונה חלקים נוטל שמונה מאות ושמונה חלקים ואם יש לו שמונה מאות ותשעה חלקים נוטל שמונה מאות ותשעה חלקים ואם יש לו תשע מאות חלקים נוטל תשע מאות חלקים ואם יש לו תשע מאות ואחד חלקים נוטל תשע מאות ואחד חלקים ואם יש לו תשע מאות ושנים חלקים נוטל תשע מאות ושנים חלקים ואם יש לו תשע מאות ושלשה חלקים נוטל תשע מאות ושלשה חלקים ואם יש לו תשע מאות וארבעה חלקים נוטל תשע מאות וארבעה חלקים ואם יש לו תשע מאות וחמשה חלקים נוטל תשע מאות וחמשה חלקים ואם יש לו תשע מאות וששה חלקים נוטל תשע מאות וששה חלקים ואם יש לו תשע מאות ושבעה חלקים נוטל תשע מאות ושבעה חלקים ואם יש לו תשע מאות ושמונה חלקים נוטל תשע מאות ושמונה חלקים ואם יש לו תשע מאות ותשעה חלקים נוטל תשע מאות ותשעה חלקים ואם יש לו אלף חלקים נוטל אלף חלקים ואם יש לו אלף ואחד חלקים נוטל אלף ואחד חלקים ואם יש לו אלף ושנים חלקים נוטל אלף ושנים חלקים ואם יש לו אלף ושלשה חלקים נוטל אלף ושלשה חלקים ואם יש לו אלף וארבעה חלקים נוטל אלף וארבעה חלקים ואם יש לו אלף וחמשה חלקים נוטל אלף וחמשה חלקים ואם יש לו אלף וששה חלקים נוטל אלף וששה חלקים ואם יש לו אלף ושבעה חלקים נוטל אלף ושבעה חלקים ואם יש לו אלף ושמונה חלקים נוטל אלף ושמונה חלקים ואם יש לו אלף ותשעה חלקים נוטל אלף ותשעה חלקים ואם יש לו אלפים חלקים נוטל אלפים חלקים ואם יש לו אלפים ואחד חלקים נוטל אלפים ואחד חלקים ואם יש לו אלפים ושנים חלקים נוטל אלפים ושנים חלקים ואם יש לו אלפים ושלשה חלקים נוטל אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו אלפים וארבעה חלקים נוטל אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו אלפים וחמשה חלקים נוטל אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו אלפים וששה חלקים נוטל אלפים וששה חלקים ואם יש לו אלפים ושבעה חלקים נוטל אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו אלפים ושמונה חלקים נוטל אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו אלפים ותשעה חלקים נוטל אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים חלקים נוטל שלשת אלפים חלקים ואם יש לו שלשת אלפים ואחד חלקים נוטל שלשת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו שלשת אלפים ושנים חלקים נוטל שלשת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו שלשת אלפים ושלשה חלקים נוטל שלשת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים וארבעה חלקים נוטל שלשת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים וחמשה חלקים נוטל שלשת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים וששה חלקים נוטל שלשת אלפים וששה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים ושבעה חלקים נוטל שלשת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים ושמונה חלקים נוטל שלשת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו שלשת אלפים ותשעה חלקים נוטל שלשת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים חלקים נוטל ארבעת אלפים חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים ואחד חלקים נוטל ארבעת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים ושנים חלקים נוטל ארבעת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים ושלשה חלקים נוטל ארבעת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים וארבעה חלקים נוטל ארבעת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים וחמשה חלקים נוטל ארבעת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים וששה חלקים נוטל ארבעת אלפים וששה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים ושבעה חלקים נוטל ארבעת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים ושמונה חלקים נוטל ארבעת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו ארבעת אלפים ותשעה חלקים נוטל ארבעת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים חלקים נוטל חמשת אלפים חלקים ואם יש לו חמשת אלפים ואחד חלקים נוטל חמשת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו חמשת אלפים ושנים חלקים נוטל חמשת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו חמשת אלפים ושלשה חלקים נוטל חמשת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים וארבעה חלקים נוטל חמשת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים וחמשה חלקים נוטל חמשת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים וששה חלקים נוטל חמשת אלפים וששה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים ושבעה חלקים נוטל חמשת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים ושמונה חלקים נוטל חמשת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו חמשת אלפים ותשעה חלקים נוטל חמשת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו ששת אלפים חלקים נוטל ששת אלפים חלקים ואם יש לו ששת אלפים ואחד חלקים נוטל ששת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו ששת אלפים ושנים חלקים נוטל ששת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו ששת אלפים ושלשה חלקים נוטל ששת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו ששת אלפים וארבעה חלקים נוטל ששת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו ששת אלפים וחמשה חלקים נוטל ששת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו ששת אלפים וששה חלקים נוטל ששת אלפים וששה חלקים ואם יש לו ששת אלפים ושבעה חלקים נוטל ששת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו ששת אלפים ושמונה חלקים נוטל ששת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו ששת אלפים ותשעה חלקים נוטל ששת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים חלקים נוטל שבעת אלפים חלקים ואם יש לו שבעת אלפים ואחד חלקים נוטל שבעת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו שבעת אלפים ושנים חלקים נוטל שבעת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו שבעת אלפים ושלשה חלקים נוטל שבעת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים וארבעה חלקים נוטל שבעת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים וחמשה חלקים נוטל שבעת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים וששה חלקים נוטל שבעת אלפים וששה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים ושבעה חלקים נוטל שבעת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים ושמונה חלקים נוטל שבעת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו שבעת אלפים ותשעה חלקים נוטל שבעת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים חלקים נוטל שמונת אלפים חלקים ואם יש לו שמונת אלפים ואחד חלקים נוטל שמונת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו שמונת אלפים ושנים חלקים נוטל שמונת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו שמונת אלפים ושלשה חלקים נוטל שמונת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים וארבעה חלקים נוטל שמונת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים וחמשה חלקים נוטל שמונת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים וששה חלקים נוטל שמונת אלפים וששה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים ושבעה חלקים נוטל שמונת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים ושמונה חלקים נוטל שמונת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו שמונת אלפים ותשעה חלקים נוטל שמונת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים חלקים נוטל תשעת אלפים חלקים ואם יש לו תשעת אלפים ואחד חלקים נוטל תשעת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו תשעת אלפים ושנים חלקים נוטל תשעת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו תשעת אלפים ושלשה חלקים נוטל תשעת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים וארבעה חלקים נוטל תשעת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים וחמשה חלקים נוטל תשעת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים וששה חלקים נוטל תשעת אלפים וששה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים ושבעה חלקים נוטל תשעת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים ושמונה חלקים נוטל תשעת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו תשעת אלפים ותשעה חלקים נוטל תשעת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים חלקים נוטל עשרת אלפים חלקים ואם יש לו עשרת אלפים ואחד חלקים נוטל עשרת אלפים ואחד חלקים ואם יש לו עשרת אלפים ושנים חלקים נוטל עשרת אלפים ושנים חלקים ואם יש לו עשרת אלפים ושלשה חלקים נוטל עשרת אלפים ושלשה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים וארבעה חלקים נוטל עשרת אלפים וארבעה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים וחמשה חלקים נוטל עשרת אלפים וחמשה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים וששה חלקים נוטל עשרת אלפים וששה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים ושבעה חלקים נוטל עשרת אלפים ושבעה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים ושמונה חלקים נוטל עשרת אלפים ושמונה חלקים ואם יש לו עשרת אלפים ותשעה חלקים נוטל עשרת אלפים ותשעה חלקים ואם יש לו עשרים אלף חלקים נוטל עשרים אלף חלקים ואם יש לו עשרים אלף ואחד חלקים נוטל עשרים אלף ואחד חלקים ואם יש לו עשרים אלף ושנים חלקים נוטל עשרים אלף ושנים חלקים ואם יש לו עשרים אלף ושלשה חלקים נוטל עשרים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו עשרים אלף וארבעה חלקים נוטל עשרים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו עשרים אלף וחמשה חלקים נוטל עשרים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו עשרים אלף וששה חלקים נוטל עשרים אלף וששה חלקים ואם יש לו עשרים אלף ושבעה חלקים נוטל עשרים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו עשרים אלף ושמונה חלקים נוטל עשרים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו עשרים אלף ותשעה חלקים נוטל עשרים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו שלשים אלף חלקים נוטל שלשים אלף חלקים ואם יש לו שלשים אלף ואחד חלקים נוטל שלשים אלף ואחד חלקים ואם יש לו שלשים אלף ושנים חלקים נוטל שלשים אלף ושנים חלקים ואם יש לו שלשים אלף ושלשה חלקים נוטל שלשים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו שלשים אלף וארבעה חלקים נוטל שלשים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו שלשים אלף וחמשה חלקים נוטל שלשים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו שלשים אלף וששה חלקים נוטל שלשים אלף וששה חלקים ואם יש לו שלשים אלף ושבעה חלקים נוטל שלשים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו שלשים אלף ושמונה חלקים נוטל שלשים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו שלשים אלף ותשעה חלקים נוטל שלשים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף חלקים נוטל ארבעים אלף חלקים ואם יש לו ארבעים אלף ואחד חלקים נוטל ארבעים אלף ואחד חלקים ואם יש לו ארבעים אלף ושנים חלקים נוטל ארבעים אלף ושנים חלקים ואם יש לו ארבעים אלף ושלשה חלקים נוטל ארבעים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף וארבעה חלקים נוטל ארבעים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף וחמשה חלקים נוטל ארבעים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף וששה חלקים נוטל ארבעים אלף וששה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף ושבעה חלקים נוטל ארבעים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף ושמונה חלקים נוטל ארבעים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו ארבעים אלף ותשעה חלקים נוטל ארבעים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו חמשים אלף חלקים נוטל חמשים אלף חלקים ואם יש לו חמשים אלף ואחד חלקים נוטל חמשים אלף ואחד חלקים ואם יש לו חמשים אלף ושנים חלקים נוטל חמשים אלף ושנים חלקים ואם יש לו חמשים אלף ושלשה חלקים נוטל חמשים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו חמשים אלף וארבעה חלקים נוטל חמשים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו חמשים אלף וחמשה חלקים נוטל חמשים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו חמשים אלף וששה חלקים נוטל חמשים אלף וששה חלקים ואם יש לו חמשים אלף ושבעה חלקים נוטל חמשים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו חמשים אלף ושמונה חלקים נוטל חמשים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו חמשים אלף ותשעה חלקים נוטל חמשים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו ששים אלף חלקים נוטל ששים אלף חלקים ואם יש לו ששים אלף ואחד חלקים נוטל ששים אלף ואחד חלקים ואם יש לו ששים אלף ושנים חלקים נוטל ששים אלף ושנים חלקים ואם יש לו ששים אלף ושלשה חלקים נוטל ששים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו ששים אלף וארבעה חלקים נוטל ששים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו ששים אלף וחמשה חלקים נוטל ששים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו ששים אלף וששה חלקים נוטל ששים אלף וששה חלקים ואם יש לו ששים אלף ושבעה חלקים נוטל ששים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו ששים אלף ושמונה חלקים נוטל ששים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו ששים אלף ותשעה חלקים נוטל ששים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו שבעים אלף חלקים נוטל שבעים אלף חלקים ואם יש לו שבעים אלף ואחד חלקים נוטל שבעים אלף ואחד חלקים ואם יש לו שבעים אלף ושנים חלקים נוטל שבעים אלף ושנים חלקים ואם יש לו שבעים אלף ושלשה חלקים נוטל שבעים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו שבעים אלף וארבעה חלקים נוטל שבעים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו שבעים אלף וחמשה חלקים נוטל שבעים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו שבעים אלף וששה חלקים נוטל שבעים אלף וששה חלקים ואם יש לו שבעים אלף ושבעה חלקים נוטל שבעים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו שבעים אלף ושמונה חלקים נוטל שבעים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו שבעים אלף ותשעה חלקים נוטל שבעים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו שמונים אלף חלקים נוטל שמונים אלף חלקים ואם יש לו שמונים אלף ואחד חלקים נוטל שמונים אלף ואחד חלקים ואם יש לו שמונים אלף ושנים חלקים נוטל שמונים אלף ושנים חלקים ואם יש לו שמונים אלף ושלשה חלקים נוטל שמונים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו שמונים אלף וארבעה חלקים נוטל שמונים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו שמונים אלף וחמשה חלקים נוטל שמונים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו שמונים אלף וששה חלקים נוטל שמונים אלף וששה חלקים ואם יש לו שמונים אלף ושבעה חלקים נוטל שמונים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו שמונים אלף ושמונה חלקים נוטל שמונים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו שמונים אלף ותשעה חלקים נוטל שמונים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו תשעים אלף חלקים נוטל תשעים אלף חלקים ואם יש לו תשעים אלף ואחד חלקים נוטל תשעים אלף ואחד חלקים ואם יש לו תשעים אלף ושנים חלקים נוטל תשעים אלף ושנים חלקים ואם יש לו תשעים אלף ושלשה חלקים נוטל תשעים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו תשעים אלף וארבעה חלקים נוטל תשעים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו תשעים אלף וחמשה חלקים נוטל תשעים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו תשעים אלף וששה חלקים נוטל תשעים אלף וששה חלקים ואם יש לו תשעים אלף ושבעה חלקים נוטל תשעים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו תשעים אלף ושמונה חלקים נוטל תשעים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו תשעים אלף ותשעה חלקים נוטל תשעים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו מאה אלף חלקים נוטל מאה אלף חלקים ואם יש לו מאה אלף ואחד חלקים נוטל מאה אלף ואחד חלקים ואם יש לו מאה אלף ושנים חלקים נוטל מאה אלף ושנים חלקים ואם יש לו מאה אלף ושלשה חלקים נוטל מאה אלף ושלשה חלקים ואם יש לו מאה אלף וארבעה חלקים נוטל מאה אלף וארבעה חלקים ואם יש לו מאה אלף וחמשה חלקים נוטל מאה אלף וחמשה חלקים ואם יש לו מאה אלף וששה חלקים נוטל מאה אלף וששה חלקים ואם יש לו מאה אלף ושבעה חלקים נוטל מאה אלף ושבעה חלקים ואם יש לו מאה אלף ושמונה חלקים נוטל מאה אלף ושמונה חלקים ואם יש לו מאה אלף ותשעה חלקים נוטל מאה אלף ותשעה חלקים ואם יש לו מאתים אלף חלקים נוטל מאתים אלף חלקים ואם יש לו מאתים אלף ואחד חלקים נוטל מאתים אלף ואחד חלקים ואם יש לו מאתים אלף ושנים חלקים נוטל מאתים אלף ושנים חלקים ואם יש לו מאתים אלף ושלשה חלקים נוטל מאתים אלף ושלשה חלקים ואם יש לו מאתים אלף וארבעה חלקים נוטל מאתים אלף וארבעה חלקים ואם יש לו מאתים אלף וחמשה חלקים נוטל מאתים אלף וחמשה חלקים ואם יש לו מאתים אלף וששה חלקים נוטל מאתים אלף וששה חלקים ואם יש לו מאתים אלף ושבעה חלקים נוטל מאתים אלף ושבעה חלקים ואם יש לו מאתים אלף ושמונה חלקים נוטל מאתים אלף ושמונה חלקים ואם יש לו מאתים אלף ותשעה חלקים נוטל מאתים אלף ותשעה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף חלקים נוטל שלש מאות אלף חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף ואחד חלקים נוטל שלש מאות אלף ואחד חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף ושנים חלקים נוטל שלש מאות אלף ושנים חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף ושלשה חלקים נוטל שלש מאות אלף ושלשה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף וארבעה חלקים נוטל שלש מאות אלף וארבעה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף וחמשה חלקים נוטל שלש מאות אלף וחמשה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף וששה חלקים נוטל שלש מאות אלף וששה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף ושבעה חלקים נוטל שלש מאות אלף ושבעה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף ושמונה חלקים נוטל שלש מאות אלף ושמונה חלקים ואם יש לו שלש מאות אלף ותשעה חלקים נוטל שלש מאות אלף ותשעה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף חלקים נוטל ארבע מאות אלף חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף ואחד חלקים נוטל ארבע מאות אלף ואחד חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף ושנים חלקים נוטל ארבע מאות אלף ושנים חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף ושלשה חלקים נוטל ארבע מאות אלף ושלשה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף וארבעה חלקים נוטל ארבע מאות אלף וארבעה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף וחמשה חלקים נוטל ארבע מאות אלף וחמשה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף וששה חלקים נוטל ארבע מאות אלף וששה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף ושבעה חלקים נוטל ארבע מאות אלף ושבעה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף ושמונה חלקים נוטל ארבע מאות אלף ושמונה חלקים ואם יש לו ארבע מאות אלף ותשעה חלקים נוטל ארבע מאות אלף ותשעה חלקים

ומשנה שאינה מוסכמת ג' בפרק
ראשון דכתובות ושנוי במחלוקת
בגמרא ובתוספתא ובירושלמי

משנה הכל מודים בבתולה
שנתארסה ונתגרשה שהיא נוטלת
כתובתה מאתים זוז ושהיא
אוכלת בנכסי בעלה עד שיעלו
יורשיו בקברו ושהיא גובה
כתובתה מנכסים משועבדים
ומבני חורין ומן המובחר
בנכסים ושהיא נוטלת מזונות
ודמי לבושה ותכשיטיה מנכסים
שאינם משועבדים ושהיא
מוכרת ונותנת ומשהה פירות
ושהפירות שלה ושהיא יורשת
את בעלה כבן לכל דברים
שבעולם ושהיא נאמנת לומר
נתקדשתי לך ולא נתקבלו
דברי ר' יהושע בן בתירא
אומר אינה נאמנת אלא
לדבר שבערוה בלבד ר' עקיבא
אומר אף לדבר שבממון
ר' טרפון אומר אף לדבר
שבערוה בלבד ר' יהושע
אומר אף לדבר שבממון
ר' טרפון אומר אף לדבר
שבערוה בלבד ר' יהושע
אומר אף לדבר שבממון

גמרא מנין לכתובה
מאתים זוז שנאמר ואשר
ישלם לה כמוהר הבתולות
ומה מוהר הבתולות
חמשים שקל כסף אף
כתובת בתולה חמשים
שקל כסף ואי מה מוהר
הבתולות מנה אף כתובת
בתולה מנה אלא אמר
קרא ואשר ישלם לה
כמוהר הבתולות
ומוהר הבתולות מאתים
זוז מנין שנאמר ואם
מאן ימאן אביה לתתה
לו כסף ישקול כמוהר
הבתולות ומה מוהר
הבתולות חמשים שקל
כסף אף כתובת בתולה
חמשים שקל כסף ואי
מה מוהר הבתולות מנה
אף כתובת בתולה מנה
אלא אמר קרא ואשר
ישלם לה כמוהר
הבתולות ומוהר
הבתולות מאתים זוז
מנין שנאמר ואם מאן
ימאן אביה לתתה לו
כסף ישקול כמוהר
הבתולות ומה מוהר
הבתולות חמשים שקל
כסף אף כתובת בתולה
חמשים שקל כסף ואי
מה מוהר הבתולות מנה
אף כתובת בתולה מנה
אלא אמר קרא ואשר
ישלם לה כמוהר
הבתולות ומוהר
הבתולות מאתים זוז
מנין שנאמר ואם מאן
ימאן אביה לתתה לו
כסף ישקול כמוהר
הבתולות ומה מוהר
הבתולות חמשים שקל
כסף אף כתובת בתולה
חמשים שקל כסף ואי
מה מוהר הבתולות מנה
אף כתובת בתולה מנה
אלא אמר קרא ואשר
ישלם לה כמוהר
הבתולות ומוהר
הבתולות מאתים זוז

ואם יהיה מעשה הבית קטנה מעשה אחד
ובלבד שיהיה בהם שני חלונות ודלת
אחת ואם יש בהם יותר מכאן הרי זה
בית ואם אין בהם אלא חלון אחד
או דלת אחת הרי זה בור ואם
יש בהם חלון ודלת הרי זה בית
ואם יש בהם חלון ודלת ואין בהם
שני חלונות ודלת אחת הרי זה בור
ואם יש בהם שני חלונות ודלת
אחת הרי זה בית ואם יש בהם
חלון ודלת ואין בהם שני חלונות
ודלת אחת הרי זה בור ואם יש
בהם שני חלונות ודלת אחת הרי
זה בית ואם יש בהם חלון ודלת
ואין בהם שני חלונות ודלת אחת
הרי זה בור ואם יש בהם שני
חלונות ודלת אחת הרי זה בית
ואם יש בהם חלון ודלת ואין
בהם שני חלונות ודלת אחת הרי
זה בור ואם יש בהם שני חלונות
ודלת אחת הרי זה בית ואם יש
בהם חלון ודלת ואין בהם שני

ואולי הוא מהמת שהיה מתיירא מן הרבים
שלא יהרגוהו כמו שהרגו את אחיו ואת
אביו ולכן נמלט לבדו ולא הלך עמהם
לשדה כדי שלא יתקבצו עליו הרבים
ויהרגוה

ولا يجوز أن يكون الأول هو الثاني لأن الأول هو الذي
يقع عليه الفعل والثاني هو الذي يقع منه الفعل
وكذلك القول في الثالث والرابع والخامس
والسادس والسابع والثامن والتاسع والعاشر
والحادي عشر والثاني عشر والثالث عشر
والرابع عشر والخامس عشر والسادس عشر
والسابع عشر والثامن عشر والتاسع عشر
والعشرون والحادي والعشرون والثاني والعشرون
والثالث والعشرون والرابع والعشرون
والخامس والعشرون والسادس والعشرون
والسابع والعشرون والثامن والعشرون
والتاسع والعشرون والثلاثون والحادي
والثلاثون والثاني والثلاثون والثالث
والثلاثون والرابع والثلاثون والخامس
والثلاثون والسادس والثلاثون والسابع
والثلاثون والثامن والثلاثون والتاسع
والثلاثون والأربعون والحادي والأربعون
والثاني والأربعون والثالث والأربعون
والرابع والأربعون والخامس والأربعون
والسادس والأربعون والسابع والأربعون
والثامن والأربعون والتاسع والأربعون
والخمسون والحادي والخمسون والثاني
والخمسون والثالث والخمسون والرابع
والخمسون والخامس والخمسون والسادس
والخمسون والسابع والخمسون والثامن
والخمسون والتاسع والخمسون والستون
والحادي والستون والثاني والستون
والثالث والستون والرابع والستون
والخامس والستون والسادس والستون
والسابع والستون والثامن والستون
والتاسع والستون والسبعون والحادي
والسبعون والثاني والسبعون والثالث
والسبعون والرابع والسبعون والخامس
والسبعون والسادس والسبعون والسابع
والسبعون والثامن والسبعون والتاسع
والسبعون والثمانون والحادي والثمانون
والثاني والثمانون والثالث والثمانون
والرابع والثمانون والخامس والثمانون
والسادس والثمانون والسابع والثمانون
والثامن والثمانون والتاسع والثمانون
والتسعون والحادي والتسعون والثاني
والتسعون والثالث والتسعون والرابع
والتسعون والخامس والتسعون والسادس
والتسعون والسابع والتسعون والثامن
والتسعون والتاسع والتسعون والمائة

والحادي والمائة والثاني والمائة والثالث
والمائة والرابع والمائة والخامس والمائة
والسادس والمائة والسابع والمائة والثامن
والمائة والتاسع والمائة والعاشر والمائة
والحادي عشر والمائة والثاني عشر والمائة
والثالث عشر والمائة والرابع عشر والمائة
والخامس عشر والمائة والسادس عشر والمائة
والسابع عشر والمائة والثامن عشر والمائة
والتاسع عشر والمائة والعشرون والمائة
والحادي والعشرون والمائة والثاني والعشرون
والمائة والثالث والعشرون والمائة والرابع
والعشرون والمائة والخامس والعشرون والمائة
والسادس والعشرون والمائة والسابع والعشرون
والمائة والثامن والعشرون والمائة والتاسع
والعشرون والمائة والثلاثون والمائة والحادي
والثلاثون والمائة والثاني والثلاثون والمائة
والثالث والثلاثون والمائة والرابع والثلاثون
والمائة والخامس والثلاثون والمائة والسادس
والثلاثون والمائة والسابع والثلاثون والمائة
والثامن والثلاثون والمائة والتاسع والثلاثون
والمائة والأربعون والمائة والحادي والأربعون
والمائة والثاني والأربعون والمائة والثالث
والأربعون والمائة والرابع والأربعون والمائة
والخامس والأربعون والمائة والسادس والأربعون
والمائة والسابع والأربعون والمائة والثامن
والأربعون والمائة والتاسع والأربعون والمائة
والخمسون والمائة والحادي والخمسون والمائة
والثاني والخمسون والمائة والثالث والخمسون
والمائة والرابع والخمسون والمائة والخامس
والخمسون والمائة والسادس والخمسون والمائة
والسابع والخمسون والمائة والثامن والخمسون
والمائة والتاسع والخمسون والمائة والستون
والمائة والحادي والستون والمائة والثاني
والستون والمائة والثالث والستون والمائة
والرابع والستون والمائة والخامس والستون
والمائة والسادس والستون والمائة والسابع
والستون والمائة والثامن والستون والمائة
والتاسع والستون والمائة والسبعون والمائة
والحادي والسبعون والمائة والثاني والسبعون
والمائة والثالث والسبعون والمائة والرابع
والسبعون والمائة والخامس والسبعون والمائة
والسادس والسبعون والمائة والسابع والسبعون
والمائة والثامن والسبعون والمائة والتاسع
والسبعون والمائة والثمانون والمائة والحادي
والثمانون والمائة والثاني والثمانون والمائة
والثالث والثمانون والمائة والرابع والثمانون
والمائة والخامس والثمانون والمائة والسادس
والثمانون والمائة والسابع والثمانون والمائة
والثامن والثمانون والمائة والتاسع والثمانون
والمائة والتسعون والمائة والحادي والتسعون
والمائة والثاني والتسعون والمائة والثالث
والتسعون والمائة والرابع والتسعون والمائة
والخامس والتسعون والمائة والسادس والتسعون
والمائة والسابع والتسعون والمائة والثامن
والتسعون والمائة والتاسع والتسعون والمائتان

ואם אמר לו אל תשתה ואל תאכל ואל תלך
בדרך זה ולא שמע לו ואכל ושתה והלך
בדרך זה הרי זה מת בידי שמים ואין
לו דין מיתת בית דין ואם אמר לו
אל תשתה ואל תאכל ואל תלך בדרך

ר' יוחנן אומר כל המתפלל ואינו שומע תפלתו חוזרת לו

ל״ה. הנה פשוט אם אין לו אשה ו
לקרות ק״ש ולהתפלל ולברך ברכת
המזון ולברך על הטבילה ולקרות
אחר הטבילה ק״ש ולהתפלל ולברך
ברכת המזון אחר התפלה אבל אם
יש לו אשה אין לו לקרות ק״ש
ולהתפלל ולברך ברכת המזון
עד שיבדוק אם אשתו טהורה
ואם אשתו טמאה אין לו לקרות
ק״ש ולהתפלל ולברך ברכת
המזון עד שתטבול אשתו ואם
אשתו מעוברת ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד

ב״ה ברוך השם עזרני
ל״ה. הנה פשוט אם אין לו אשה
לקרות ק״ש ולהתפלל ולברך
ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד
ואם אשתו מניקה ואין לה וסת
ידוע אין לו לקרות ק״ש ולהתפלל
ולברך ברכת המזון עד שתלד

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ויעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלליך׃ ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃ ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃ ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ וארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים אתם בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ עמק השדים באים באים בורות בורות וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ ובורך אל עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך׃ ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃ אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבתר אברם אתם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃ ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל ענים׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

מתכונת

למשפט. פ.פ מוכח מהאחרון׃
אך אאת. וכה יסכון ו
ולכל הנשך ב. אך ראשונה
תסתכל על הפתוח ואז ו
והמרע לפי הפחות ל. ולפי
ואז ו ואם הוא מהשני ו
כלל הנעלם הוא אשר הוא אשר
נתרצה׃

שאלה ט

ואחר כך ואם ידע אדם
ואחר כך
כי יתר ביאור אחד בתרגם׃
ואחר שאמר לפעמים יתרון
כלל הנה נראה שהוא יתרון
על הפעמים ואחר כך
כלל הנעלם הוא אשר הוא
נתרצה׃

שאלה י

יתר הנעלם הוא אשר הוא
נתרצה ואחר כך הנה יתרון
כלל הנעלם הוא אשר הוא
נתרצה׃

פרשת בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ׃

ברא. ראשי תיבות בקש לבו אמת יתבו ׃ ת"ר לא תסור ולא תוסיף ולא תחסר ולא תשנה ולא תחליף אותה ולא אותיותיה ולא תגרע ממנה ולא תוסיף עליה ולא תחסר אותיותיה ולא תשנה אותיותיה ולא תחליף אותיותיה ולא תגרע מהן ולא תוסיף עליהן ולא תשנה סדרן ולא תחליף אותן ולא תסור מהן לא לימין ולא לשמאל כדי שתהא מתקיימת לעולם ׃ ת"ר לא תסור ולא תוסיף ולא תחסר ולא תשנה ולא תחליף אותה ולא אותיותיה ולא תגרע ממנה ולא תוסיף עליה ולא תחסר אותיותיה ולא תשנה אותיותיה ולא תחליף אותיותיה ולא תגרע מהן ולא תוסיף עליהן ולא תשנה סדרן ולא תחליף אותן ולא תסור מהן לא לימין ולא לשמאל כדי שתהא מתקיימת לעולם ׃ ת"ר לא תסור ולא תוסיף ולא תחסר ולא תשנה ולא תחליף אותה ולא אותיותיה ולא תגרע ממנה ולא תוסיף עליה ולא תחסר אותיותיה ולא תשנה אותיותיה ולא תחליף אותיותיה ולא תגרע מהן ולא תוסיף עליהן ולא תשנה סדרן ולא תחליף אותן ולא תסור מהן לא לימין ולא לשמאל כדי שתהא מתקיימת לעולם ׃ ת"ר לא תסור ולא תוסיף ולא תחסר ולא תשנה ולא תחליף אותה ולא אותיותיה ולא תגרע ממנה ולא תוסיף עליה ולא תחסר אותיותיה ולא תשנה אותיותיה ולא תחליף אותיותיה ולא תגרע מהן ולא תוסיף עליהן ולא תשנה סדרן ולא תחליף אותן ולא תסור מהן לא לימין ולא לשמאל כדי שתהא מתקיימת לעולם ׃

ואמר אתה ג׃
כי בשמרה אתה ג׳ כי בשמרה מכה ג׳
בכ׳כם ובאוה את אוכם כ׳ל׳ה כ
ואחרי כן כל כלי חרש
אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו
יטמא ׃
אשר בכלי חרש תשברו אשר בתוכו
ישמר ׃
כל אוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים
יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי
יטמא ׃
וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא
תנור וכירים יתץ
יטמאו עוד הם ואתם כי טהור אך מעין
ובור מקוה מים יהיה טהור ונוגע
בנבלתם יטמא ׃
וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא ׃
וכי יושקה מים על זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם ׃
ומת מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה
הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב ׃
והאוכל מנבלתה יכבס בגדיו ושמא עד
הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו
ושמא עד הערב ׃
ושרץ השרץ על הארץ השקץ הוא לא
יאכל ׃
כל הולך על גחון ועל כל הולך על
ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ
השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הוא ׃
אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם ׃
כי אני יי אלהיכם והתקדשתם והייתם
קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את
נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ ׃
כי אני יי המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי
קדוש אני ׃
זאת התורה לבהמה ולעוף ולכל נפש
החיה ברמש על הארץ ׃
להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין
החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל ׃
ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר
אליהם דברו אל בני ישראל לאמר
אליהם כל איש מבני ישראל אשר יקריב
קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר
יקריבו ליי לעלה ׃
לרצונכם זכר תמים בבקר בכשבים
ובעזים ׃
כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם ׃
ואיש כי יקריב זבח שלמים ליי לפלא
נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים
יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו ׃
עורים שבורים וחרוץ ויבלת ילפת
יובלת לא תקריבו אלה ליי ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליי ׃
ושור ושה קרע ושרוט לנדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה ׃
אשך כתות ומעוך וכרות לא תקריבו
ליי ובארצכם לא תעשו ׃
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום
בהם לא ירצו לכם ׃
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אליהם זה הדבר אשר צוה יי
לאמר ׃
קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו
יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת ׃
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ׃
ועורת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים ׃
שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים ׃
אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן ׃
וכל חכם לב בכם יבאו ועשו את כל
אשר צוה יי ׃
את המשכן את אהלו ואת מכסהו את
קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו
ואת אדניו ׃
את הארון ואת הבדים ואת הכפרת
ואת פרכת הסך ׃
את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת
לחם הפנים ׃
ואת מנורת המאור ואת כליה ואת
נרתיה ואת שמן המאור ׃
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
פתח לפתח המשכן ׃
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור
ואת כנו ׃
את קלעי החצר את עמודיו ואת
אדניהם ואת מסך לשער החצר ׃
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתרתם ׃
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן ׃
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ׃
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר
נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יי
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי
הקדש ׃
והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב
הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב
וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליי ׃
וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם
מאדמים וערת תחשים הביאו ׃
כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים
לכל מלאכת העבדה הביאו ׃
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו
מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש ׃
וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה
טוו את העזים ׃
והנשאם הביאו את אבני השהם ואת
אבני המלואים לאפד ולחשן ׃
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים ׃
איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יי לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה ליי ׃
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ׃
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה ׃
ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת ׃
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת ׃
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן ׃
מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת ׃

ויקרא אל משה ויאמר יי אליו מאהל
מועד לאמר ׃
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
קרבנכם ׃
אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב
לרצנו לפני יי ׃
וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו ׃
ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם
על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד ׃
והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה ׃
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח
וערכו עצים על האש ׃
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש ואת הפדר על העצים אשר על
האש אשר על המזבח ׃
והקרב ורכעיו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
אשה ריח ניחח ליי ׃
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו ׃
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני
יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על
המזבח סביב ׃
ואת נתחיו את ראשו ואת פדרו וערך
הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר
על המזבח ׃
והקרב והרעים ירחץ במים והקריב
הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח ליי ׃
ואם מן העוף עלה קרבנו ליי ומן
התרים או מבני היונה יקריב את קרבנו ׃
והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו
והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר
המזבח ׃
ונתר את מורקו בבצתו והשליך אתו
אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ׃
ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו
הכהן המזבחה על העצים אשר על האש
אשר על המזבח עלה הוא אשה ריח
ניחח ליי ׃
ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת
יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה
לבנה ׃
והביא אתה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה
על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה
המזבחה אשה ריח ניחח ליי ׃
והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יי ׃
וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת
חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן ׃
ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה תהיה ׃
פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן
מנחה הוא ׃
ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת
במשחה בשמן יעשה ׃
והבאת את המנחה אשר יעשה אלה
ליי והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח ׃
והרים הכהן מן המנחה אזכרתה
והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי ׃
והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יי ׃
כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליי ׃
קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח ׃
וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך
על כל קרבנך תקריב מלח ׃
וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב
קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך ׃
ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה
מנחה הוא ׃
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבנתה אשה ליי ׃
ואם נפש כי תקריב מנחת ביכורים
ליי אביב כרמל תקריב על מנחת
ביכוריך ׃
ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה
מנחה הוא ׃
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבנתה אשה ליי ׃
וכי תזבח זבח שלמים אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יי ׃
וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את הדם
על המזבח סביב ׃
והקריב מזבח השלמים אשה ליי את
החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ׃
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה ׃
והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה
אשר על העצים אשה ריח ניחח ליי כל
חלב לו ׃
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל חלב ודם לא תאכלו ׃
וידבר יי אל משה לאמר ׃
דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי
תחטא בשגגה מכל מצות יי אשר לא
תעשינה ועשה מאחת מהנה ׃
אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם
והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר
תמים ליי לחטאת ׃
והביא את הפר אל פתח אהל מועד
לפני יי וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יי ׃
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא
אתו אל אהל מועד ׃
וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה
משבע פעמים לפני יי את פני פרכת
הקדש ׃
ומן הדם יתן על קרנת מזבח הקטרת
בשמים לפני יי אשר באהל מועד ואת כל
דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
פתח אהל מועד ׃
ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את
החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ׃
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה ׃
כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
על מזבח העלה ׃
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו
ועל כרעיו וקרבו ופרשו ׃
והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה
אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף ׃
ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר
מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יי
אשר לא תעשינה ואשמו ׃
ונודעה החטאת אשר חטאו עליה
והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהל מועד ׃
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
הפר לפני יי ושחט את הפר לפני יי ׃
והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
מועד ׃
וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע
פעמים לפני יי את פני הפרכת ׃
ומן הדם יתן על הקרנת אשר לפני יי
אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל
יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ׃
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה ׃
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן
יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם ׃
אשר הפר הראשון חטאת הקהל הוא ׃

ואמנם אלו הדברים שהזכרתי הם מן הדברים
הנמצאים בעצמם ובטבעם. אבל הדברים
הנמצאים בעצמם ובטבעם יש להם מציאות
אחר במחשבת האדם. ומציאות זה האחר
הוא שיהיו הדברים ההם נמצאים בעצמם
ובטבעם. ויהיו מחשבות האדם מחשבות
אמתיות. כלומר שיהיו הדברים ההם
נמצאים בעצמם ובטבעם. כמו שיחשוב
האדם שהם נמצאים. ויהיו מחשבות האדם
מחשבות אמתיות. כלומר שיהיו הדברים
ההם

ע"ה ע"ב ו"ע ע"ה ע"ב ו"ע ע"ה ע"ב ו"ע

ב אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃
ג אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני ה׳׃
ד וסמך את ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׃
ה ושחט את בן הבקר לפני ה׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד׃
ו והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה׃
ז ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃
ח וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃
ט וקרבו ואת הקרב ואת הכרעים ירחץ במים וקטר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה׳׃
י ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו׃
יא ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב׃
יב וניתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃
יג והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח לה׳׃
יד ואם מן העוף עולה קרבנו לה׳ והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו׃
טו והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃
טז והסיר את מרסו בנוצתו והשליך אתו אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׃
יז ושסע אתו בשסעיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח לה׳׃

ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן

אז בחול אחר אחד עשר יום לחדש אייר שנת חמשת אלפים ושבע מאות ושבעים ושבע לבריאת עולם למנין אנו פה בעיר ברסלוי

ה״ה הרב המופלג בתורה ובמעשים טובים מוהר״ר יעקב יוסף נר״ו בן הרב הגאון המפורסם מוהר״ר צבי אשכנזי זצ״ל אב״ד דק״ק אלטונא ונגב״ה

הוא בעוה״ר נתקבל לרב ומורה בק״ק לעמבערג

ובהיותו שם נתעורר בלבו לילך לארץ הקודש ת״ו ובדרכו עבר דרך ק״ק פראג ונתאכסן בבית הכנסת אשר שם ונתקבץ אליו שם כמה מבני העיר ובתוכם הרב המופלג בתורה ובמעשים טובים מוהר״ר יוסף שמואל נר״ו אב״ד דק״ק פראג ונגב״ה ובהיותם יושבים שם בבית הכנסת אחר תפלת שחרית ודברו ביניהם דברי תורה ומוסר ואחד מהם שאל את הרב הנ״ל מה שמצא כתוב בספר חסידים בסימן תתקנ״ו ואינו מבואר שם אם מותר לאדם לישא אשה שיודע בה שאינה הגונה ואם יש לו בנים ממנה ואינו יכול לגרשה מחמת שהיא מפחדת שלא תנשא לאחר ואם יש לו בנים ממנה אם מותר לו לגרשה ולישא אחרת שיהיה לו בנים ממנה ואם יש לו בנים ממנה אם מותר לו לגרשה ולישא אחרת שיהיה לו בנים ממנה

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי. וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו. ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד. והפשיט את העולה וניתח אותה לנתחיה. ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש. וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח. והקרב ואת הכרעים ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי. ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו. ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אותם על העצים אשר על האש אשר על המזבח. והקרב ואת הכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי. ואם עוף עולה קרבנו ליי ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. ונתר את מוראתו בבגדו ואת נוצתו והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן. ובקע אותו בבקעיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח ליי.

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה. והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי. והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי. וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן. ואם מנחה על המרחשת סלת בלולה בשמן מצה תהיה. פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא. ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה. והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח. והרים הכהן מן המנחה אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליי. והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי. כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי. קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח. וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. ואם תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא. והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי.

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח
ונופל מחמת הרוח אין זה
בכלל מי שיש בו מום ואינו
נכנס לעזרה ואם נכנס לוקה
ואם עבד כהן שיש בו מום
עבודתו פסולה ואינו לוקה
ואם כהן שאין בו מום עבד
עבודתו כשרה ואינו לוקה
ואם עבד כהן שיש בו מום
בשעת עבודה ונתרפא
עבודתו כשרה ואם כהן
שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם
עבד כהן שיש בו מום
בשעת עבודה ונתרפא
עבודתו כשרה ואם כהן
שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם
עבד כהן שיש בו מום
בשעת עבודה ונתרפא
עבודתו כשרה ואם כהן
שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם

שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם
עבד כהן שיש בו מום
בשעת עבודה ונתרפא
עבודתו כשרה ואם כהן
שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם
עבד כהן שיש בו מום
בשעת עבודה ונתרפא
עבודתו כשרה ואם כהן
שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם
עבד כהן שיש בו מום
בשעת עבודה ונתרפא
עבודתו כשרה ואם כהן
שאין בו מום עבד עבודתו
פסולה ואינו לוקה ואם

ויקרא אל משה וידבר יי׳ אליו מאהל מועד לאמר׳ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׳ אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי׳ וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׳ ושחט את בן הבקר לפני יי׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׳ והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה׳ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׳ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׳ והקרב והכרעים ירחץ במים וקטר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי׳׳ ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו׳ ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב׳ ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח׳ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי׳׳ ואם עוף עולה קרבנו ליי׳ ומן התורים או מבני היונה׳ והקריב אתו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה׳ ונמצה דמו אל קיר המזבח׳ והסיר את מרסו בנוצתו והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׳ ובקע אתו בבקעיו לא יבדיל׳ והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש אשר על המזבח עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי׳׳ ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי׳ סלת יהיה קרבנו׳ ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה׳ והביא אתה אל בני אהרן הכהנים׳ וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה׳ והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי׳׳ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים׳ מאשי יי׳׳ וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן׳ ואם מנחה על המרחשת סלת חלת בלולה בשמן תהיה׳ פתות אתה ויצקת עליה שמן מנחה הוא׳ ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה׳ והביא את המנחה אשר יעשה מאלה ליי׳׳ והקריב אל הכהן והגיש אל המזבח׳ והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליי׳׳ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים׳ מאשי יי׳׳ כל המנחה אשר תקריבו ליי׳ לא תעשה חמץ׳ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי׳׳ קרבן ראשית תקריבו אתם ליי׳ ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח׳ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח׳ ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך׳ על כל קרבנך תקריב מלח׳ וכי תקריב מנחת בכורים ליי׳ אביב קלי באש גרש כרמל מנחת בכוריך׳ ונתתה עליה שמן ושמת עליה לבונה׳ מנחה הוא׳ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי׳׳ ואם זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי׳׳ וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד׳ וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב׳ והקריב מזבח השלמים אשה ליי׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׳ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׳ והקטירו בני אהרן המזבחה על העולה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי׳׳ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים זכר או נקבה תמים יקריבנו׳ אם כשב הוא מקריב את קרבנו׳ והקריב אתו לפני אהל מועד׳ וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׳ והקריב ממנו קרבנו אשה ליי׳ את חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה׳ ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׳ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׳ והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחוח כל חלב לייי׳׳ חוקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו׳ ודבר יי׳ אל משה לאמר׳ דבר אל בני ישראל לאמר׳ נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה׳ ועשה מאחת מהנה׳ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם׳ והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליי׳ לחטאת׳ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יי׳׳ וסמך את ידו על ראש הפר׳ ושחט את הפר לפני יי׳׳ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׳ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יי׳ את פני פרכת הקדש׳ ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יי׳ באהל מועד׳ ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד׳ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׳ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו׳ וכפר עליהם הכהן וסלח להם׳ והוציא את הפר אל מחוץ למחנה׳ ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא׳ אשר נשיא יחטא׳ ועשה אחת מכל מצות יי׳ אלהיו אשר לא תעשינה ואשם׳ או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה׳ והביא קרבנו שעיר עזים זכר תמים׳ וסמך את ידו על ראש השעיר׳ ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני יי׳ חטאת הוא׳ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה׳ ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העולה׳ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים׳ וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׳ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ׳ בעשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ואשם׳ או הודע אליו חטאתו אשר חטא׳ והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה׳ וסמך את ידו על ראש החטאת׳ ושחט את החטאת במקום העולה׳ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה׳ ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׳ ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים׳ והקטירו הכהן המזבחה על אשי יי׳׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא׳ ונסלח לו׳ ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׳ וסמך את ידו על ראש החטאת׳ ושחט אתה לחטאת׳ במקום אשר ישחט את העולה׳ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה׳ ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׳ ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים׳ והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יי׳׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא׳ ונסלח לו׳ ואם לא תמצא ידו דיה לשה׳ והביא את אשמו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה לייי׳ אחד לחטאת ואחד לעולה׳ והביא אתם אל הכהן׳ והקריב את אשר לחטאת ראשונה׳ ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל׳ והזה מדם החטאת על קיר המזבח׳ ואת הנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח׳ חטאת הוא׳ ואת השני יעשה עולה כמשפט׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה׳ ונסלח לו׳ ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה׳ והוא עד אם לא יגיד ונשא עונו׳ או נפש אשר תגע בכל דבר טמא׳ או בנבלת חיה טמאה׳ או בנבלת בהמה טמאה׳ או בנבלת שרץ טמא׳ ונעלם ממנו׳ והוא טמא ואשם׳ או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו׳ אשר יטמא בה׳ ונעלם ממנו׳ והוא ידע ואשם׳ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה׳ ונעלם ממנו׳ והוא ידע ואשם׳ והיה כי יאשם לאחת מאלה׳ והתודה אשר חטא עליה׳ והביא את אשמו ליי׳ על חטאתו אשר חטא׳ נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת׳ וכפר עליו הכהן מחטאתו׳ ואם לא תגיע ידו דיה לשה׳ והביא את אשמו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה לייי׳ אחד לחטאת ואחד לעולה׳ והביא אתם אל הכהן׳ והקריב את אשר לחטאת ראשונה׳ ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל׳ והזה מדם החטאת על קיר המזבח׳ ואת הנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח׳ חטאת הוא׳ ואת השני יעשה עולה כמשפט׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה׳ ונסלח לו׳ ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה׳ והוא עד אם לא יגיד ונשא עונו׳ או נפש אשר תגע בכל דבר טמא׳ או בנבלת חיה טמאה׳ או בנבלת בהמה טמאה׳ או בנבלת שרץ טמא׳ ונעלם ממנו׳ והוא טמא ואשם׳ או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו׳ אשר יטמא בה׳ ונעלם ממנו׳ והוא ידע ואשם׳ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה׳ ונעלם ממנו׳ והוא ידע ואשם׳ והיה כי יאשם לאחת מאלה׳ והתודה אשר חטא עליה׳ והביא את אשמו ליי׳ על חטאתו אשר חטא׳ נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת׳ וכפר עליו הכהן מחטאתו׳

משנה א

משנה א

ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי בהמה אפילו קטנה ואפילו
מכרה לו עד שיגדל ב"ה אומרים אין מוכרין לו אלא
בהמה דקה שהרי עומדת לשחיטה ואין מוכרין לו כלי
זיין ואין מוכרין לו צמדו אפילו שוורים שהן עומדין
לעבודת הקרקע ואין מוכרין לו כלי זיין מלחמה
ואין מוכרין לו כל דבר שיש בו נזק לרבים ואין
מוכרין לו כלי זיין מלחמה ואין מוכרין לו כל דבר
שיש בו נזק לרבים

ואם שור נגח את שור רעהו ומת והמית את שורו ומכר את השור החי וחצו את כספו ואת המת יחצון: או ידע כי שור נגח הוא מתמל שלשם לא ישמרנו בעירו שלם ישלם שור תחת שורו והמת יהיה לו: כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הבער ישלם הבוער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בעלי שניהם יבא אשר ירשיעון אלהים יכפל שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעה

בחמשה בשבט נולד משה רבינו ע"ה
בשבעה באדר נפטר משה רבינו ע"ה
ומלאו ימי בכיתו ואבלו ושלשים יום
ויהי משה בן מאה ועשרים שנה בעת מותו
לא כהתה עינו ולא נס לחה
ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה
את ידיו עליו ויהושע בן נון מלא רוח חכמה
ויקבר בגיא בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה
את ידיו עליו ויהושע בן נון מלא רוח חכמה
ויקבר בגיא בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

ואם אין לו אשה ישא אשה תחלה
ואחר כך ילמד תורה
שאם ישא אשה תחלה ואחר כך ילמד תורה
ואפשר שימות קודם שילמד תורה
ולא יזכה לישא אשה כלל

כל המקדש אשה על מנת שאני צדיק
אפילו הוא רשע גמור
הרי זה מקודשת
שכל אדם נאמן על עצמו
כיצד
הרי שאמר לאשה הרי את מקודשת לי
על מנת שאני צדיק
אפילו הוא רשע גמור
הרי זה מקודשת
שכל אדם נאמן על עצמו

ומה שאמרו בגמרא שהוא
מלמד שהיה מהלך
ד"א ... כעין שאמרו
ויש לומר כי ... ב
ואמרו בגמרא שהוא
מלמד שהיה מהלך
ד"א ... כעין שאמרו
ויש לומר כי ... ב

ואם לא יכול לעמוד בפני עצמו
ויש לו בן או בת או אשה
שיכולין לעמוד בפני עצמן
אין נותנין לו כלום
ואם יש לו בן או בת או אשה
שאינן יכולין לעמוד בפני עצמן
נותנין לו כדי מזונות
ואם יש לו בן או בת או אשה
שיכולין לעמוד בפני עצמן
אין נותנין לו כלום
ואם יש לו בן או בת או אשה
שאינן יכולין לעמוד בפני עצמן
נותנין לו כדי מזונות
ואם יש לו בן או בת או אשה
שיכולין לעמוד בפני עצמן
אין נותנין לו כלום
ואם יש לו בן או בת או אשה
שאינן יכולין לעמוד בפני עצמן
נותנין לו כדי מזונות

ואם יש לו בנים ובנות הבנים יורשים את האב ואין לבנות כלום ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את האב ואין לבנים כלום ואם אין לו בנים ובנות אלא בן בן בן ובת בן בן בן הבן יורש את האב ואין לבת כלום ואם אין לו בנים ובנות אלא בן בן בן ובת בן בן בן הבת יורשת את האב ואין לבן כלום ואם אין לו בנים ובנות אלא בן בן בן ובת בן בן בן הבן והבת יורשים את האב הבן נוטל שני חלקים והבת נוטלת חלק אחד ואם יש

לקח טוב ויקרא

בשבוע

בשבוע שאין בו יום טוב אומרים פרשת נדבה ואומרים
ואין אומרים בו שום תחנון חוץ מאשרי ובא לציון
ואומרים קדיש שלם אחר התפלה ואחר כך אומרים
פרשת השבוע ואחר כך אומרים

קדיש

שהוא קדיש יתום אומרים אותו אחר כל תפלה

שמעתי שהיה מי שהיה מקשה
על מה שכתבתי בפרק
ראשון מהלכות תפלה
הלכה ד' שכתבתי
שאין
לומר
אלא
ברוך
שם
כבוד
מלכותו
לעולם
ועד
ולא
אמרתי
שאין
לומר
ברוך
שם
כבוד
מלכותו
לעולם
ועד
אלא
שכך
מצאתי
בכל
הספרים
שהגיה
בהם
מעתיק
ספרי
ולא
מצאתי
בשום
ספר
ישראל
שיאמר
ברוך
שם
כבוד
מלכותו
לעולם
ועד

ואם הוא עני ואין לו
מה יתן לו ואם יש לו
מה יתן לו ואם יש לו
ואין לו מה יתן לו
ואם אין לו מה יתן לו
ואם יש

ואין לו תשובה ומיתה ויסורין ממרקין
כי שוב הוא כפרה על העוון
ביום יכפר
סליח לנו מחל לנו כפר לנו
כפרה
ה׳ אלהיכם אמת
ואמת יציב ונכון
ואמת שהוא אדון כל המעשים
כי הוא לבדו אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עבדיו
ואמת שהוא גואל ופודה
מיד חזקים ממנו
כי הוא לבדו אלהינו

כפרה ומחילה
לעוונותינו
ולחטאותינו
ולפשעינו
שאתה סולח ומוחל
לכל עוברי עבירות
ואין לנו מלך אלא אתה
שנאמר כי אתה אדני טוב וסלח
ורב חסד לכל קוראיך
כי לך ה׳ הצדקה
ולנו בושת הפנים
כי חטאנו
כי לך ה׳ תהלה
ולנו קלון

ויקרא אל משה ויאמר יי אליו מאהל מועד לאמר׃

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃

אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי׃

וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׃

ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׃

והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה׃

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃

וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃

ואת קרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי׃

ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו׃

ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב׃

ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃

ואין

כי אם בדבר אחד שהוא מצוה
מפני שהוא מכפר על הנפש
ומטהר את האדם
ואין לו תקנה אחרת
ולכן אמרו חז"ל
שכל המבטל תלמוד תורה
מפני כבוד רבו
אין לו תקנה אחרת
אלא מיתה
ומפני שהוא מצוה
שהוא מכפר על הנפש
ומטהר את האדם
ואין לו תקנה אחרת
אלא מיתה
ומפני שהוא מצוה
שהוא מכפר על הנפש
ומטהר את האדם
ואין לו תקנה אחרת
אלא מיתה

ויקרא דבורא דנדבה פרשה ד׳

(ויקרא) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳ מן הבהמה. יכול מכל מקום ת״ל מן הבקר ומן הצאן. אם כן למה נאמר מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן. אלא מה ת״ל

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ה׳ ׃

ואיש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה׳ ׃

ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה ׃

ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא ׃

ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן ׃

ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה ׃

ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחות היא לא תגלה ערותה ׃

ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא ׃

ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא ׃

ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא ׃

ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה ׃

ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא ׃

ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שאר הנה זמה הוא ׃

ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה ׃

ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה ׃

ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ׃

ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני ה׳ ׃

ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא ׃

ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא ׃

ומה שאמרו שאין מקבלין עדות אשה
אלא בדבר שאין הגברים רואין אותו
כגון מי שנתעברה ומי שלא נתעברה
ומי שילדה ומי שלא ילדה וכיוצא בזה
אבל בדבר שהגברים רואין אותו
כגון שראו שהיתה מעוברת
ושראו שילדה ושראו בתולים
בחופתה ושראו שהיתה מניקה
את בנה ושראו שהיתה מגדלת
את בנה הרי אלו מקבלין עדות
אשה בדברים אלו ואין צריך
לומר שמקבלין עדות שני
גברים בדברים אלו

ד"ה ד"ה ד"ה

ו ושכח ועשה ואמר אני
לא אעשה כמעשה אלו
לא יעשה כמעשה אלו
ל"ש ל"ש
ל"ש ל"ש
ל"ש ל"ש

ויקרא כ

ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא

ואשה כי תקרב אל כל בהמה לרבעה אותה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם

ואיש כי יקח את אשת איש מנאף את רעהו מות יומת הנואף והנואפת

ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם

וכלתו תשכב את חמיה ערות חמיה גלתה מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם

ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם

ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם

ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת והרגתם את הבהמה

ואשה אשר תקרב אל כל בהמה ושכבת אתה ורבעת אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם

ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חרפה הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא

ואיש כי ישכב את אשה דות וגלה את ערותה את מקורה הערה ואת מקור דמיה גלתה ונכרתו שניהם מקרב עמם

ואת ערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו

ודד אמך לא תגלה ערותה אמך הוא לא תגלה ערותה

ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה

ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

ואשה כי תקרב אל כל בהמה לרבעה אותה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם

ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא

ואשה כי תקרב אל כל בהמה לרבעה אותה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם

ואיש כי יקח את אשת איש מנאף את רעהו מות יומת הנואף והנואפת

ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם

וכלתו תשכב את חמיה ערות חמיה גלתה מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם

ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם

ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם

ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת והרגתם את הבהמה

ואשה אשר תקרב אל כל בהמה ושכבת אתה ורבעת אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם

ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חרפה הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא

ואיש כי ישכב את אשה דות וגלה את ערותה את מקורה הערה ואת מקור דמיה גלתה ונכרתו שניהם מקרב עמם

ואת ערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו

ודד אמך לא תגלה ערותה אמך הוא לא תגלה ערותה

ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה

ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

ואם יש לו בן ובת הבן יורש והבת אינה יורשת
ואם אין לו בן אלא בת הבת יורשת ואם אין לו
בן ובת אלא בת בת הבת יורשת ואם אין לו בן
ובת בת אלא בן בת הבת יורש ואם אין לו בן
בן בת בת אלא בת בן בת הבת יורשת ואם אין
לו בת בן בת בת אלא בן בן בת בת הבת יורש
ואם אין לו בן בן בת בת בת אלא בת בן בן בת
בת הבת יורשת ואם אין לו בת בן בן בת בת
בת אלא בן בת בן בן בת בת הבת יורש ואם
אין לו בן בת בן בן בת בת בת אלא בת בת בן
בן בת בת הבת יורשת ואם אין לו בת בת בן
בן בת בת בת אלא בן בת בת בן בן בת בת
הבת יורש ואם אין לו בן בת בת בן בן בת
בת בת אלא בת בן בת בת בן בן בת בת הבת
יורשת ואם אין לו בת בן בת בת בן בן בת
בת בת אלא בן בת בן בת בת בן בן בת בת
הבת יורש ואם אין לו בן בת בן בת בת בן
בן בת בת בת אלא בת בת בן בת בן בת בת
בן בן בת בת הבת יורשת ואם אין לו בת בת
בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת אלא בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת הבת
יורש ואם אין לו בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בן בת בת בת אלא בת בן בת בת בן
בת בן בת בת בן בן בת בת הבת יורשת ואם
אין לו בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת בת אלא בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בן בת בת הבת יורש ואם אין
לו בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת בת אלא בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בן בת בת הבת יורשת
ואם אין לו בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת אלא בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בן בת בת הבת יורש ואם אין לו בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת בת אלא בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת הבת
יורשת ואם אין לו בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת
אלא בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת הבת
יורש ואם אין לו בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת בת אלא בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בן בת בת הבת יורשת ואם אין לו בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת אלא
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת הבת יורש ואם אין לו בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת
בת אלא בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בן בת
בת הבת יורשת ואם אין לו בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בן בת בת בת אלא בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת הבת יורש ואם אין לו בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת אלא
בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בן בת בת הבת יורשת
ואם אין לו בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת אלא
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת הבת יורש ואם אין לו בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בת בן בת בן בת בת בן בן בת בת בת אלא
בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בן
בת בת הבת יורשת ואם אין לו בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן
בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בן
בת בת בת אלא בן בת בת בן בת בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת הבת יורש ואם אין לו בן בת בת
בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת
בן בת בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בת בן בת בן בת בת בן בת בן בת בת בן
בן בת בת בת אלא

ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב

מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו

את קרבנכם אם עולה הקרבנו מן הבקר זכר תמים

יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי וסמך

ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו ושחט

את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים

את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר

פתח אהל מועד והפשיט את העולה ונתח אתה

לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח

וערכו עצים על האש אשר על המזבח ונתחו את

הנתחים את הראש ואת הפדר וערכו אתם על

המערכת אשר על האש אשר על המזבח ואת

קרבו ואת כרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את

הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי ואם

מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר

תמים יקריבנו והקריב אתו על ירך המזבח צפונה

לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על

המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת

פדרו וערך הכהן אתם על המערכת אשר על

האש אשר על המזבח ואת הקרב ואת הכרעים

ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר

המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי ואם מן

העוף עולה קרבנו ליי ומן התורים או מבני

היונה את קרבנו והקריבו אל המזבח ומלק את

ראשו והקטיר המזבחה והמצה דמו על קיר

המזבח ונתק את מראתו והשליך אתה אצל

המזבח קדמה אל מקום הדשן ושסע אתו

שסע לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על

העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח

ליי ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת

יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה

והביא אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא

קמצו מסלתו ומשמנה על כל לבונתה והקטיר

הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים

מאשי יי וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור

סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות

משחים בשמן ואם מנחה על המחבת סלת

בלולה בשמן מצות תהיה זבחך פתים פתים

ויצקת עליה שמן מנחה היא ואם מנחת מרחשת

תעשה קרבנך סלת בשמן תעשה והבאת את

המנחה אשר יעשה אלה ליי והקריב אל הכהן

והגיש אל המזבח והרים הכהן מן המנחה את

אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליי

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים

מאשי יי כל המנחה אשר תקריבו ליי לא

תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו

ממנו אשה ליי קרבן ראשית תקריבו אתם ליי

ועל המזבח לא יעלו לריח ניחוח וכל קרבן

מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית

אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח

וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש

גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ונתתה

עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על

כל לבונתה אשה ליי

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב

מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו

את קרבנכם אם עולה הקרבנו מן הבקר זכר תמים

יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי וסמך

ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו ושחט

את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים

את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר

פתח אהל מועד והפשיט את העולה ונתח אתה

לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח

וערכו עצים על האש אשר על המזבח ונתחו את

הנתחים את הראש ואת הפדר וערכו אתם על

המערכת אשר על האש אשר על המזבח ואת

קרבו ואת כרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את

הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי ואם

מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר

תמים יקריבנו והקריב אתו על ירך המזבח צפונה

לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על

המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת

פדרו וערך הכהן אתם על המערכת אשר על

האש אשר על המזבח ואת הקרב ואת הכרעים

ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר

המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי ואם מן

העוף עולה קרבנו ליי ומן התורים או מבני

היונה את קרבנו והקריבו אל המזבח ומלק את

ראשו והקטיר המזבחה והמצה דמו על קיר

המזבח ונתק את מראתו והשליך אתה אצל

המזבח קדמה אל מקום הדשן ושסע אתו

שסע לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על

העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח

ליי ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת

יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה

והביא אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא

קמצו מסלתו ומשמנה על כל לבונתה והקטיר

הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים

מאשי יי וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור

סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות

משחים בשמן ואם מנחה על המחבת סלת

בלולה בשמן מצות תהיה זבחך פתים פתים

ויצקת עליה שמן מנחה היא ואם מנחת מרחשת

תעשה קרבנך סלת בשמן תעשה והבאת את

המנחה אשר יעשה אלה ליי והקריב אל הכהן

והגיש אל המזבח והרים הכהן מן המנחה את

אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליי

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים

מאשי יי כל המנחה אשר תקריבו ליי לא

תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו

ממנו אשה ליי קרבן ראשית תקריבו אתם ליי

ועל המזבח לא יעלו לריח ניחוח וכל קרבן

מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית

אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח

וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש

גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ונתתה

עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על

כל לבונתה אשה ליי

שבת ראשון פרשת

פרשת ויקהל משה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העושה בו מלאכה יומת לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת וידבר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי לאמר קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילים מאדמים וערות תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן ועוד כל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה
תמימים והקרב לפני יי׳ ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים
לעולה ופר ואיל לזבח לזבח לפני יי׳ ומנחה בלולה
בשמן כי היום יי׳ נראה אליכם ויקחו את אשר צוה
משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יי׳
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי׳ תעשו ויראה אליכם
כבוד יי׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה
את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יי׳ ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את העגל את חטאת אשר לו ויקרבו
בני אהרן אליו את הדם ויטבל אצבעו בדם ויתן על
קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר
החלבים והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבח כאשר צוה יי׳ את משה והבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה ויזבח את זבח העם ויתן בני אהרן
אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר
ואת הראש הקטיר המזבח ויקרב את החלבים על
הבשר ועל הראש ויקטר המזבח ואת הקרבים ואת
הכרעים ויניף תנופה לפני יי׳ כאשר צוה משה ויקרב
אהרן את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם
וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון ויקרב את העולה
ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה
והקטיר המזבח מלבד עולת הבקר ויזבח את השור
ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויתן בני אהרן
אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים
מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות
ויתירת הכבד ויקטרו את החלבים על הבשרים ועל
הראשים ויקטר המזבח את כל החלבים ואת הבשרים
ואת הראש ואת הקרבים ואת הכרעים ויניף תנופה
לפני יי׳ כאשר צוה משה ויקרב אהרן את כל קרבן
העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו
ויעשהו חטאת כראשון ויקרב את העולה ויעשה
כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה והקטיר
המזבח מלבד עולת הבקר ויזבח את השור ואת האיל
זבח השלמים אשר לעם ויתן בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות ויתירת הכבד
ויקטרו את החלבים על הבשרים ועל הראשים ויקטר
המזבח את כל החלבים ואת הבשרים ואת הראש ואת
הקרבים ואת הכרעים ויניף תנופה לפני יי׳ כאשר צוה
משה ויקרב אהרן את כל קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון
ויקרב את העולה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה והקטיר המזבח מלבד עולת הבקר
ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
ויתן בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והקרבים והכליות ויתירת הכבד ויקטרו את החלבים
על הבשרים ועל הראשים ויקטר המזבח את כל
החלבים ואת הבשרים ואת הראש ואת הקרבים ואת
הכרעים ויניף תנופה לפני יי׳ כאשר צוה משה ויקרב
אהרן את כל קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר
לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון ויקרב את
העולה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה והקטיר המזבח מלבד עולת הבקר ויזבח את
השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויתן בני
אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת
החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים
והכליות ויתירת הכבד ויקטרו את החלבים על
הבשרים ועל הראשים ויקטר המזבח את כל החלבים
ואת הבשרים ואת הראש ואת הקרבים ואת הכרעים
ויניף תנופה לפני יי׳ כאשר צוה משה ויקרב אהרן
את כל

ואם בחרב יצא ויאמר לו
הרוג אהרגנו ואם בחנית
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בקולע יצא ויאמר לו
הרוג אהרגנו ואם בסייף
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו

ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו
ואם בכל מיני זיינות
יצא ויאמר לו הרוג אהרגנו

ש׳ מוכר שדה לחבירו ואחר כך בא אחר וטען שלו היא ואין לו עדים אלא שהוא יודע שהיתה שלו מעולם ואין יודע שמכרה לזה אלא שמעו שאומרים כן אין נשבעין על כך ואין חייבין לו כלום שאין אדם נאמן לומר גזלתי ואבד שטר מכירתי ולא יפסיד הלוקח שדהו ואין נשבעין על כך ואין חייבין לו כלום שאין אדם נאמן לומר גזלתי ואבד שטר מכירתי ולא יפסיד הלוקח שדהו

ש׳ מוכר שדה לחבירו ואחר כך בא אחר וטען שלו היא ואין לו עדים אלא שהוא יודע שהיתה שלו מעולם ואין יודע שמכרה לזה אלא שמעו שאומרים כן אין נשבעין על כך ואין חייבין לו כלום שאין אדם נאמן לומר גזלתי ואבד שטר מכירתי ולא יפסיד הלוקח שדהו

פרק ה׳ הכותב נכסיו לאחרים

ש׳ כותב נכסיו לאחרים ואחר כך בא אחר וטען שלו היו ואין לו עדים אלא שהוא יודע שהיו שלו מעולם ואין יודע שמכרם לזה אלא שמעו שאומרים כן אין נשבעין על כך ואין חייבין לו כלום שאין אדם נאמן לומר גזלתי ואבד שטר מכירתי ולא יפסיד הלוקח נכסיו

ש׳ כותב נכסיו לאחרים ואחר כך בא אחר וטען שלו היו ואין לו עדים אלא שהוא יודע שהיו שלו מעולם ואין יודע שמכרם לזה אלא שמעו שאומרים כן אין נשבעין על כך ואין חייבין לו כלום שאין אדם נאמן לומר גזלתי ואבד שטר מכירתי ולא יפסיד הלוקח נכסיו

ש׳ מוכר שדה לחבירו ואחר כך בא אחר וטען שלו היא ואין לו עדים אלא שהוא יודע שהיתה שלו מעולם ואין יודע שמכרה לזה אלא שמעו שאומרים כן אין נשבעין על כך ואין חייבין לו כלום שאין אדם נאמן לומר גזלתי ואבד שטר מכירתי ולא יפסיד הלוקח שדהו

ומ"ש. ומתחת זה נכתב הלוח שלפנינו כך
ועל כן כולם שלמות שלמות מתחת זה נכתב
ב מפלגה הנה על פי שהוא יותר למעלה מזה
כמו שנראה בלוח שלפנינו. ועל כן נכתב
ג ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ד ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ה ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ו ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ז ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ח ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ט ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
י ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך

פרק יא

א ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ב ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ג ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ד ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ה ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ו ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ז ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ח ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
ט ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך
י ראשונה ראשונה ושנייה שנייה ושלישית
שלישית ורביעית רביעית. ואחר כך

ואמר לו אדוני המלך אתה ועבדך שלמה בני נקח
את הגבירה ויהי כאשר ישב שלמה על כסא
מלכות אביו ותכן מלכותו מאד ויאהבהו אלהיו
ויתן לו חכמה ומדע הרבה מאד ורחב לב כחול
אשר על שפת הים ויגדל שלמה חכמה מכל
בני קדם וגם מכל חכמי מצרים ויהי שמו בכל
הגוים סביב ויכתוב שלשת אלפים משלים
ויהי שיריו חמשה ואלף ויהי דבריו על לשון
כל הבריות ויהי מדבר מן הארז אשר בלבנון
ועד האזוב היוצא בקיר ומדבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים ויבאו מכל
העמים לשמוע את חכמת שלמה ויהי שלמה
מלך על כל ישראל ויהי מספר אנשי חילו
ושריו ונגידיו ופקידיו ורוכבי רכבו ופרשיו
ושוערי שעריו ועבדיו ומשרתיו ומנגניו
ומשוררותיו ושריו ופחותיו ואופים ומבשלים
וטבחים ואוצרותיו ומשקיו וכל כלי מלאכתו
ומלאכת עבדיו ומלאכת משרתיו ומלאכת
אופיו ומלאכת מבשליו ומלאכת טבחיו
ומלאכת אוצרותיו ומלאכת משקיו וכל כלי
מלאכתו ומלאכת עבדיו ומלאכת משרתיו
ומלאכת אופיו ומלאכת מבשליו ומלאכת
טבחיו ומלאכת אוצרותיו ומלאכת משקיו
וכל כלי מלאכתו ומלאכת עבדיו ומלאכת
משרתיו ומלאכת אופיו ומלאכת מבשליו
ומלאכת טבחיו ומלאכת אוצרותיו ומלאכת
משקיו וכל כלי מלאכתו ומלאכת עבדיו
ומלאכת משרתיו ומלאכת אופיו ומלאכת
מבשליו ומלאכת טבחיו ומלאכת אוצרותיו
ומלאכת משקיו וכל כלי מלאכתו ומלאכת
עבדיו ומלאכת משרתיו ומלאכת אופיו
ומלאכת מבשליו ומלאכת טבחיו ומלאכת
אוצרותיו ומלאכת מש

ד שטר לכל דבר שבעולם

שטר שכתב לו לחבירו שיהא בידו כשטר שכתב לו
שיהא בידו כשטר שכתב לו שיהא בידו כשטר שכתב
לו שיהא בידו כשטר שכתב לו שיהא בידו כשטר
שכתב לו שיהא בידו כשטר שכתב לו שיהא בידו
כשטר שכתב לו שיהא בידו כשטר שכתב לו שיהא
בידו כשטר שכתב לו שיהא בידו כשטר שכתב לו

ولا يجوز أن يكون الأول مخبرا عن الثاني ولا الثاني عن الأول
لأن الخبر يقتضي مخبرا عنه ومخبرا به فيكون الشيء
الواحد مخبرا عنه ومخبرا به وهو محال وإذا بطل
أن يكون الأول مخبرا عن الثاني والثاني عن الأول
وجب أن يكون كل واحد منهما مخبرا عن غير
الآخر وإذا كان كذلك فقد ثبت أن الأول
والثاني اثنان وإذا ثبت أن الأول والثاني
اثنان ثبت أن الثالث ثالث لهما لأنه
لا يجوز أن يكون الثالث ثانيا لهما
لأن الثاني لا يكون ثانيا لنفسه
ولا يجوز أن يكون الثالث
أولا لهما لأن الأول
لا يكون

ثلاثة فلس اعطوا لمن صار سابعا للحاج

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה אלא פלגש
ומת אביהם ואין בנכסיו אלא כדי כתובת אשה
אחת הרי הבנים והבנות נוטלין כתובת אמן
ואין הפלגש נוטלת כלום שהרי אין לה כתובה
ואם היה לו אשה ופלגש ומת אביהם ואין בנכסיו
אלא כדי כתובת אשה אחת הרי הבנים נוטלין
כתובת אמן והפלגש נוטלת כתובת אשה אחת
ואין הבנים נוטלין כלום שהרי אין לאמן כתובה
ואם היה לו אשה ופלגש ומת אביהם ואין בנכסיו
אלא כדי כתובת אשה אחת ואין לפלגש כתובה
הרי הבנים נוטלין כתובת אמן והפלגש נוטלת
כתובת אשה אחת ואין הבנים נוטלין כלום
שהרי אין לאמן כתובה ואם היה לו אשה ופלגש
ומת אביהם ואין בנכסיו אלא כדי כתובת אשה
אחת ואין לפלגש כתובה הרי הבנים נוטלין
כתובת אמן והפלגש נוטלת כתובת אשה אחת
ואין הבנים נוטלין כלום שהרי אין לאמן כתובה
ואם היה לו אשה ופלגש ומת אביהם ואין בנכסיו
אלא כדי כתובת אשה אחת ואין לפלגש כתובה
הרי הבנים נוטלין כתובת אמן והפלגש נוטלת
כתובת אשה אחת ואין הבנים נוטלין כלום
שהרי אין לאמן כתובה ואם היה לו אשה ופלגש
ומת אביהם ואין בנכסיו אלא כדי כתובת אשה
אחת ואין לפלגש כתובה הרי הבנים נוטלין
כתובת אמן והפלגש נוטלת כתובת אשה אחת
ואין הבנים נוטלין כלום שהרי אין לאמן כתובה

פרק שלישי

משנה

ג כל שעה

ואם יש לו בן אחד ואחר נולד לו אחר מיתת אביו
ואחר כך מת הבן הראשון ואחר כך מת האב
ואחר כך מת הבן השני ואחר כך מת הבן השלישי
ואחר כך מת הבן הרביעי ואחר כך מת הבן החמישי
ואחר כך מת הבן הששי ואחר כך מת הבן השביעי
ואחר כך מת הבן השמיני ואחר כך מת הבן התשיעי
ואחר כך מת הבן העשירי ואחר כך מת הבן האחד עשר
ואחר כך מת הבן השנים עשר ואחר כך מת הבן השלושה עשר
ואחר כך מת הבן הארבעה עשר ואחר כך מת הבן החמישה עשר
ואחר כך מת הבן הששה עשר ואחר כך מת הבן השבעה עשר
ואחר כך מת הבן השמונה עשר ואחר כך מת הבן התשעה עשר
ואחר כך מת הבן העשרים ואחר כך מת הבן האחד ועשרים
ואחר כך מת הבן השנים ועשרים ואחר כך מת הבן השלושה ועשרים
ואחר כך מת הבן הארבעה ועשרים ואחר כך מת הבן החמישה ועשרים
ואחר כך מת הבן הששה ועשרים ואחר כך מת הבן השבעה ועשרים
ואחר כך מת הבן השמונה ועשרים ואחר כך מת הבן התשעה ועשרים
ואחר כך מת הבן השלושים ואחר כך מת הבן האחד ושלושים
ואחר כך מת הבן השנים ושלושים ואחר כך מת הבן השלושה ושלושים
ואחר כך מת הבן הארבעה ושלושים ואחר כך מת הבן החמישה ושלושים
ואחר כך מת הבן הששה ושלושים ואחר כך מת הבן השבעה ושלושים
ואחר כך מת הבן השמונה ושלושים ואחר כך מת הבן התשעה ושלושים
ואחר כך מת הבן הארבעים ואחר כך מת הבן האחד וארבעים
ואחר כך מת הבן השנים וארבעים ואחר כך מת הבן השלושה וארבעים
ואחר כך מת הבן הארבעה וארבעים ואחר כך מת הבן החמישה וארבעים
ואחר כך מת הבן הששה וארבעים ואחר כך מת הבן השבעה וארבעים
ואחר כך מת הבן השמונה וארבעים ואחר כך מת הבן התשעה וארבעים
ואחר כך מת הבן החמישים ואחר כך מת הבן האחד וחמישים
ואחר כך מת הבן השנים וחמישים ואחר כך מת הבן השלושה וחמישים
ואחר כך מת הבן הארבעה וחמישים ואחר כך מת הבן החמישה וחמישים
ואחר כך מת הבן הששה וחמישים ואחר כך מת הבן השבעה וחמישים
ואחר כך מת הבן השמונה וחמישים ואחר כך מת הבן התשעה וחמישים
ואחר כך מת הבן הששים ואחר כך מת הבן האחד וששים
ואחר כך מת הבן השנים וששים ואחר כך מת הבן השלושה וששים
ואחר כך מת הבן הארבעה וששים ואחר כך מת הבן החמישה וששים
ואחר כך מת הבן הששה וששים ואחר כך מת הבן השבעה וששים
ואחר כך מת הבן השמונה וששים ואחר כך מת הבן התשעה וששים
ואחר כך מת הבן השבעים ואחר כך מת הבן האחד ושבעים
ואחר כך מת הבן השנים ושבעים ואחר כך מת הבן השלושה ושבעים
ואחר כך מת הבן הארבעה ושבעים ואחר כך מת הבן החמישה ושבעים
ואחר כך מת הבן הששה ושבעים ואחר כך מת הבן השבעה ושבעים
ואחר כך מת הבן השמונה ושבעים ואחר כך מת הבן התשעה ושבעים
ואחר כך מת הבן השמונים ואחר כך מת הבן האחד ושמונים
ואחר כך מת הבן השנים ושמונים ואחר כך מת הבן השלושה ושמונים
ואחר כך מת הבן הארבעה ושמונים ואחר כך מת הבן החמישה ושמונים
ואחר כך מת הבן הששה ושמונים ואחר כך מת הבן השבעה ושמונים
ואחר כך מת הבן השמונה ושמונים ואחר כך מת הבן התשעה ושמונים
ואחר כך מת הבן התשעים ואחר כך מת הבן האחד ותשעים
ואחר כך מת הבן השנים ותשעים ואחר כך מת הבן השלושה ותשעים
ואחר כך מת הבן הארבעה ותשעים ואחר כך מת הבן החמישה ותשעים
ואחר כך מת הבן הששה ותשעים ואחר כך מת הבן השבעה ותשעים
ואחר כך מת הבן השמונה ותשעים ואחר כך מת הבן התשעה ותשעים
ואחר כך מת הבן המאה ואחר כך מת הבן האחד ומאה
ואחר כך מת הבן השנים ומאה ואחר כך מת הבן השלושה ומאה
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאה ואחר כך מת הבן החמישה ומאה
ואחר כך מת הבן הששה ומאה ואחר כך מת הבן השבעה ומאה
ואחר כך מת הבן השמונה ומאה ואחר כך מת הבן התשעה ומאה
ואחר כך מת הבן המאתים ואחר כך מת הבן האחד ומאתים
ואחר כך מת הבן השנים ומאתים ואחר כך מת הבן השלושה ומאתים
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאתים ואחר כך מת הבן החמישה ומאתים
ואחר כך מת הבן הששה ומאתים ואחר כך מת הבן השבעה ומאתים
ואחר כך מת הבן השמונה ומאתים ואחר כך מת הבן התשעה ומאתים
ואחר כך מת הבן המאתים ואחר כך מת הבן האחד ומאתים
ואחר כך מת הבן השנים ומאתים ואחר כך מת הבן השלושה ומאתים
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאתים ואחר כך מת הבן החמישה ומאתים
ואחר כך מת הבן הששה ומאתים ואחר כך מת הבן השבעה ומאתים
ואחר כך מת הבן השמונה ומאתים ואחר כך מת הבן התשעה ומאתים
ואחר כך מת הבן המאתים ואחר כך מת הבן האחד ומאתים
ואחר כך מת הבן השנים ומאתים ואחר כך מת הבן השלושה ומאתים
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאתים ואחר כך מת הבן החמישה ומאתים
ואחר כך מת הבן הששה ומאתים ואחר כך מת הבן השבעה ומאתים
ואחר כך מת הבן השמונה ומאתים ואחר כך מת הבן התשעה ומאתים
ואחר כך מת הבן המאתים ואחר כך מת הבן האחד ומאתים
ואחר כך מת הבן השנים ומאתים ואחר כך מת הבן השלושה ומאתים
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאתים ואחר כך מת הבן החמישה ומאתים
ואחר כך מת הבן הששה ומאתים ואחר כך מת הבן השבעה ומאתים
ואחר כך מת הבן השמונה ומאתים ואחר כך מת הבן התשעה ומאתים

ואם יש לו בן אחד ואחר נולד לו אחר מיתת אביו
ואחר כך מת הבן הראשון ואחר כך מת האב
ואחר כך מת הבן השני ואחר כך מת הבן השלישי
ואחר כך מת הבן הרביעי ואחר כך מת הבן החמישי
ואחר כך מת הבן הששי ואחר כך מת הבן השביעי
ואחר כך מת הבן השמיני ואחר כך מת הבן התשיעי
ואחר כך מת הבן העשירי ואחר כך מת הבן האחד עשר
ואחר כך מת הבן השנים עשר ואחר כך מת הבן השלושה עשר
ואחר כך מת הבן הארבעה עשר ואחר כך מת הבן החמישה עשר
ואחר כך מת הבן הששה עשר ואחר כך מת הבן השבעה עשר
ואחר כך מת הבן השמונה עשר ואחר כך מת הבן התשעה עשר
ואחר כך מת הבן העשרים ואחר כך מת הבן האחד ועשרים
ואחר כך מת הבן השנים ועשרים ואחר כך מת הבן השלושה ועשרים
ואחר כך מת הבן הארבעה ועשרים ואחר כך מת הבן החמישה ועשרים
ואחר כך מת הבן הששה ועשרים ואחר כך מת הבן השבעה ועשרים
ואחר כך מת הבן השמונה ועשרים ואחר כך מת הבן התשעה ועשרים
ואחר כך מת הבן השלושים ואחר כך מת הבן האחד ושלושים
ואחר כך מת הבן השנים ושלושים ואחר כך מת הבן השלושה ושלושים
ואחר כך מת הבן הארבעה ושלושים ואחר כך מת הבן החמישה ושלושים
ואחר כך מת הבן הששה ושלושים ואחר כך מת הבן השבעה ושלושים
ואחר כך מת הבן השמונה ושלושים ואחר כך מת הבן התשעה ושלושים
ואחר כך מת הבן הארבעים ואחר כך מת הבן האחד וארבעים
ואחר כך מת הבן השנים וארבעים ואחר כך מת הבן השלושה וארבעים
ואחר כך מת הבן הארבעה וארבעים ואחר כך מת הבן החמישה וארבעים
ואחר כך מת הבן הששה וארבעים ואחר כך מת הבן השבעה וארבעים
ואחר כך מת הבן השמונה וארבעים ואחר כך מת הבן התשעה וארבעים
ואחר כך מת הבן החמישים ואחר כך מת הבן האחד וחמישים
ואחר כך מת הבן השנים וחמישים ואחר כך מת הבן השלושה וחמישים
ואחר כך מת הבן הארבעה וחמישים ואחר כך מת הבן החמישה וחמישים
ואחר כך מת הבן הששה וחמישים ואחר כך מת הבן השבעה וחמישים
ואחר כך מת הבן השמונה וחמישים ואחר כך מת הבן התשעה וחמישים
ואחר כך מת הבן הששים ואחר כך מת הבן האחד וששים
ואחר כך מת הבן השנים וששים ואחר כך מת הבן השלושה וששים
ואחר כך מת הבן הארבעה וששים ואחר כך מת הבן החמישה וששים
ואחר כך מת הבן הששה וששים ואחר כך מת הבן השבעה וששים
ואחר כך מת הבן השמונה וששים ואחר כך מת הבן התשעה וששים
ואחר כך מת הבן השבעים ואחר כך מת הבן האחד ושבעים
ואחר כך מת הבן השנים ושבעים ואחר כך מת הבן השלושה ושבעים
ואחר כך מת הבן הארבעה ושבעים ואחר כך מת הבן החמישה ושבעים
ואחר כך מת הבן הששה ושבעים ואחר כך מת הבן השבעה ושבעים
ואחר כך מת הבן השמונה ושבעים ואחר כך מת הבן התשעה ושבעים
ואחר כך מת הבן השמונים ואחר כך מת הבן האחד ושמונים
ואחר כך מת הבן השנים ושמונים ואחר כך מת הבן השלושה ושמונים
ואחר כך מת הבן הארבעה ושמונים ואחר כך מת הבן החמישה ושמונים
ואחר כך מת הבן הששה ושמונים ואחר כך מת הבן השבעה ושמונים
ואחר כך מת הבן השמונה ושמונים ואחר כך מת הבן התשעה ושמונים
ואחר כך מת הבן התשעים ואחר כך מת הבן האחד ותשעים
ואחר כך מת הבן השנים ותשעים ואחר כך מת הבן השלושה ותשעים
ואחר כך מת הבן הארבעה ותשעים ואחר כך מת הבן החמישה ותשעים
ואחר כך מת הבן הששה ותשעים ואחר כך מת הבן השבעה ותשעים
ואחר כך מת הבן השמונה ותשעים ואחר כך מת הבן התשעה ותשעים
ואחר כך מת הבן המאה ואחר כך מת הבן האחד ומאה
ואחר כך מת הבן השנים ומאה ואחר כך מת הבן השלושה ומאה
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאה ואחר כך מת הבן החמישה ומאה
ואחר כך מת הבן הששה ומאה ואחר כך מת הבן השבעה ומאה
ואחר כך מת הבן השמונה ומאה ואחר כך מת הבן התשעה ומאה
ואחר כך מת הבן המאתים ואחר כך מת הבן האחד ומאתים
ואחר כך מת הבן השנים ומאתים ואחר כך מת הבן השלושה ומאתים
ואחר כך מת הבן הארבעה ומאתים ואחר כך מת הבן החמישה ומאתים
ואחר כך מת הבן הששה ומאתים ואחר כך מת הבן השבעה ומאתים
ואחר כך מת הבן השמונה ומאתים ואחר כך מת הבן התשעה ומאתים

ויקרא יט

ספר

ספר

ויהי בשמוע יהושע את קול העם ברעה
ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה
ויאמר לא קול צעקת גבורה ולא קול
צעקת חלושה קול ענות אנכי שמע
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
העגל ומחולת ויחר אף משה וישלך
מידיו את הלחת וישבר אתם תחת
ההר ויקח את העגל אשר עשו ויצרף
באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני
המים ויהי מקנא לה' ויאמר אל
משה ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה עורף הוא ועתה הניחה לי
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך
לגוי גדול ויחל משה את פני ה'
אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלותם מעל פני
האדמה שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו
לעולם וינחם ה' על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו וישב משה וירד
מן ההר ושני לוחות העדות בידו
לוחות כתובים משני עבריהם מזה
ומזה הם כתובים ולוחות מעשה
אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלחות ושמע יהושע
את קול העם ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה ויאמר לא קול
צעקת גבורה ולא קול צעקת חלושה
קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את העגל
ומחולת ויחר אף משה וישלך מידיו
את הלחת וישבר אתם תחת ההר
ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש
ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
ויהי מקנא לה' ויאמר אל משה
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
עורף הוא ועתה הניחה לי ויחר אפי
בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר
למה ה' יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד
חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים
ולכלותם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך
זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעולם וינחם ה' על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו וישב
משה וירד מן ההר ושני לוחות
העדות בידו לוחות כתובים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתובים
ולוחות מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחות

ס״ה ס״ו ס״ז ס״ח ס״ט ע׳ עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

ס״ה ס״ו ס״ז ס״ח ס״ט ע׳ עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

ס״ה ס״ו ס״ז ס״ח ס״ט ע׳ עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

وصلاة ومناجاة على نبي الهدى علم الهدى امين

ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم امين

يا معين حول لنا ولا تحرمنا من فضلك

انك على كل شيء قدير

ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا

وتوفنا مع الابرار

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا

وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب

ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة

وقنا عذاب النار

ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا

وترحمنا لنكونن من الخاسرين

ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا

وتوفنا مع الابرار

ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به

واعف عنا واغفر لنا وارحمنا

انت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين

ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا

وتوفنا مع الابرار

ربنا اتنا سمعنا منادي ينادي للايمان

ان امنوا بربكم فامنا

ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا

وتوفنا مع الابرار

ربنا اغفر لي ولوالدي ولجميع المؤمنين

يوم يقوم الحساب

ובו ארבעה פרקים

פרק ראשון

א כל מי שנתן מעות לחבירו שלא
בשעת מכירה ולא בשעת הלואה
אלא בשעת קנין דברים כגון
שנתן לו מעות על חטים שיתן
לו לאחר זמן או על יין וכיוצא
בזה ולא היו החטים והיין
מצויין אצלו בשעת נתינת
המעות אלא הוא צריך לקנות
ולטרוח ולהביא ממקום אחר
הרי זה מלוה ולוה ויש לו
דין מלוה ולוה לכל דבר
שנאמר בהלואה ואם לא היו
החטים והיין שעליהן נעשה
המקח מצויין אצל המוכר
בשעת נתינת המעות אלא
שהיו צריכין לטרוח ולהביא
ממקום אחר הרי זה לוקח
ומוכר ויש לו דין לוקח ומוכר
לכל דבר שנאמר במכר

1126

שרפים עלין ממעל
לו שש כנפים
שש כנפים
לאחד בשתים
יכסה פניו
ובשתים יכסה
רגליו
ובשתים יעופף
וקרא זה אל זה
ואמר
קדוש
קדוש
קדוש

ג' תרומות שלשה כיצד בן תרומת
שמן ותרומת מעשר ותרומת
מעשר שני שהרי כל אחת
ואחת נתחייב בה בפני עצמה
אבל תרומת מעשר ותרומת
מעשר שני שהרי אין נתחייב
בהן אלא אחת שהרי אין
מעשר שני נתחייב בו אלא
משום תרומה שהרי אין
תרומת מעשר נתחייב בו
אלא משום מעשר שהרי
אין מעשר נתחייב בו אלא
משום תרומה ותרומה
נתחייב בה בפני עצמה
ותרומת מעשר נתחייב בה
בפני עצמה ומעשר שני
נתחייב בו בפני עצמו
ומעשר שני ותרומת מעשר
נתחייב בהן בפני עצמן
ומעשר שני נתחייב בו
בפני עצמו ותרומת מעשר
נתחייב בה בפני עצמה
ומעשר שני ותרומת מעשר
נתחייב בהן בפני עצמן
ומעשר שני נתחייב בו
בפני עצמו ותרומת מעשר
נתחייב בה בפני עצמה
ומעשר שני ותרומת מעשר
נתחייב בהן בפני עצמן
ומעשר שני נתחייב בו
בפני עצמו ותרומת מעשר
נתחייב בה בפני עצמה

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ולא יזכה לשבת בישיבה של מעלה ולא יזכה לעמוד בדין ולא יזכה לראות פני השכינה ולא יזכה לשמוע קול שופר של משיח ולא יזכה לשמוע קול נגינה של לויים ולא יזכה לשמוע קול שיר של שירה ולא יזכה לשמוע קול תפילה של תפילה ולא יזכה לשמוע קול תורה של תורה ולא יזכה לשמוע קול ברכה של ברכה ולא יזכה לשמוע קול תשובה של תשובה ולא יזכה לשמוע קול תפילין של תפילין ולא יזכה לשמוע קול מזוזה של מזוזה ולא יזכה לשמוע קול ציצית של ציצית ולא יזכה לשמוע קול תפילת שחרית של שחרית ולא יזכה לשמוע קול תפילת מנחה של מנחה ולא יזכה לשמוע קול תפילת ערבית של ערבית ולא יזכה לשמוע קול תפילת מוסף של מוסף ולא יזכה לשמוע קול תפילת נעילה של נעילה ולא יזכה לשמוע קול תפילת יום כיפור של יום כיפור ולא יזכה לשמוע קול תפילת ראש השנה של ראש השנה ולא יזכה לשמוע קול תפילת סוכות של סוכות ולא יזכה לשמוע קול תפילת שמחת תורה של שמחת תורה ולא יזכה לשמוע קול תפילת חנוכה של חנוכה ולא יזכה לשמוע קול תפילת פורים של פורים ולא יזכה לשמוע קול תפילת ראש חודש של ראש חודש ולא יזכה לשמוע קול תפילת תענית של תענית ולא יזכה לשמוע קול תפילת אבלות של אבלות ולא יזכה לשמוע קול תפילת חתונה של חתונה ולא יזכה לשמוע קול תפילת ברית מילה של ברית מילה ולא יזכה לשמוע קול תפילת פדיון הבן של פדיון הבן ולא יזכה לשמוע קול תפילת בר מצוה של בר מצוה ולא יזכה לשמוע קול תפילת בת מצוה של בת מצוה ולא יזכה לשמוע קול תפילת גיור של גיור ולא יזכה לשמוע קול תפילת מילה של מילה ולא יזכה לשמוע קול תפילת פדיון הבן של פדיון הבן ולא יזכה לשמוע קול תפילת בר מצוה של בר מצוה ולא יזכה לשמוע קול תפילת בת מצוה של בת מצוה ולא יזכה לשמוע קול תפילת גיור של גיור ולא יזכה לשמוע קול תפילת מילה של מילה

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ולא יזכה לשבת בישיבה של מעלה ולא יזכה לעמוד בדין ולא יזכה לראות פני השכינה ולא יזכה לשמוע קול שופר של משיח ולא יזכה לשמוע קול נגינה של לויים ולא יזכה לשמוע קול שיר של שירה ולא יזכה לשמוע קול תפילה של תפילה ולא יזכה לשמוע קול תורה של תורה ולא יזכה לשמוע קול ברכה של ברכה ולא יזכה לשמוע קול תשובה של תשובה ולא יזכה לשמוע קול תפילין של תפילין ולא יזכה לשמוע קול מזוזה של מזוזה ולא יזכה לשמוע קול ציצית של ציצית ולא יזכה לשמוע קול תפילת שחרית של שחרית ולא יזכה לשמוע קול תפילת מנחה של מנחה ולא יזכה לשמוע קול תפילת ערבית של ערבית ולא יזכה לשמוע קול תפילת מוסף של מוסף ולא יזכה לשמוע קול תפילת נעילה של נעילה ולא יזכה לשמוע קול תפילת יום כיפור של יום כיפור ולא יזכה לשמוע קול תפילת ראש השנה של ראש השנה ולא יזכה לשמוע קול תפילת סוכות של סוכות ולא יזכה לשמוע קול תפילת שמחת תורה של שמחת תורה ולא יזכה לשמוע קול תפילת חנוכה של חנוכה ולא יזכה לשמוע קול תפילת פורים של פורים ולא יזכה לשמוע קול תפילת ראש חודש של ראש חודש ולא יזכה לשמוע קול תפילת תענית של תענית ולא יזכה לשמוע קול תפילת אבלות של אבלות ולא יזכה לשמוע קול תפילת חתונה של חתונה ולא יזכה לשמוע קול תפילת ברית מילה של ברית מילה ולא יזכה לשמוע קול תפילת פדיון הבן של פדיון הבן ולא יזכה לשמוע קול תפילת בר מצוה של בר מצוה ולא יזכה לשמוע קול תפילת בת מצוה של בת מצוה ולא יזכה לשמוע קול תפילת גיור של גיור ולא יזכה לשמוע קול תפילת מילה של מילה

ב ואם יש לו אשה ובנים הרי אלו יורשין את הכל ואין לבנות כלום
ג ואם אין לו אשה ובנים אלא בנות הרי אלו יורשין את הכל ואין לבנים כלום
ד ואם אין לו אשה ובנים ובנות אלא אחים הרי אלו יורשין את הכל ואין לאחים כלום
ה ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים אלא אחיות הרי אלו יורשין את הכל ואין לאחיות כלום
ו ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות אלא אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לאחי אב כלום
ז ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב אלא אחיות מן האב הרי אלו יורשין את הכל ואין לאחיות מן האב כלום
ח ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב אלא בן בת הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן בת כלום
ט ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת אלא בת בת הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת בת כלום
י ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת אלא אחי אם הרי אלו יורשין את הכל ואין לאחי אם כלום
יא ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם אלא אחיות מן האם הרי אלו יורשין את הכל ואין לאחיות מן האם כלום
יב ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם אלא אם הרי אלו יורשין את הכל ואין לאם כלום
יג ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם אלא סבא הרי אלו יורשין את הכל ואין לסבא כלום
יד ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא אלא סבתא הרי אלו יורשין את הכל ואין לסבתא כלום
טו ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא אלא בן אח הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן אח כלום
טז ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח אלא בת אח הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת אח כלום
יז ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח אלא בן אחות הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן אחות כלום
יח ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות אלא בת אחות הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת אחות כלום
יט ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות אלא בן בן אח הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן בן אח כלום
כ ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח אלא בת בן אח הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת בן אח כלום
כא ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח אלא בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן אחי אב כלום
כב ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב אלא בת אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת אחי אב כלום
כג ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב אלא בן בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן בן אחי אב כלום
כד ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב אלא בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת בן אחי אב כלום
כה ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב ובת בן אחי אב אלא בן בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן בת בן אחי אב כלום
כו ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב ובת בן אחי אב ובן בת בן אחי אב אלא בת בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת בת בן אחי אב כלום
כז ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב ובת בן אחי אב ובן בת בן אחי אב ובת בת בן אחי אב אלא בן בת בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן בת בת בן אחי אב כלום
כח ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב ובת בן אחי אב ובן בת בן אחי אב ובת בת בן אחי אב ובן בת בת בן אחי אב אלא בת בת בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת בת בת בן אחי אב כלום
כט ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב ובת בן אחי אב ובן בת בן אחי אב ובת בת בן אחי אב ובן בת בת בן אחי אב ובת בת בת בן אחי אב אלא בן בת בת בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבן בת בת בת בן אחי אב כלום
ל ואם אין לו אשה ובנים ובנות ואחים ואחיות ואחי אב ואחיות מן האב ובן בת ובת בת ואחי אם ואחיות מן האם ואם וסבא וסבתא ובן אח ובת אח ובן אחות ובת אחות ובן בן אח ובת בן אח ובן אחי אב ובת אחי אב ובן בן אחי אב ובת בן אחי אב ובן בת בן אחי אב ובת בת בן אחי אב ובן בת בת בן אחי אב ובת בת בת בן אחי אב ובן בת בת בת בן אחי אב אלא בת בת בת בת בן אחי אב הרי אלו יורשין את הכל ואין לבת בת בת בת בן אחי אב כלום

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל
ומת מחמת כך הרי זה בכלל ההורג
במזיד ואין לו תקנה לעולם הבא
ואין לו כפרה אלא מיתת בית דין
ואם הרג את הנופל בשעת נפילתו
הרי זה בכלל ההורג בשגגה וגולה
עליו ועל כל מי שהיה עמו בראש
הגג ואם לא הזהיר את הנופל
ולא אמר לו שיעמוד בפני הרוח
הרי זה בכלל ההורג במזיד

ואם אמר לו אתה חייב לי מנה ואמר לו הן ואני פרעתיך
אינו כלום ואם אמר לו אתה חייב לי מנה ואמר לו הן
ואני פרעתיך ואיני יודע אם פרעתני אם לא פרעתני
חייב לשלם לו מנה שלם ואם אמר לו אתה חייב לי
מנה ואמר לו הן ואני פרעתיך ואיני יודע אם פרעתני
אם לא פרעתני חייב לשלם לו מנה שלם ואם אמר לו
אתה חייב לי מנה ואמר לו הן ואני פרעתיך ואיני
יודע אם פרעתני אם לא פרעתני חייב לשלם לו מנה
שלם ואם אמר לו אתה חייב לי מנה ואמר לו הן ואני
פרעתיך ואיני יודע אם פרעתני אם לא פרעתני חייב
לשלם לו מנה שלם ואם אמר לו אתה חייב לי מנה
ואמר לו הן ואני פרעתיך ואיני יודע אם פרעתני אם
לא פרעתני חייב לשלם לו מנה שלם ואם אמר לו אתה
חייב לי מנה ואמר לו הן ואני פרעתיך ואיני יודע אם
פרעתני אם לא פרעתני חייב לשלם לו מנה שלם ואם
אמר לו אתה חייב לי מנה ואמר לו הן ואני פרעתיך
ואיני יודע אם פרעתני אם לא פרעתני חייב לשלם לו
מנה שלם

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מן הבגדים שלבושין עליו ואם אין לו
בגדים יתן לה מן הכלים שבבית ואם אין לו
כלים יתן לה מן הכתובה שלה ואם אין לו
כתובה יתן לה מן הירושה שלה ואם אין לו
ירושה יתן לה מן הצדקה שלו ואם אין לו
צדקה יתן לה מן הגזל שלו ואם אין לו גזל
יתן לה מן הגזל שלה ואם אין לו גזל שלה
יתן לה מן הגזל שלו ואם אין לו גזל שלה
יתן לה מן הגזל שלו ואם אין לו גזל שלה
יתן לה מן הגזל שלו

ואם תאמר מנין לו שיש לו חלק בעולם הבא
ת"ל עמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ
נצר מטעי מעשה ידי להתפאר בו
ת"ל ונתתי לך ולזרעך את ארץ מגוריך
את כל ארץ כנען לאחזת עולם
ת"ל ואתה את בריתי תשמור
ת"ל ואתה בן אדם הנה אתם נותנים לו משל
ת"ל ואתה בן אדם אמור אל נשיא צור
ת"ל ואתה בן אדם שא קינה על מלך צור
ת"ל ואתה בן אדם שא פניך אל גוג
ת"ל ואתה בן אדם אמור אל פרעה מלך מצרים
ת"ל ואתה בן אדם אמור אל פרעה ואל כל המונו
ת"ל ואתה בן אדם אמור אל פרעה מלך מצרים

ואמרתם אתה ועמך אשר אתך ואני ועמי אשר אתי
ונתתם לו מנחה ואמרתם לו כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה
ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצא חן בעיניך ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים
ויעקב שלח מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום ויצו אתם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב גרתי עם לבן
ואחר עד עתה ואהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש
עמו ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם
אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות
ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה
המחנה הנשאר לפליטה ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך קטנתי מכל
החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי
במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני
מחנות הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבא והכני אם על בנים ויאמר אתה
היטב אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר
לא יספר מרב ויהי שם הלילה ההוא ויקח את
שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם ויעבירם את
הנחל ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו ויאבק
איש עמו עד עלות השחר וירא כי לא יכל לו
ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל ויאל יעקב
ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל
לשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם המקום
פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל
נפשי ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה
כי נגע באיש כף הירך בגיד הנשה ויעקב נשא
עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
השפחות ויעבר את הילדים לפניו והוא עבר
לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד
אחיו וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו
וישקהו ויבכו וישא עיניו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
חנן אלהים את עבדך ותגשנה השפחות הנה הנה
וילדיהן וישתחוו ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו
ואחר נגש יוסף ורחל ויאמר מה לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני
ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך
ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות
פני אלהים ותרצני ויאמר עשו נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד
ומתו כל הצאן ויעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי
אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה
אדני חן בעיניך ויפצר בו ויקח עשו בדרכו ביום
ההוא שעירה ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום
סכות ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי
שכם במאה קשיטה ויקם שם מזבח ויקרא לו אל
אלהי ישראל

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב
הנערה ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את
דינה בתו והיו בניו את מקנהו בשדה והחרש יעקב
עד באם ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו
ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת
בנותינו תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה ויאמר שכם
אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר
תאמרו אלי אתן ורבו עלי מאד מהר ומתן ותנו
לנעדה אשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה
ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה
ודברו אשר טמא את דינה אחותם ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש
אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו אך זאת נאותה
לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר ונתנו
את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו
אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו
למול ולקחנו את בתנו והלכנו וייטב דבריהם
בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור ולא אחר הנער
לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל
בית אביו ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר האנשים האלה שלמים
הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה
רחבת ידים את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו
נתן להם אך בזאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד במול לנו כל זכר כאשר הם נמולים
מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך
נאותה להם ושמעו אל חמור ואל שכם בנו כל
יצאי שער עירו וימולו כל זכר כל יצאי שער עירו
ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו
על העיר בבטח ויהרגו כל זכר וחמור ושכם בנו
הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו
בני יעקב על החללים ויבזו העיר אשר טמאו
אחותם צאנם ובקרם וחמריהם ואת אשר בעיר
ואת אשר בשדה לקחו וכל חילם ואת כל נשיהם
שבו ויבזו וכל אשר בבית ויאמר יעקב אל שמעון
ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני
והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני
והשמדתי אני וביתי ויאמרו הכזונה יעשה את
אחותנו ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך
מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי
ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את
כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם
שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב
לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם
אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראה אלהים
אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו ויאמר
אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב
כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל
ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו
והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה
ולזרעך אחריך אתן את הארץ ויעל מעליו אלהים
במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
שם אתו אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי עוד
כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת
אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם
ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל
עד היום ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר
ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב
את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני
יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף
ובנימין ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ובני
זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו
ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם
אברהם ויצחק וימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה
וישמע יצחק ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

ואלה תולדות עשו הוא אדום ויעקב ויאמר עשו
אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף
אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה
כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב
נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם
וילך ויבז עשו את הבכרה ויהי רעב בארץ מלבד
הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה
ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך
גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצות האל ואקים את השבעה אשר
נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמע אברהם בקולי
וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי וישב יצחק
בגרר ויאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על
רבקה כי יפת מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם
הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו
אשם ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש
הזה ובאשתו מות יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה
ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד
ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
אתו פלשתים וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר
ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד ויחל יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם ויחפר
את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
אשר סתמו פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן
שמות כשמות אשר קרא להן אביו ויחפרו עבדי
יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ויריבו רעי
גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם
הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו באר אחרת
ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות
ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ
ויעל משם באר שבע ויראה אליו יהוה בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי
אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה
ויט שם אהלה ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך
הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו
ויאמר יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
אתי ותשלחו מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי היה
יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה
ברית עמך אם תעשה עמנו רע כאשר לא נגעוך
וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה ויאכלו
וישתו וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו
עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אתה שבעה על כן
שם העיר באר שבע עד היום הזה ויהי עשו בן
ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי
החתי ואת בשמת בת אילון החתי ותהיינה מרות
רוח ליצחק וליעקב ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי
יום מותי ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא
השדה וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות ורבקה
שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה
לצוד ציד למצא ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר
הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך
לפני יהוה לפני מותי ועתה בני שמע בקולי לאשר
אנכי מצוה אותך לך נא אל הצאן וקח לי משם
שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך
לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי
איש שעיר ואנכי איש חלק אולי ימשני אבי והייתי
בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה
ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי
ולך קח לי ויקח וילך ויבא לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי
עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן ואת עורות גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו ותתן את
המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה
ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני
ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור
תברכני נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת
למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו
ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו הארי
ויברכהו ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני
ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך
נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ויאמר אליו
יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש וישק לו
וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני
כריח שדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים
מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש
יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך ברוך
ויהי ברד יצחק את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב
מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש
גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך ויאמר
לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו
ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא
הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך יהיה ושמע עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו
ברכני גם אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה
פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אצלת ברכה לי ויען יצחק ויאמר לעשו
הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים
ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני ויאמר
עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם
אני אבי ויישא עשו קולו ויבך ויען יצחק אביו
ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד
והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך ויעקב
אל עשו על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו
בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי
ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח
ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקולי
וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו ימים
אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך ושב אף אחיך
ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך
משם למה אשכל גם שניכם יום אחד ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים
ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם בית
בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן
אחי אמך ואל שדי יברך אתך ויפרה והרבך
ויהיה לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר
נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו ויראה עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם
אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען
בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח
את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית
על נשיו לו לאשה ויצא יעקב מבאר שבע וילך
חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח
מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא
וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה יהוה
נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה
ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה שער השמים וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה
וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם וירא
והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
עליה כי ממנה השקו העדרים והאבן גדולה על
פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו את
האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למקמה ויאמר להם יעקב אחי
מנין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר להם הידעתם
את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו בא עם הצאן
ויאמר הן עוד היום גדול לא עת הקבץ המקנה
השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר
יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקינו הצאן ועודנו מדבר עמם ורחל בא עם
הצאן אשר לאביה כי רעיה היא וכראות יעקב את
רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את
צאן לבן אחי אמו וישק יעקב לרחל וישא יעקב
את קולו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי כשמע
לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו
ויחבקהו וישקהו ויבא אתו אל ביתו וישם לאל
את כל אלה ויאמר אליו לבן אך עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים ויאמר לבן אל יעקב הכי
אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך
ולבן היו שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה
רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת
מראה ויעקב אהב את רחל ויאמר אעבדך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה ותאמר לבן טוב תתי
אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי ותעבד
עוד שבע שנים ברחל ויעבד יעקב ברחל שבע
שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה
ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי
ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום
ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא
אתה אליו ויבא אליה ויתן לבן לה את זלפה
שפחתו לאה שפחה ויהי בבקר והנה היא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי
עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו
לתת הצעירה לפני הבכירה מלא שבוע זאת ונתנה
גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע
שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת
ויתן לו את רחל בתו לאשה ויתן לבן לרחל בתו
את בלהה שפחתו שפחה ויבא גם אל רחל ויאהב
גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים
אחרות וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את
רחמה ורחל עקרה ותהר לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה
יאהבני אישי ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי ותקרא
שמו שמעון ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן
קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה על כן קרא שמו יהודה ותעמוד
מלדת ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין
מתה אנכי ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ותאמר הנה
בלהה שפחתי בא אליה והיא תלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא אליה יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן
ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי
בן על כן קרא שמו דן ותהר עוד בלהה שפחת
רחל ותלד בן שני ליעקב ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו
נפתלי ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד
ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר ויהי
ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני
נא לי מדודאי בנך ותאמר לה המעט קחתך את
אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן
ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך ויבא יעקב
מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי
תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
הלילה ההוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר
ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן ואחר
ילדה בת ותקרא שמה דינה ויזכר אלהים את רחל
וישמע אלהים אליה ויפתח את רחמה ותהר ותלד
בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי ותקרא שמו
יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
למקומי ולארצי תנה את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן
בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך ויאמר נקבה
שכרך עלי ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי כי מעט אשר
היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי ויאמר מה אתן
לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי
את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה
חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיתה משכרתי
ותענה בי צדקתי לפניך כל אשר יהיה אתי בעזים
וחום בכבשים גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי
כדברך ויסר ביום ההוא את התישים העקדים
והטלאים את כל אשר לבן בו וכל חום בכבשים
ויתנם ביד בניו ויפרד בינו ובין יעקב דרך שלשת
ימים והוא רעה את יתר צאן לבן ויעקב לקח לו
מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
לבן מחשפת על המקלות אשר במשקות המים
אשר תבאן הצאן לשתות נגדן ויחמן בבאן לשתות
ויחמו הצאן אליהן וילדו הצאן עקדים טלואים
נקדים ויעקב הפריד הכבשים וישת פני הצאן אל
עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו
ולא שתם על צאן לבן ויהי בכל יחמו הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים להיחמם במקלות ובהעקר הצאן לא ישים
והיו העקדים ללבן והמקשרים ליעקב ויפרץ האיש
מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים
וגמלים וחמרים וישמע את דברי בני לבן לאמר
לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה
את כל הכבוד הזה ויראה יעקב את פני לבן והנה
איננו עמו כתמול שלשום ויאמר יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך
וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו
ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי
כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי ואתנה יודעות
אתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן ואביכן התל
בי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו
אלהים לו להרע עמדי אם כה יאמר נקדים יהיה
שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים ויצל אלהים
את מקנה אביכן ויתן לי ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא
עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה
לך אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר
נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך ותענינה רחל ולאה ותאמרנה
לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו הלוא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו
כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה
וישא יעקב את בניו ואת נשיו על הגמלים
ויעבר את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש
מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק
אביו ארצה כנען ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב
רחל את התרפים אשר לאביה ויגנב יעקב את לב
לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי הוא בורח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר ויעבר את
פניו הר הגלעד ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
יעקב ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת
ימים וידבק אתו בהר הגלעד ויבא אלהים אל לבן
הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן
תדבר עם יעקב מטוב עד רע ויגע לבן אל יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר והוא עם אחיו בהר
הגלעד ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את
לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב ולמה נסתרת
לברח ותגנוב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה
ובשירים בתף ובכנור ולא נשקתני לבני ולבנותי
עתה הסכלת עשות אם יש לאל ידי לעשות עמכם
רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך
פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע ועתה הלוך הלכת
כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי
ויען יעקב ויאמר אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן
תגזל את בנותיך מעמדי ואשר תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך
ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן באהל
יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא
ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל ורחל לקחה את
התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויגש
לבן אל כל האהל ולא מצא ותאמר אל אביה אל
יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך
נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים ויחר ליעקב
ויריב יעקב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי כי מצאת את
כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד
אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו כה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
תבקשנה גנובתי היום או גנובתי הלילה הייתי
ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני
זה לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את
משכרתי עשרת מנים לא נתנו אלהים לו להרע
עמדי אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל
הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן עקדים ויצל אלהים את מקנה
אביכן ויתן לי ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני
וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך האלהים
בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא עיניך וראה
כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים
כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך אנכי האל בית
אל אשר משחת ש

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו מעות
ומלוה אותם בריבית ואומר לה שיתן לה
מן הריבית עד שיפרע לו הקרן אם יש
לה לעכב עליו מן הריבית או לא:

תשובה: אם לא הקנה לה הקרן אלא
שאמר לה שיתן לה מן הריבית עד
שיפרע לו הקרן אין לה מן הריבית
כלום שהרי לא הקנה לה הקרן ואין
הריבית שלה אלא שלו ואם נתן לה
מן הריבית אינה חייבת להחזיר לו
כלום שהרי נתן לה מה שהיה שלו
ואם נתן לה מן הקרן חייבת להחזיר
לו מה שנתן לה מן הקרן שהרי לא
הקנה לה הקרן ואם נתן לה מן
הריבית ומן הקרן חייבת להחזיר לו
מה שנתן לה מן הקרן ולא מן הריבית
שהרי נתן לה מה שהיה שלו ואם
נתן לה מן הריבית ומן הקרן חייבת
להחזיר לו מה שנתן לה מן הקרן
ולא מן הריבית שהרי נתן לה מה
שהיה שלו ואם נתן לה מן הריבית
ומן הקרן חייבת להחזיר לו מה

ואם לא יוכל לשלם לו כל חובו ישלם לו מה שיוכל ויתן לו שטר על השאר ואם יש לו קרקע יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על הקרקע ואם אין לו קרקע יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסיו ואם אין לו נכסים יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא

ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא

ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא

ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא

ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא ואם אין לו נכסים ולא יקנה לעתיד לבא יכתוב לו שטר ויתן לו שיעבוד על כל נכסים שיקנה לעתיד לבא

ואלו הן הדברים שאין מחזירין עליהן בתפלת מוסף של יום הכפורים
ושל ראש השנה אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר שליח ציבור
ואחר יחיד אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר
יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר שליח ציבור
אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד
אחר יחיד ואחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור
אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר יחיד אחר שליח
ציבור ואחר שליח ציבור אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר
שליח ציבור אחר שליח ציבור אחר שליח ציבור ואחר יחיד
אחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד ואחר יחיד אחר
שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר יחיד אחר שליח ציבור
ואחר יחיד אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור
אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר שליח
ציבור אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד
אחר יחיד אחר יחיד ואחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר
שליח ציבור אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר
יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר יחיד אחר
שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר שליח ציבור אחר שליח
ציבור ואחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד
ואחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח ציבור אחר יחיד
אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר יחיד אחר שליח ציבור
ואחר שליח ציבור אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר שליח
ציבור אחר שליח ציבור אחר שליח ציבור ואחר יחיד אחר
יחיד אחר יחיד אחר יחיד אחר יחיד ואחר יחיד אחר שליח
ציבור ואחר שליח ציבור אחר יחיד אחר שליח ציבור ואחר

ואם יש לו בנים ובנות ואשתו מתה ונשא אשה אחרת
ואחר כך מת הוא ואשתו השניה ונשארו בנים ובנות
מן הראשונה ומן השניה ונשארו בנים ובנות מן
השניה ואין לו כי אם בית אחד ואין לו מקום
לקברם בו אם יקברם בבית אחד או לא:

תשובה: אם יש לו בית אחד ואין לו מקום
לקברם בו אם יקברם בבית אחד או לא: אם
יש לו בית אחד ואין לו מקום לקברם בו
אם יקברם בבית אחד או לא: אם יש לו
בית אחד ואין לו מקום לקברם בו אם
יקברם בבית אחד או לא: אם יש לו בית
אחד ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם
בבית אחד או לא: אם יש לו בית אחד
ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית
אחד או לא: אם יש לו בית אחד ואין
לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד
או לא: אם יש לו בית אחד ואין לו
מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד או
לא: אם יש לו בית אחד ואין לו מקום
לקברם בו אם יקברם בבית אחד או לא:
אם יש לו בית אחד ואין לו מקום לקברם
בו אם יקברם בבית אחד או לא: אם יש
לו בית אחד ואין לו מקום לקברם בו אם
יקברם בבית אחד או לא: אם יש לו בית
אחד ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם
בבית אחד או לא: אם יש לו בית אחד
ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית
אחד או לא: אם יש לו בית אחד ואין
לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד
או לא: אם יש לו בית אחד ואין לו
מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד או
לא: אם יש לו בית אחד ואין לו מקום
לקברם בו אם יקברם בבית אחד או לא:
אם יש לו בית אחד ואין לו מקום לקברם
בו אם יקברם בבית אחד או לא: אם יש
לו בית אחד ואין לו מקום לקברם בו אם
יקברם בבית אחד או לא: אם יש לו בית
אחד ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם
בבית אחד או לא: אם יש לו בית אחד
ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית
אחד או לא: אם יש לו בית אחד ואין
לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד
או לא: אם יש לו בית אחד ואין לו
מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד או
לא: אם יש לו בית אחד ואין לו מקום
לקברם בו אם יקברם בבית אחד או לא:
אם יש לו בית אחד ואין לו מקום לקברם
בו אם יקברם בבית אחד או לא: אם יש
לו בית אחד ואין לו מקום לקברם בו אם
יקברם בבית אחד או לא: אם יש לו בית
אחד ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם
בבית אחד או לא: אם יש לו בית אחד
ואין לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית
אחד או לא: אם יש לו בית אחד ואין
לו מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד
או לא: אם יש לו בית אחד ואין לו
מקום לקברם בו אם יקברם בבית אחד או
לא: אם יש לו בית אחד ואין לו מקום
לקברם בו אם יקברם בבית אחד או לא:

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו אחים
מן האב ומן האם יתן לה מחלקם ואם
אין לו אחים מן האב ומן האם יתן לה
מחלקם ואם אין לו אחים מן האב
יתן לה מחלקם ואם אין לו אחים
מן האב יתן לה מחלקם ואם אין
לו אחים מן האב יתן לה מחלקם
ואם אין לו אחים מן האב

ויהי בשמוע לבן את יעקב ויחר לו מאד ויאמר לו מה זאת עשית ותגנוב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב ולמה נסתרת לברוח ותגנוב אותי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתוף ובכנור ולא נשקתני לשלום ועתה הפעלת לעשות עמי כן ויש ליד ידי לעשות עמך רע ואלהי אביך אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה נגנבת ממני ותברח

ואמר לו {המלך} מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות
ויאמר לו {המלך} מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות
ותעשה׃ ויאמר אסתר המלכה מי האיש אשר מלא את לבו לעשות
כדבר הזה ואי זה הוא׃ ויאמר אסתר איש צר ואויב הָמָן הזה
ויאמר אסתר איש צר ואויב הָמָן הזה
המן הרע הזה ויבהל המן מלפני המלך והמלכה׃ והמלך קם
המן הרע הזה ויבהל המן מלפני המלך והמלכה׃ והמלך קם
בחמתו מִמִּשְׁתֵּה היין אל גנת הבירה והמן עמד לבקש על
בחמתו מִמִּשְׁתֵּה היין אל גנת הבירה והמן עמד לבקש על
נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מעם המלך׃
נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מעם המלך׃
והמלך שב מגנת הבירה אל בית משתה היין והמן נפל על
והמלך שב מגנת הבירה אל בית משתה היין והמן נפל על
המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
עמדי בבית דבר יצא מפי המלך ופני המן חפו׃ ויאמר חרבונה
עמדי בבית דבר יצא מפי המלך ופני המן חפו׃ ויאמר חרבונה
אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן
אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן
למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים
למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים
אמה ויאמר המלך תלהו עליו׃ ויתלו את המן על העץ אשר
אמה ויאמר המלך תלהו עליו׃ ויתלו את המן על העץ אשר
הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃ ביום ההוא נתן המלך
הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃ ביום ההוא נתן המלך
אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים
אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה׃ ויסר
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה׃ ויסר
המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם
המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם
אסתר את מרדכי על בית המן׃ ותוסף אסתר ותדבר לפני
אסתר את מרדכי על בית המן׃ ותוסף אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת
המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת
המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים׃ ותושט
המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים׃ ותושט
אסתר את שרבט הזהב אל מרדכי ויקם מרדכי ויעמד לפני
אסתר את שרבט הזהב אל מרדכי ויקם מרדכי ויעמד לפני
המלך׃ ויאמר המלך לאסתר המלכה מה בקשתך ותנתן לך
המלך׃ ויאמר המלך לאסתר המלכה מה בקשתך ותנתן לך
ומה שאלתך עד חצי המלכות׃ ותען אסתר המלכה ותאמר
ומה שאלתך עד חצי המלכות׃ ותען אסתר המלכה ותאמר
אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי
אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי
נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃ כי נמכרנו אני ועמי להשמיד
נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃ כי נמכרנו אני ועמי להשמיד
להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי
להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי
אין הצר שוה בנזק המלך׃ ויען המלך אחשורוש ויאמר
אין הצר שוה בנזק המלך׃ ויען המלך אחשורוש ויאמר
לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא אשר מלא לבו לעשות
לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא אשר מלא לבו לעשות
כן׃ ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ויבהל המן
כן׃ ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ויבהל המן
מלפני המלך והמלכה׃ והמלך קם בחמתו מִמִּשְׁתֵּה היין
מלפני המלך והמלכה׃ והמלך קם בחמתו מִמִּשְׁתֵּה היין
אל גנת הבירה והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה
אל גנת הבירה והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה
כי ראה כי כלתה אליו הרעה מעם המלך׃ והמלך שב
כי ראה כי כלתה אליו הרעה מעם המלך׃ והמלך שב
מגנת הבירה אל בית משתה היין והמן נפל על המטה
מגנת הבירה אל בית משתה היין והמן נפל על המטה
אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
עמדי בבית דבר יצא מפי המלך ופני המן חפו׃ ויאמר
עמדי בבית דבר יצא מפי המלך ופני המן חפו׃ ויאמר
חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר
חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר
עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית
עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית
המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו׃ ויתלו
המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו׃ ויתלו
את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃
את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית
המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה
המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה
אסתר מה הוא לה׃ ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
אסתר מה הוא לה׃ ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית
מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית
המן׃ ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו
המן׃ ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו
ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת
ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת
מחשבתו אשר חשב על היהודים׃ ותושט אסתר את
מחשבתו אשר חשב על היהודים׃ ותושט אסתר את
שרבט הזהב אל מרדכי ויקם מרדכי ויעמד לפני
שרבט הזהב אל מרדכי ויקם מרדכי ויעמד לפני

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנות בלבד
הרי הן כבנים לכל דבר ויורשות את אביהן ואין לבנות הזכרים כלום
אלא אם כן היה לו בנים זכרים ובנות נקבות שאז הבנות הזכרים
יורשים את אביהם ואין לבנות הנקבות כלום:

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנות בלבד
הרי הן כבנים לכל דבר ויורשות את אביהן ואין לבנות הזכרים כלום
אלא אם כן היה לו בנים זכרים ובנות נקבות שאז הבנות הזכרים
יורשים את אביהם ואין לבנות הנקבות כלום:

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנות בלבד
הרי הן כבנים לכל דבר ויורשות את אביהן ואין לבנות הזכרים כלום
אלא אם כן היה לו בנים זכרים ובנות נקבות שאז הבנות הזכרים
יורשים את אביהם ואין לבנות הנקבות כלום:

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנות בלבד
הרי הן כבנים לכל דבר ויורשות את אביהן ואין לבנות הזכרים כלום
אלא אם כן היה לו בנים זכרים ובנות נקבות שאז הבנות הזכרים
יורשים את אביהם ואין לבנות הנקבות כלום:

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל ומת הרי זה חייב
בדמיו שהרי הוא כמי שהרג בידו ואם נפל עליו ומת
הרי זה בנפילתו ואין עליו חיוב כלום שהרי לא הרג
בידו ואם נפל עליו ומת הרי זה בנפילתו ואין עליו
חיוב כלום שהרי לא הרג בידו :

ואם היה הבנין נוטה לנפול ואמר לו בית דין
הרי הוא נוטה לנפול ואמר לו בית דין הרי הוא נוטה
לנפול ואמר לו בית דין הרי הוא נוטה לנפול ולא
נפל עד שאמר לו בית דין הרי הוא נוטה לנפול
ואמר לו בית דין הרי הוא נוטה לנפול ואמר לו בית
דין הרי הוא נוטה לנפול ולא נפל עד שאמר לו בית
דין הרי הוא נוטה לנפול ואמר לו בית דין הרי הוא
נוטה לנפול ואמר לו בית דין הרי הוא נוטה לנפול
ולא

ואין אנו יודעים מה הוא ולא מה יהיה אחריתו ולא מה יעשה ולא מה יחשוב ולא מה יגזור ולא מה יחתוך ולא מה יחתום ולא מה יכתוב ולא מה יכתוב ולא מה יחתום ולא מה יחתוך ולא מה יגזור ולא מה יחשוב ולא מה יעשה ולא מה יהיה אחריתו ולא מה הוא ואין אנו יודעים

ואין אנו יודעים מה הוא ולא מה יהיה אחריתו ולא מה יעשה ולא מה יחשוב ולא מה יגזור ולא מה יחתוך ולא מה יחתום ולא מה יכתוב ולא מה יכתוב ולא מה יחתום ולא מה יחתוך ולא מה יגזור ולא מה יחשוב ולא מה יעשה ולא מה יהיה אחריתו ולא מה הוא ואין אנו יודעים

ואם לא יוכל לעמוד בפני הנחש ויברח ממנו
ולא יוכל להשיגו את מהרה ויבוא לידו
ויכהו בראשו ויהרגהו הרי זה בכלל
ואבדתם את שמם מן המקום ההוא
ואם יוכל לעמוד בפניו ויכהו בראשו
ויהרגהו הרי זה בכלל לא תרצח
ואם יכהו בראשו ולא יהרגהו
אלא יפצענו בראשו ויחבלהו

ומה שאמרו בגמרא שאין מוכרין לו אלא מה שצריך לו
לאותו יום ולא יותר ואין מוכרין לו בהמה אלא
בשר בלבד ולא עור ולא כרעים ולא קרביים
ולא ראש ולא אליה ולא חלב ולא שומן ולא
ביצים ולא גבינה ולא חלב ולא שאר דברים
שאין דרך בני אדם לאכלם עם הבשר ואין
מוכרין לו בשר שור ולא בשר חיה ולא בשר
עוף ולא בשר דגים ולא בשר חגבים ולא בשר
שרצים ולא בשר נבלות וטרפות ולא בשר
בהמה שלא נשחטה כדין ולא בשר בהמה
שנמצא בה סימן מום ולא בשר בהמה שלא
נמלחה כדין ולא בשר בהמה שלא נתנקרה
כדין ולא בשר בהמה שלא הוכר בה שנשחטה
כדין ולא בשר בהמה שלא נמצא בה סימן
כשרות ולא בשר בהמה שלא נמצא בה סימן
מום

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת אביו ואמו ולא יוכל לדרוש בשום דבר מהם ולא יוכל לעכב שום דבר מהם ולא יוכל לתבוע שום דבר מהם ולא יוכל לעשות שום דבר מהם ולא יוכל לקבל שום דבר מהם ולא יוכל לתת שום דבר מהם ולא יוכל לשלם שום דבר מהם ולא יוכל לקנות שום דבר מהם ולא יוכל למכור שום דבר מהם ולא יוכל להשכיר שום דבר מהם ולא יוכל לשכור שום דבר מהם ולא יוכל להלוות שום דבר מהם ולא יוכל ללוות שום דבר מהם ולא יוכל להפקיד שום דבר מהם ולא יוכל לקבל הפקדון שום דבר מהם ולא יוכל לשמור שום דבר מהם ולא יוכל לגנוב שום דבר מהם ולא יוכל לגזול שום דבר מהם ולא יוכל לרמות שום דבר מהם ולא יוכל לשקר שום דבר מהם ולא יוכל להעיד עדות שקר שום דבר מהם ולא יוכל לקבל עדות שקר שום דבר מהם ולא יוכל לדון דין שקר שום דבר מהם ולא יוכל לקבל דין שקר

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את כל אשר עשה לי יואב בן צרויה ואת אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם ויהרגם דמי מלחמה וישם דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו׃ ועשית ככל חכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאול׃

ועשו בניו ברזלי הגלעדי ויאכלו על השלחן כי כן נתמכו אליו בבריחו מפני אבשלום׃

ואתה שמעי הנה אתך שמי בן גרא הבנימני מבחורים׃ והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים וירד לקראתי הירדנה וישבע לו ביהוה לאמר אם אמית אותך בחרב׃ ואתה לא תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול׃

ויעל דוד עם עבדיו ויעבר את הירדן ויבא שלמה ויקלל את דוד׃ ויאסף שמעי בן גרא כל איש בנימן מבחורים ויקם וילך אחרי דוד׃ ויבא שמעי בן גרא עם דוד את הירדן וישתחו לפני דוד׃ ויאמר אליו שמעי אל נא יחשב לו אדני עון ואל תזכר את אשר עוה עבדך ביום צאת אדוני המלך את ירושלם ושם המלך על לבו׃ כי ידע עבדך אנכי חטאתי והנה באתי היום הראשון מכל בית יוסף לרדת לקראת אדוני המלך׃

ויען אבישי בן צרויה ויאמר הלא על זה יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה׃ ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תשטנני היום הזה היום ימות איש בישראל כי הלא ידעתי היום כי אני המלך על ישראל׃ ויאמר המלך לשמעי לא תמות ויישבע לו׃

ומפיבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס עד יום בוא המלך בשלום׃ ויהי כבואו מירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמנו מפיבשת׃ ויאמר אדוני המלך עבדי רמני כי עבדך אמר חבשה לי החמור וארכבה עליו ואלכה עם המלך כי פסח הוא עבדך׃ ויספה על עבדך אל אדוני המלך והמלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך׃ כי לא היו כל בית אבי אדוני המלך כי אם אנשי מות לאדוני המלך ותשם את עבדך בין אוכלי שלחנך ומה לי עוד צדקה ומה אוסיף עוד לצעק אל המלך׃ ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה ושבא תחלקו את השדה׃ ויאמר מפיבשת אל המלך גם את יקח כי יען אשר שב אדוני המלך בשלום אל ביתו׃

ויעל ברזלי הגלעדי מרגלימה ויעבר את הירדן ללוות אתו את המלך בעברו את הירדן׃ וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה הוא ויכלכל את המלך בשבתו במחנים כי איש גדול מאד הוא׃ ויאמר המלך אל ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃ ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי יעלה את עבדך עם המלך ירושלמה׃ בן שמנים שנה אנכי היום הבין אני בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר שתה אם יוסיף עוד לשמע בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא על אדוני המלך׃ כמעט יורה את עבדך את ידו אל אלהים ולקחני אל קברי עיר אבי ואמי׃ והנה עבדך כמהם ויעבר אתו אל הירדן ואעשה לו את הטוב בעיניך׃ ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך ואת כל אשר תבחר עלי אעשה׃ ויעבר כל העם את הירדן ויעבר המלך ויישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃

ויעבר המלך הגלגלה וכמהם עבר אתו ויעברו כל העם יהודה וגם חצי עם ישראל׃ והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו אנשי יהודה ויגנבו את המלך ואת ביתו את הירדן ואת כל אנשי דוד עמו׃ ויען כל איש יהודה ואנשי ישראל׃ כי קרוב אלי המלך ומדוע זה חרתם על הדבר הזה האכל אכלנו את המלך או אם נשוא נשא לנו׃ ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשרה ידות לי במלך וגם בדוד אף ממך ולמה הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדברי איש ישראל׃

ויהי שם איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל׃ ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם׃

ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשרת הנשים פלגשיו אשר הניח לשמור הבית ויתנם בבית משמרת ויכלכלם ואליו לא בא וישבו אלמנות עד יום מותם חיות אלמנות׃

ויאמר המלך לעמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה תעמד׃ וילך עמשא לזעק את יהודה ויחר מן המועד אשר יעדו לו׃ ויאמר דוד לאבישי עתה ירע לנו שבע בכרי מאבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים בצורות והציל את עיננו׃ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והגבורים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי׃ ויהיו עמם אצל האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבוש עליו חגורה על מתניו ברומח נתונה בתערה אחת על ירכו ויצאה ותפל׃ ויאמר יואב לעמשא הטוב אחי אתה ויד ימין יואב תפש בזקן עמשא לנשקו׃ ועמשא לא נזהר בחרב ביד יואב ויכהו בה חמש ויצא מעיו ארצה ולא שנה לו ויכהו ויגוע׃ ויואב ואבישי אחיו רדפו אחרי שבע בן בכרי׃ ואיש נצב על יד הנער יואב ויאמר מי חפץ ביואב ומי לדוד אחרי יואב׃ וכל הנער מתגלגל בדם באמצע המסלה ויעמד האיש כי ראה כל העם עמדים ויסב את הנער מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כי ראה כל העובר עליו ויעמדו׃ כל העם עברו איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי׃

ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקהלו וילכו גם הם אחריו׃ ויבאו ויצורו עליו באבלה בית מעכה ויסלו סללה אל העיר ותעמד בחיל וכל העם אשר את יואב משחיתים להפיל החומה׃ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הלם ואדברה אליו׃ ויקרב אליה ותאמר האשה הוא יואב ויאמר הוא׃ ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמעתי׃ ותאמר לאמר דברו ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל ובן תמו הנהו׃ אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל אם׃ למה תבלע נחלת יהוה׃ ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית׃ לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע שמו בן בכרי נשא ידו במלך בדוד תנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר׃ ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך על החומה׃ ותבא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך׃

ויואב על כל צבא ישראל ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי׃ ואדורם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ וסוא סופר ושריה כהנים׃ ועירא היאירי היה כהן לדוד׃

ויהי רעב בימי דוד שנים שלש שנים שנה אחר שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה על שאול ועל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים׃ ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם משארית האמרי וישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכותם בקנאתו לבני ישראל ויהודה׃ ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ובכו את נחלת יהוה׃ ויאמרו הגבעונים אל המלך אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים לי ואעשה לכם׃ ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו נדמה לנו ונכלתה מהתיצב בכל גבול ישראל׃ יתנו לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגם ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אתן׃ ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול בשבועת יהוה אשר ביניהם בין דוד ובין יהונתן בן שאול׃ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחולתי׃ ויתנם ביד הגבעונים ויהוקעום בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחדו והמה הומתו בימי קציר בראשונים בתחלת קצירת שעורים׃ ורצפה בת איה לקחה את השק ותטהו לה על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה׃ ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול׃ וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אותם מרחוב בית שן אשר תקעו שם פלשתים בנפל פלשתים את שאול בגלבע׃ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויקבצו את עצמות המוקעים׃ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויהי אחרי כן ויעתר אלהים לארץ׃

ויהי עוד המלחמה את פלשתים בגוב ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי עץ חניתו וכאנף אריגיו׃ ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ויהי עשרים וארבעה אצבעות ידיו ורגליו ששה ששה ויולד גם הוא להרפא׃ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד׃ אלה ילדו להרפא בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו׃

ויוסף דוד את כל בחורי ישראל ויפקד אותם שלשים אלף׃ ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלה יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃ ויהי נהגים אותו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השגתו ויפל שם על ארון האלהים׃ ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי׃ וישב ארון יהוה בית עבד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את כל ביתו ואת כל אשר לו׃ ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדום ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים ויילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדום עיר דוד בשמחה׃ ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃ ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ ודוד ועל כל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ ויביאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃ ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וכוון אחד ויילך כל העם איש לביתו׃

ויהי כי ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ לך ואמרת אל דוד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבתי׃ כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד משבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי בישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענתו כאשר בראשונה׃ ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃ כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו׃ הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפני׃ ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃

ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד׃

ויבא דוד המלך וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם׃ ותקטן עוד זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם יהוה אלהים׃ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה׃ בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדלה הזאת להודיע את עבדך׃ על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות להם הגדלה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃ ותכן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת׃ ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד נכון לפניך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן עבדך לאמר אבנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃ ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ ועתה החל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃

ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך את מואב ויתדם בחבל השכב ארצה ויתדד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת׃ ויתפש דוד מאתו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו למאה רכב׃ ויבא ארם דמשק להושיע את הדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש׃ וישם דוד נציבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומבטח ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד׃

ושמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר׃ ויתעי שלח את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃

ויעש דוד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמנה עשר אלף׃ וישם נציבים בארום ויהי כל ארם לעבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושוסא סופר׃ ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובניו הראשונים לידי המלך׃

ויאמר דוד הנשאר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃ ולבית שאול היה עבד ושמו צבא ויקראו אותו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה צבא ויאמר עבדך אני׃ ויאמר המלך האפס פה איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר צבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר צבא אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר׃ וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלדבר׃ ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד׃ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני׃ ויקרא המלך אל צבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך׃ ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולצבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים׃ ויען צבא את המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך׃ ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית צבא עבדים למפיבשת׃ ומפיבשת יושב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא נכה שתי רגליו׃

ויהי אחרי כן ויך מלך בני עמון את חנון בנו תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו על אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׃ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בחקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלחו עבדי דוד אליך׃ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם ויכרת את מדיהם בחצי עד מחתכתם וישלחם׃ ויגידו לדוד ויבא לקראתם כי האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד צמוח זקנכם ושבתם׃

וירא בני עמון כי נבאשו בדוד ויעמון שלחו ויתנו את ארם בית רחוב ואת ארם צובה עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואת איש טוב שנים עשר אלף איש׃ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובה ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה׃ וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מנגד ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ ושאר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה לפני ארם ויינסו מפניו׃ ובני עמון ראו כי נס ארם ויינסו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם׃

וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו פעם אחת׃ והדדעזר שלח ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילאמה ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם׃ ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה וארם ערך למלחמת דוד וילחמו עמו׃ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב ואת שובך שר צבאם הכה וימת שם׃ וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו לישראל ויעבדום ויראו ארם עוד להושיע את בני עמון׃

ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצבא יואב את חיל הצבא וישחתו את בני עמון ויצר על רבה ודוד יושב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה׃ וישלח דוד מלאכים ויקחם ויבא רבתה ויסר את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר זהב ואבן יקרה היתה בראשו ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגזרות הלבנים וכן עשה לכל ערי בני עמון ויבא דוד וכל העם ירושלם׃

ויהי אחרי כן ויהי מלחמה בגזר ואז הכה סבכי החושתי את סיפי מבני הרפא ויכנעו׃ ויהי עוד מלחמה את פלשתים ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים׃ ויהי עוד מלחמה בגת ויהי שם איש ממדון אשר עשרים וארבעה אצבעות ידיו ורגליו ששה ששה ויולד גם הוא להרפא׃ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד׃ אלה ילדו להרפא בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו׃

ויסת דוד את לבו לעשות פקדת את העם ויאמר יואב אל המלך יסף יהוה אלהיך את העם כהמה מאה פעמים ועיני אדני המלך הלא רואות ולמה יחפץ אדני בדבר הזה למה יהיה לאשמה לישראל׃ ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי הצבא ויצא יואב ושרי הצבא מלפני המלך לפקד את עם ישראל׃ ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין העיר אשר בתוך נחל גד והלאה יעזרה׃ ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביבת צידון׃ ויבאו מבצר צור וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה עד באר שבע׃ וישוטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום׃ ויתן יואב את מספר פקדת העם אל המלך ויהי ישראל שמונה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש׃

ויך לב דוד אתו אחרי כן ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד׃ ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר׃ הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה לך׃ ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ואויבי רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך ועתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר אל עשי׃ ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו ובכף אדם אל אפלה׃ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש׃ וישלח יהוה את המלאך ירושלם לשחתה ויהי כשחתו וירא יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עמד אצל גרן ארונה היבוסי׃ וישא דוד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפלו דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם׃ ויאמר דוד אל האלהים הלא אנכי אמרתי לפקד את העם ואנכי הוא אשר חטאתי והרעותי הרע ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא כהמה׃ ויאמר יהוה אל גד לאמר לדוד כי יעלה דוד ויקם מזבח ליהוה בגרן ארונה היבוסי׃ וילך דוד כדבר גד אשר דבר בשם יהוה׃ וישב ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו וילך ארונה ויחוה לפני המלך אפים ארצה׃ ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם׃ ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר למעלה למוקד והמורגים לעצי הבקר לעולה׃ הכל נתן ארונה המלך׃ ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך יעתרך׃ ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עולות חנם׃ ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׃ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עולות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃

ודוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו׃ ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדוננו המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סוכנת ושכבה בחיקך וחם לאדוננו המלך׃ ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה אל המלך׃ והנערה יפה עצום מאד ותהי לו סוכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה׃

ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו׃ ולא עצבו אביו מימיו לאמר למה ככה עשית ואף הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום׃ ויהי דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה׃ וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניה׃ ויזבח אדניה צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ואת כל אנשי יהודה עבדי המלך׃ ואת נתן הנביא ואת בניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא׃ ויאמר נתן אל בת שבע אם מלכת אדניה בן חגית ודוד אדנינו לא ידע׃ ועתה לכי יעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה׃ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניה׃ והנה עודך מדברת עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך׃ ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך׃ ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך׃ ותאמר אליו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׃ ועתה הנה אדניה מלך ואתה אדני המלך לא ידעת׃ ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולשר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא׃ ועתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃ והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים׃ ועודנה עמה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא׃ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך ויפל על פניו ארצה׃ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׃ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ואמרו יחי המלך אדניה׃ ואותי עבדך ואת צדוק הכהן ואת בניהו בן יהוידע ואת שלמה עבדך לא קרא׃ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת לעבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃

ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך׃ וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר׃ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כן אעשה היום הזה׃ ותקד בת שבע אפים ארצה ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם׃ ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך׃ ויאמר להם המלך קחו אתכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על פרדתי והורדתם אותו אל גיחון׃ ומשח שם אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה׃ ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה׃ ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כה יאמר יהוה אלהי אדני המלך׃ כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד׃ וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכיבו את שלמה על פרדת המלך דוד ויובילו אתו אל גיחון׃ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר וכל העם אמרו יחי המלך שלמה׃ וכל העם עלו אחריו והעם מחללים בחלילים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם׃ וישמע אדניה וכל הקרואים אתו ויכלו מאכל ויהונתן שמע את קול התקיעה ויאמר מדוע קול העיר המיה קריה׃ עודנו מדבר והנה יהונתן בא ויאמר אדניה לו בא כי איש חיל אתה ומבשר טובות אתה׃ ויען יהונתן ויאמר אל אדניה אבל אדוננו המלך דוד המליך את שלמה׃ וישלח עמו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ואת בניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכיבו אותו על פרדת המלך׃ וימשחו צדוק הכהן ונתן הנביא אתו למלך בגיחון ויעלו משם בשמחה ותהם העיר הקול אשר שמעתם׃ וגם שלמה ישב על כסא המלכות׃ וגם כן עבדי המלך באו לברך את אדוננו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה מן שמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המטה׃ וגם כה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום יושב על כסאי וראו עיני׃

ויחרדו וכל הקרואים אשר לאדניה ויקמו וילכו איש לדרכו׃ ואדניה ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח׃ ויגד לשלמה לאמר הנה אדניה ירא את המלך שלמה והנה החזיק בקרנות המזבח לאמר ישבעני היום המלך שלמה אם יהרג עבדו בחרב׃ ויאמר שלמה אם יהיה לאיש חיל והשערה ממנו לא תפול ארצה וטוב ומצא בו ומת לא ימות׃ וישלח המלך שלמה ויורידהו מעל המזבח ויבא ויחוה למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך׃

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר׃ אנכי הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש׃ ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כאשר כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם׃ למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה את אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם ויהרגם דמי מלחמה וישם דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו׃ ועש

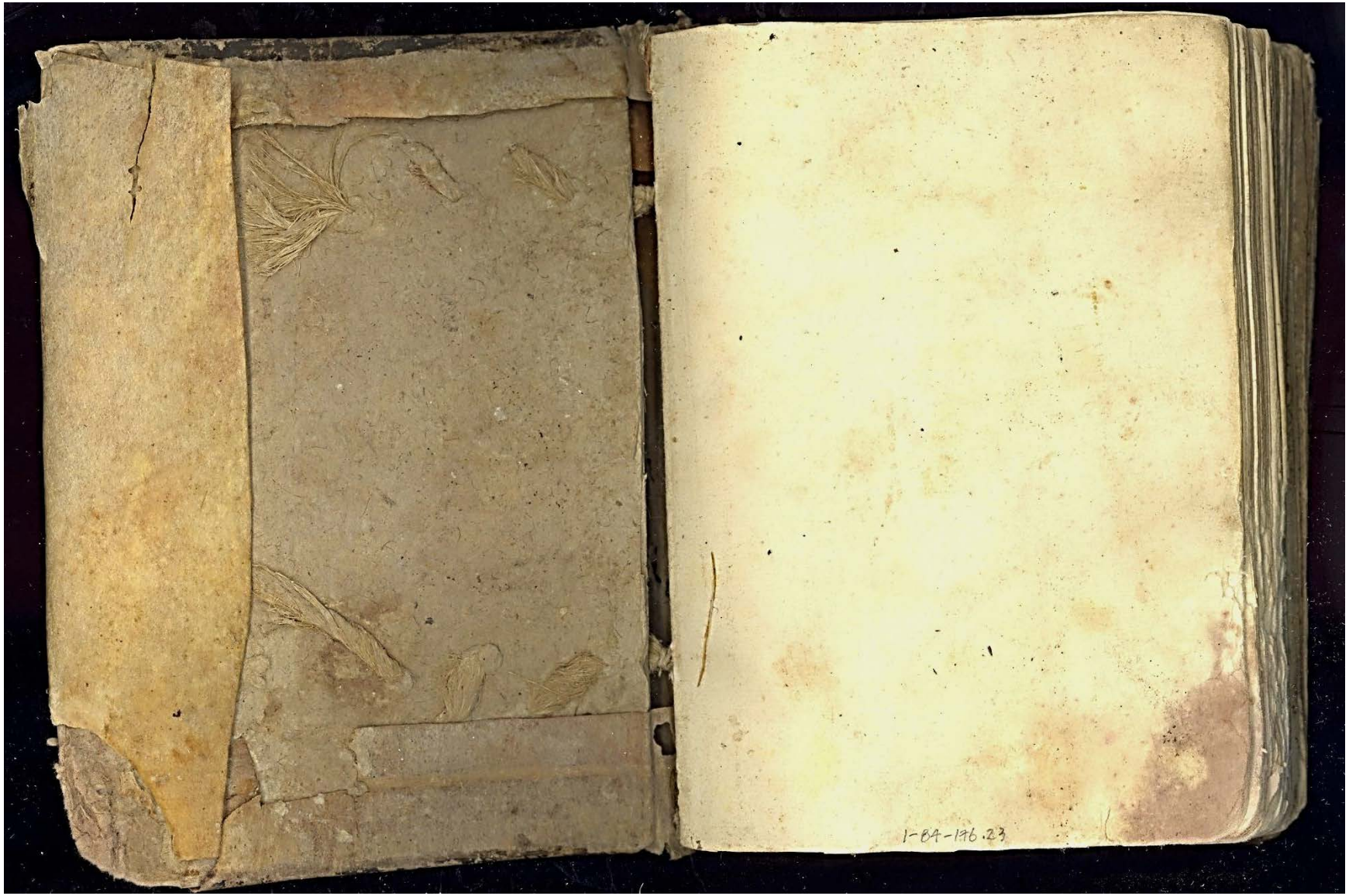
1-84-196.23